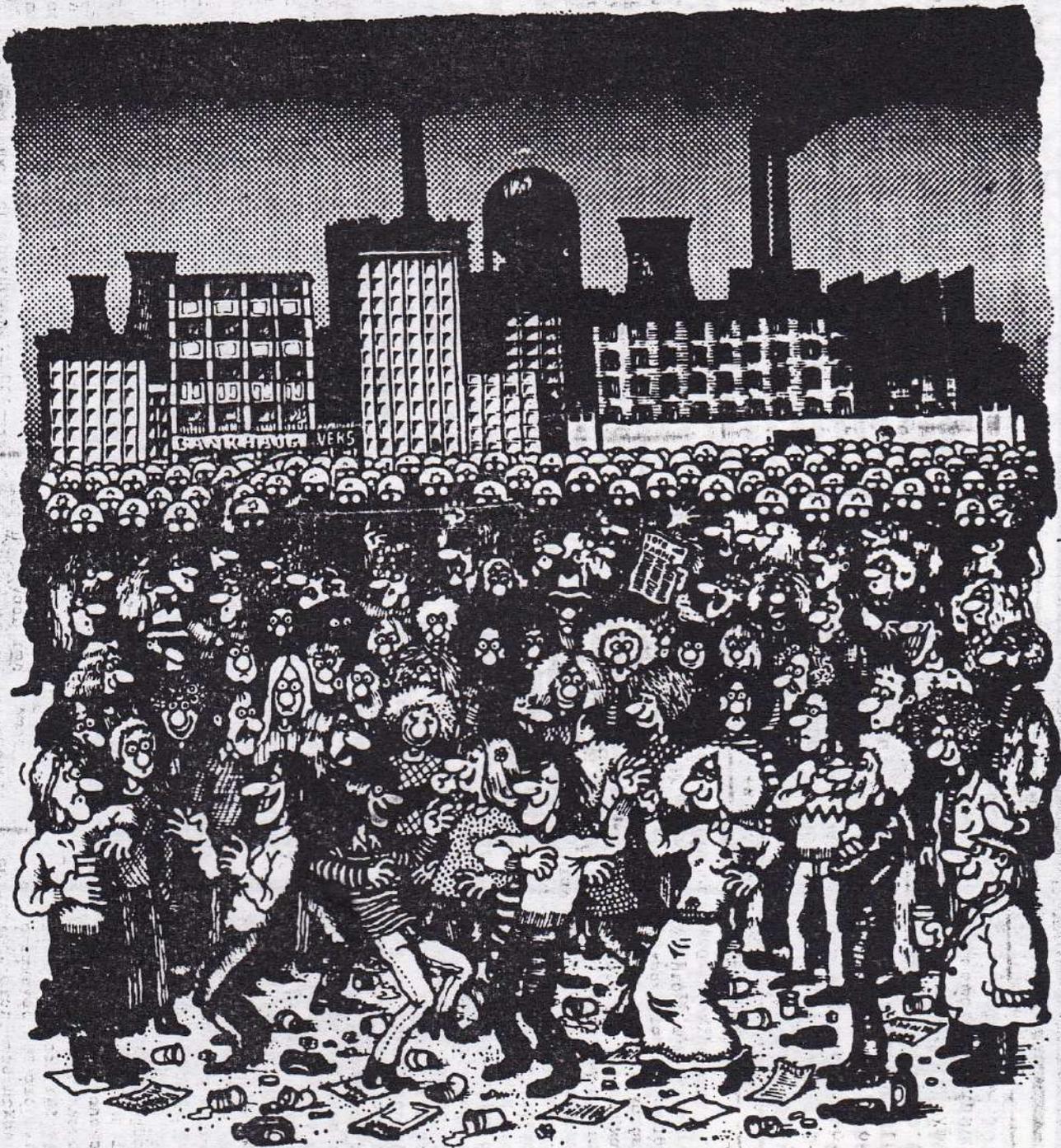

ΓΙΑ ΤΟΝ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ - ΜΑΙΟΣ 1978 - ΤΕΥΧΟΣ 1 - ΔΡΑΧ. 20

ΓΙΑ ΤΟΝ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ

ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΕΥΜΕΝΗΣ ΑΥΤΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ

ΚΡΟΝΕΤΑΝΔΗ 1921

"Θεμελιώθηκε μιά νέα σκλαβιά. Στη "σοβιετική" οικονομία ο αγρότης ξανάγινε δούλος. Ο εργάτης γίνεται άπλως μισθωτός εργαζόμενος στά Κρατικά εργοστάσια. Το στρώμα των πνευματικών εργατών έχει εξολοθρευθεί σχεδόν ολοκληρωτικά. Όλοι όσοι θέλησαν να διαμαρτυρηθούν... ριχτήκαν στές φυλακές της Τσεκά. Κι όσοι συνέχισαν τή δράση τους στήθηκαν στον τοίχο του έκτελεστικού άποστάσματος. Ολόκληρη ή Ρωσία έχει μετατραπεί σε μιά τεράστια φυλακή. Η καθημερινή ζωή του πολίτη έχει γίνει μονότονη και κολύμπι σε σημείο θανάτου μιά και ρυθμίζεται σύμφωνα με τές επιταγές των άρχων. Αντί για μιά ζωή που ζωογονείται από τήν ελεύθερη εργασία και τήν ελεύθερη ανάπτυξη του άτόμου, θεμελιώθηκε μιά άκίετη και χωρίς προηγούμενο σκλαβιά. Η κατάσταση αυτή έχει γίνει άφραση πυά. Η επαναστατημένη Κρονοντάνδη είναι ή πρώτη που σπάει τές άλυσιδέες και τά κάγκελα της φυλακής. Αγώνίζεται για τήν άληθινή Συμβουλευτική Δημοκρατία των εργατών όπου ο Ίδιος ο παραγωγός θα είναι ο κάτοχος των προϊόντων της εργασίας του και θα μπορεί να τά διαθέτει όπως θέλει."

"Ισθβέστια" της "Επαναστατημένης Κρονοντάνδης, Μάρτιος 1921.

ΟΥΓΓΑΡΙΑ 1956

"Γιά τά χρόνια που έρχονται δια τά σημαντικά ζητήματα που άπασχολούν τούς επαναστάτες θα περιλαμβάνονται στά άπλά ερωτήματα: είναι ύπέρ ή έναντίου του προγράμματος της Ούγγαρικής "Επανάστασης; Είναι ύπέρ ή έναντίου της εργατικής αυτοδευθύνσης της παραγωγής; Είναι ύπέρ ή έναντίου των εργατικών συμβουλών;

...Οι ουγγροι εργάτες άντιλήφθηκαν ένστικτώδεια, μολοντί ζωες δέν διακήρυξαν σαφώς, ότι έπρεπε να άλλαγοθν έντελως από έκείνες τές παραδοσιακές οργανωτικές μορφές που είχαν για πολλά χρόνια καχυδεύσει τόσο αυτούς τούς Ίδιους όσο και τήν εργατική τάξη της Δύσης. Αύτή ήταν ή δύναμή τους. Δημιουργήθηκαν νέα όργανα κλής. Τά "Εργατικά Συμβούλια που ένσάρκωναν, έμβρυακά, τή νέα κοινωνία τήν όποία έίχιζατοσαν να πραγματοποιούν."

ΤΟ ΜΑΧΝΟΒΙΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ, ΟΥΚΡΑΝΙΑ

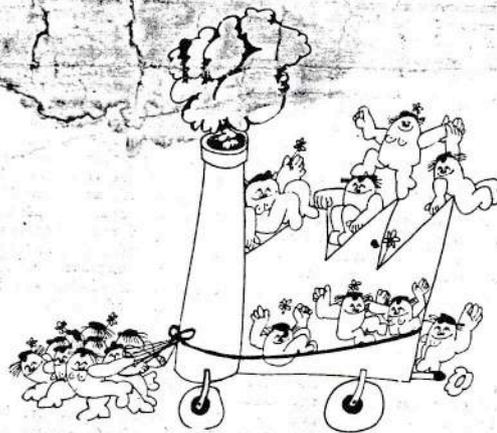
"Πως θα πραγματοποιήσουμε αυτή τήν άπελευθέρωση;

Με τήν άνατροπή του συνταξισμού των μοναρχικών, των αστοκρατικών των σοσιαλδημοκρατικών, των κομμουνιστών και των μπολσεβίκων. Στη θέση του κάνουμε έκκληση για ελεύθερη έκλογή εργατικών συμβουλών... που δέν θα κυβερνοθν με άσφαίρετους νόμους γιατί κανένα άληθινό συμβουλευτικό σύστημα δέν μπορεί να είναι έξουσιαστικό. Η μορφή σοσιαλισμού που προτείνουμε είναι καθαρή, άντιεξουσιαστική και άντικυβερνητική" διακηρύχνει τήν ελεύθερη όργάνωση της κοινωνικής ζωής των εργατών, αυτόνομα και χωρίς έξουσία, μιά ζωή όπου ο κάθε εργάτης, σε ελεύθερη σχέση με τ' άδέρφια του, μπορεί να θεμελιώσει τήν εύτυχία του και τήν ευημερία του σύμφωνα με τές άρχές της άλληλεγγύης, της συναδέλφωσης και της ισότητας.

Τέ είδους Συμβουλευτικό Σύστημα θέλουν οι Μαχνοβίτες;

Οι Ίδιοι οι εργάτες πρέπει να έκλέξουν τά δικά τους συμβούλια για να έκφρασουν τή θέληση και να έκτελέσουν τές έντολές αυτών των Ίδιων των εργατών. Τά συμβούλια θα είναι έκτελεστικά όργανα των εργατών και δέν θα έχουν καμιά έξουσία πάνω τους. Η γή, τά εργοστάσια, οι έπιχειρήσεις, τά όργανα, οι μεταφορές, κλπ., πρέπει να άνήκουν σ' όσους εργάζονται σ' αυτά."

Μαχνοβίτικη προοούρα, 1921.

Η ΑΥΤΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΚΑΙ Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΗ ΙΣΠΑΝΙΑ 1936-1939

Ο "εργατικός έλεγχος" και ή "εργατική αυτοδευαχείριση" είναι έννοιες που έχουν γίνει πολύ της μόδας στους κύκλους των κοινωνιολόγων, των βιομηχανικών διευθυντών και των σοσιαλδημοκρατών συνδικαλιστών (βλέπε σχετική περίπτωση Παπαντρέου στα ελληνικά δεδομένα που πλασάρει αυτοδευαχείριση τύπου Τίτο κι ένα φιλελεύθερο σοσιαλισμό που τασχίζει να τόν διαχωρίσει από τήν πρακτική της σοσιαλδημοκρατίας, και του "κομμουνισμού", χωρίς βέβαια να κείθει). Γιά κείνους που ή δουλειά τους είναι να έκπλύσουν τά νέα προβλήματα της άνιας και της άλλοτριωσης στον τόσο εργασίας, ο εργατικός έλεγχος και ή αυτοδευαχείριση έμψανίζονται σαν φερέλικτες λύσεις. Ο εργατικός έλεγχος, σε περιορισμένη μορφή και καθιερωσμένος από τόν καπιταλισμό, θεωρείται σαν ή άπάντηση στα αύξανόμενα μη διεκδικητικά αλήματα των εργατών.

Η αυτοδευθύνση, ή εφαρμογή της άμεσης και αυτόνομης διαδικασίας λήψης άποφάσεων μέσα από τήν κολλεκτιβοποίηση και τήν άμοσποδοποίηση όπως έγινε στην κοινωνική επανάσταση στην ελευθεριακή Ισπανία είναι κάτι πολύ διαφορετικό. Η αυτοδευθύνση δέν είναι μιά νέα μορφή μεσοάδησης άνάμεσα στους εργάτες και τούς καπιταλιστές, αλλά αναφέρεται σ' αυτή καθαυτή τή διαδικασία με τήν όποια οι εργάτες άντρέτουν τούς άμεσους και έμμεσους διευθυντές τους και άναλαμβάνουν οι Ίδιοι τή διαδικασία λήψης άποφάσεων στον τομέα της παραγωγής (άναλαμβάνουν τήν πολιτική).

Ετήν Ισπανία ή κοινωνική επανάσταση δέν στέφθηκε με κλήρη έκτυχίας: ή επανάσταση συχνά έμποδίστηκε να προχωρήσει στην ολοκληρωμένη εφαρμογή της αυτοδευθύνσης. Άλλά τό Ίδιανό, ο σκοπός του άγώνων των ελευθεριακών μαζών, ήταν άπόλυτα σαφές. Και διατρανώθηκε στην πράξη.

ΓΑΛΛΙΑ, ΜΑΪΗ 1968

Η επαναστατική έκρηξη του Μάη 1968 ενάντια στην κατεστημένη τάξη πραγμάτων, ενάντια στην ιεραρχική καπιταλιστική έξουσία, ενάντια στους πολιτικούς, κοινωνικούς και πολιτιστικούς θεσμούς ενάντια σ' όλες τές μορφές καταστολής, οικονομικής, πολιτικής, κοινωνικής, οικογενειακής, σεξουαλικής, κλπ., αυτή ή επαναστατική έκρηξη λοιπόν άντλησε τή μοναδικότητα και τή σπουδαιότητα της από τό γεγονός ότι άπασχόλησε τό κάθε άτομο σαν άτομο κι έπεμένως δέν μπόρεσε να περιοριστεί σε μιά συγκεκριμένη κατηγορία. Όλοι όσοι, στην καταστατική κοινωνία που έπιβιώνουμε, έρχονται σε σύγκρουση κάθε στιγμή της καθημερινής τους ζωής με τήν κοινωνική ιεραρχία, αίσθάνθηκαν... άμεσα συνδεδεμένοι με αυτή τήν εξέγερση. Οι φοιτητές εξέγέρθηκαν... ενάντια στο θεσμό του πανεπιστήμιου, ενάντια στους μανδρινούς, ενάντια στους πανεπιστημιακούς "έγκραφλους" και τήν άλλοτριωτική... διδασκαλία τους" οι εργάτες εξέγέρθηκαν ενάντια στην εκμετάλλευσή τους από τά άφεντικά και στή μετατροπή τους σε ροικτό που έκτελούν αώνια τές Ίδιες κινήσεις, οι κολλίτες εξέγέρθηκαν ενάντια στο κράτος και τές άστονομικές του δυνατόεις, οι γυναίκες εξέγέρθηκαν ενάντια στή δικτατορία των άντρών, οι νέοι εξέγέρθηκαν ενάντια σ' όλα αυτά και προπαντός ενάντια στην οικογένεια. Και πάλι λέγοντας. Καθένας τους όμως άγωνίστηκε ενάντια στην καταστατική ιεραρχία που λειτουργεί στην καθημερινή του ζωή, άγωνίστηκε ταυτόχρονα για τήν καταστροφή όλων των ιεραρχιών.

Γι' αυτόν άκριβώς τό λόγο, τό κίνημα του Μάη άποτελεί τό άρχέτυπο της επαναστατικής κρίσης στο σύγχρονο κόσμο. Και γι' αυτόν άκριβώς τό λόγο, σχεδόν κανένας δέν κατάλαβε τίς έννοιες. Άκόμα κι οι νέοι. Ήταν άποσπασμένο άδύνατο να περιοριστεί αυτή ή έκρηξη σε μιά φόρμουλα, σε μιά σχηματική άναπαράσταση, όπου όλοι θα μπορούσαν να άναγνωρίσουν τόν έαυτό τους, γιατί ο Μάης μιλάει στο κράτο πρόσωπο του έθνικου. Κι αυτό είναι τό σημαντικό: ή γλώσσα του Μάη, ή συνθετική, ελευθεριακή, άντιεραρχική διάλεκτος, άπαρτημένη από άπειρες μεμονωμένες φωνές που κάθε μιά μιλούσε για τόν έαυτό της.

ΑΥΤΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ "Η ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ;

1. "Τό εργοστάσιο ελναι καντοσ". Έπιβιώνουμε σέ μιιά Ιεραρχική έμ- πορευματική κοινωνία όπωσ όλοι οι μισθωτοί εργαζόμενοι σέ κάθε χώ- ρα τοσ κόσμου. Έπιβιώνουμε στό χώρο και τό χρόνο που κυριαρχείται από τό έμπόρευμα και τήν ιδιοκτησία. Στός μέρες μας, τό έμπόρευμα έχει ταυτιστεί με τό αγαθό, έτσι και τήν άφθονία του έμπορεύματος, στή σύγχρονη έξουσιαστική κοινωνία, καταλήγουμε να τή βλέπουμε τήν άφθονία αγαθών, ενώ δέν ελναι προή ή άφθονία τής ψυχικής σπ- ηρης μιιας ζωής που δέν ελναι άπώλεια έπιβίωσης. και όμως έ- κλινόμενοι μέσα στην καθημερινή μας ύπάρξη, δυναστεύμενοι από τος κλειστοίς έλευθερίες που μας έχει παραχωρήσει ο σύγχρονος καπιταλι- σμός, ταυτίζουμε τό ρόλο που παίζουμε στή διαίεση τής παραγωγής και τής έπιβίωσης με τή μέλλουσα να εφευρεθεί δημιουργική άνθρωπιά μας. ταυτίζουμε τήν έτικέτα που μας φορνώνει ή έπίσημη κοσμογόνα, με τή συνείδησή μας, ταυτίζουμε τα έμπορεύματα που καταναλώνουμε.. ανταγωνιστικά με τα αγαθά που σε μιιά αυτοδευθυνόμενη κοινωνία θα άπολαμβάνουμε έλεύθερα, ταυτίζουμε τή στεγνή μας έκβίωση με τή ζωή μας, ταυτίζουμε τή ζωή μας με τήν εικόνα τής που προβάλλεται μεριμνά από τα μέσα ύκνωτισμού και ύποβολής του σύγχρονου κειταρχι- κού κράτους. Συνεκεί άπέανται στους ρόλους που μας ανάθεσαν, έπι- διώκουμε μονάχα τήν έκβίωση, δηλαδή να ζούμε κατ'είκόνα και όμοι- ωση ενός ιδεολογικού προτύπου που άποκτά ύλική ύπόσταση μόνο και μόνο γιατί έμεις οι έλναι έχουμε αναθέσει τήν εϋθύνη τής διεϋθυ- σης τής ζωής μας στόν άκρόωκο καταστατικό μηχανισμό που λέγεται κράτος.

2. Οι περισσότερο από μας ύπακούμε στους νόμους του κέρδους και τής έξουσίας, στους νόμους τής καταναγκαστικής μισθωτής εργασίας.. με τούς όλοους τό προτόν γενικεύεται σε έμπόρευμα, και έκπεκτίνει τύς χαρακτηριστικές του ιδιότητες σε κάθε πλευρά τής κοινωνικής.. τής ζωής. Άποδεχόμεστε τή θέση μας στά εργοστάσια, τά γραφεία και τούς άλλους οργανισμούς παραγωγής (έμπορευμάτων και ύπηρεσιών) σάν έντι- ολόδοχοι. Άποδεχόμεστε τό γεγονός ότι δέν έλέγχουμε τό προτόν τής εργασίας μας, ότι οι άποφάσεις για τό τί, που, πώς και γιατί παρά- γουμε πρέπει να άνατίθενται στά άφεντικά και τούς γραφειοκράτες, σ' αυτούς τούς διαχειριστές των ανθρώπων ως άντικειμένον. Συμμετίζουμε στήν παραγωγή και καταλαμβάνουμε μιιά θέση κι ένα ρόλο στήν Ιε- ραρχία τής. Έργάζομαστε χωρίς λόγο, μοιούσι ή κυρίαρχη ιδεολογία μας προφοδοεί μ'έναν κλαστό σκότο, και με τήν άλλοτριμμένη μισθω- τή εργασία μας συσσωρεύουμε και αναπαράγουμε τόν κόσμο των έμπο- ρευμάτων κι έπαυξάνουμε τή δύναμη και τήν έξουσία των άφεντικών, των γραφειοκρατών και γενικά των κρατιστών. Υποστηλώνουμε τήν έλαία τήν έκμετάλλευση, τήν κατακίεση, τή δολοφονία μας.

3. "Η παραγωγή των έμπορευμάτων άποτελεί τή βάση τής γενικευμένης ιδιωτικής ή κρατικής καπιταλιστικής έκμετάλλευσης, άποτελεί τόν έ- ρό θωμό τής θυσίας μας και τό μηχανισμό στόν όποτο λειτουργούμε σά καλολαδομένα εξαρτήματα. Σ' αυτήν άκριβώς τήν παραγωγή των έμπορευ- μάτων έγχετα και ή πραγματική δύναμη τής ύπαστάμενης πολιτικής.. (παρούσα διαδικασία λήψης άποφάσεων). Έδώ συγκροτείται, ύποστηλά- νεται, συσσωρεύεται, άνανεώνεται και διεϋθυνεται από τήν άρχουσα.. έ- λείτ ή κοινωνική οργάνωση.. Άγνωστίζομαστε ήδη για μιιά κοινωνική ύ- πόσταση χωρίς εξαγγελισμούς και θυσίες, για μιιά κοινωνική πραγμα- τικότητα που δέν διεϋθυνεται από όκοιαδήποτε άρχουσα έλναι, αλλά από αυτούς που συμμετίζουμε μέσα στην παραγωγική διαδικασία - ελναι οι μόνοι που μοιροδν να καταργήσουν τήν άλλοτριμηση στήν παραγωγή και να μετατρέψουν τήν εργασία σε παιχνίδι μέσα από τό ξεκαράση τής ίε- ραρχίας, του εξαγγελισμοσ και τής θυσίας, που όδηγει στήν έλευθε- ρη δημιουργία και τήν έλεύθερη άπδλαση των αγαθών" ελναι οι μόνοι που μοιροδν να σ επικρατήσουν τήν αυτοκρατορία του έμπορεύματος: ο κόσμος των έμπορευμάτων άνήκει στην προστορία του ανθρώπινου γέν- ος.

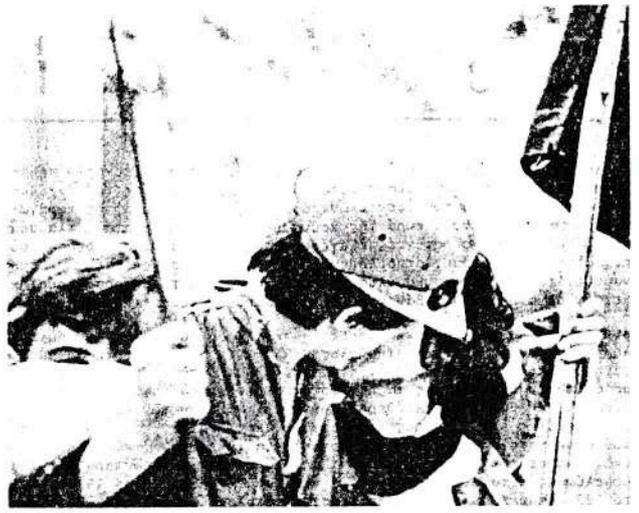
4. Οι κρατιστές ίσχυρίζονται πως με όργανο τό κοινοβούλιο μοιροδνε να έλέγχουμε τύς σημαντικότερες άποφάσεις για τήν εξέλιξη αυτής τής κοινωνίας. Στήν αρχική άναπτυξιακή φάση τής καπιταλιστικής εκμετάλ- λευσης, μόνοι οι πλούσιοι ελχαν τό δικαίωμα τής συμμετοχής σ' αυτήν τήν μεσοάδηση, τό δικαίωμα τής άντιπροσώπευσης στο κοινοβούλιο.. Χωλειόστηκαν αιματηροί αγώνες για να εξασφαλιστεί ή παραχώρηση δικ- αιώματος ψήφου σ' όλους τούς άντρες, κι ύστερα ακόμα περισσότερο.. άγώνες για να άκοκτήσουν δικαίωμα ψήφου οι γυναίκες. Σ' όλη αυτή τήν περίοδο, ή άρχουσα τάξη άντιστεκόταν. Παραχωρούσε μεταρρυθμίσεις τήν έλικίδα ότι θα εξασφαλισει σύγουρο έδαφος για να άρνηθεί τήν πα- ραχώρηση παρακάρα μεταρρυθμίσεων. Άργότερα όμως, ή άρχουσα έλναι διεκδικώματος ψήφου δέν θα έδωσε τήν κοινωνική δομή, αλλά θα τή δια- σφάλιζε και θα τήν ενδυναμύσει έπιβάλλοντας τή συγκτάθεση τής κλει- στήσ κοινωνικής άντιπροσώπευσης δέν άλλαξε στο κλαμικό τήν ύστα- τική πραγματικότητα: οι ιδιοκτήτες και οι διεϋθυντές τής παρα- γής καθορούσαν τό περιεχόμενο και τήν κατεύθυνση τής κοινωνικής.. εξέλιξης και έλέγχουν τύς λεπτομέρειες τής καθημερινής ύπόστασης.. του καδένα μας μέσα στα εργοστάσια, τύς ύπηρεσίες, τή γεωργία, τόν διεϋθερο χρόνο, κι όλους τούς άλλους θεσμούς-κρεματόρια, που έχει θεμελιώσει ο σύγχρονος έξουσιαστικός πολιτισμός. Οι έλευθεριακοί.. στοχαστές που άντιτάχθηκαν, μ'έπιμονή και συνέπεια πρωτοφανή στήν Ιστορία, ενάντια στο κράτος, ελχαν διαβάσει αυτή τήν κατάσταση.. Παρόλα αυτά, τό σοσιαλδημοκρατικά και κομμουνιστικά κόμματα και συ- νδικάτα λειτουργήσαν κρόθμα μέσα σ' αυτή τήν πραγματικότητα, και κατά συνέπεια δέν μπόρασαν ούτε για μιιά στιγμή να τήν ανατρέψουν. Στήν ούσια ενύσχυσαν τήν Ιεραρχική κοινωνία δημοφύγαντας τό μύθο μιιας ένναλλακτικής λύσης μέσα από τόν όποτο οι μισθωτοί εργάτες.. ταυτίστηκαν με τό σύστημα: ή ιδιοκτησία τής "προλεταριακής" ιδεολο- γίας από τα έπαναστατικά κόμματα άποτελεί άναγκαίο συστατικό τής κλαμικής ιδεολογίας.

5. Σ' αυτό τόν αιώνα εϋδαμε τό κοινοβούλιο να εξασφαλίσει όλοένα και περισσότερο τό συντολισμό και τή διεϋθυνση τής Ιεραρχικής κοινωνί- ας. Μήπως αυτό ενύσχισε σε κάποια περίπτωση τή δυνατότητα των ψηφ- οφόρων να διεϋθυνούν τήν καθημερινή τους ζωή; Στήν πραγματικότητα, εϋδαμε τήν άνάπτυξη τεράστιων κυβερνητικών γραφειοκρατιών με άπο- τέλεσμα να στρατιωτικοποιούνται και να δέχονται έτευβάσεις όλοένα και περισσότερο τομείς τής καθημερινής μας ζωής. Δέν άσκούμε καν- ενός είδους έλεγχο στις δραστηριότητες αυτών των γραφειοκρατιών.. Παρόλο των αύξημένο κυβερνητικό έλεγχο δέν μειώθηκε καθόλου ή έξ- ουσία των άφεντικών. Τό κοινοβούλιο δέν ελναι τό κέντρο τής πολι- τικής έξουσίας.

6. "Η παρουσία των σοσιαλδημοκρατικών και κομμουνιστικών κομμάτων στο κοινοβούλιο, άκόμα και στήν κυβέρνηση, δέν ελναι άρκετή για να παρακινήσει τούς μισθωτούς εργάτες να ταυτιστούν περισσότερο με τό σύστημα, κι έκόμενος να παράγουν περισσότερα έμπορεύματα για να ύ- σόησουν τα κέρδη του καπιταλισμού. Τά άφεντικά άκόμα και οι εξαγγε- λισόμενοι κοινοβουλευτικοί άφέντες των άριστερων κομμάτων, θεωροδν ά- παραίτητο να παραχωροδν όρισμένες μεταρρυθμίσεις στον τομέα τής πα- ραγωγής για να κερδήσουν τήν ύποστήριξη και τήν κατκτικότητα των μισθωτών εργατών. Τά ψελλελεύθερα, σοσιαλδημοκρατικά και κομμουνι- στικά" καθεστώτα σ' όλο τον κόσμο ενδραρούνοδν όρισμένες μεταρρυθμί- σεις στις κοινωνικές σχέσεις τής παραγωγής: ενδραρούνοδν τα άφεντικά και τούς εργάτες να θεσμοθετήσουν μεταρρυθμίσεις άρκε να μη θυγε- κρόσιοο ζήτημα - κατά πόσον πρέπει να ύπάρχει άρχουσα έλναι ή όχι.

ΕΘΝΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ
"Η ΕΝΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΚΑΤΑΠΙΕΣΜΕΝΩΝ;
ΕΘΝΙΚΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ "Η
ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ;

Η ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΤΗΣ
ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ ΖΩΗΣ

Έκείνοι που διαφεντεύουν τη ζωή μας έχουν καταφέρει να μάς κಾನουν να αποδεχτομε και να εσωτερικεύσουμε ιδέες που συσσωρεύουν και ε- νισχύουν την κατακλιση μας. Η περισσότερο μυθοποιητική ιδέα που χρησιμοποιήσαν για να διατηρήσουν την εξουσία τους μέσα στην κοινω- νία που διευδύδουν υπήρξε η ιδέα του εθνικισμού. 'Αφεντικά και μισθωτοί εργαζόμενοι υποτίθεται ότι έχουμε κοινή εθνική και γεωγ- ραφική καταγωγή. Οι δεσμοί του αίματος και τα εθνικά σύνορα είναι.. υπόμνημα σε σχέση με τους δεσμούς που δημιουργούνται στη βάση των κοινών απόψεων για την κοινωνία. Οι σημαντικότεροι δεσμοί ανάμεσα στους ανθρώπους είναι εκείνοι που βασίζονται στις απόψεις τους για τις ανθρώπινες ανάγκες και στο ελδος της διαδικασίας λήψης αποφά- σων που τις ικανοποιεί καλύτερα. Έχοντας μια τέτοια αντίληψη για αυτά τα ζητήματα θα αναπτύξουν το δικό τους κώδικα ανθρώπινες συμ- περιφορές, τη δική τους ήθικη. Έκείνοι που είναι σημαντικό για τους ανθρώπους που έχουν δεσμούς αίματος είναι το γεγονός ότι συγκοιού- νται σκληρά στον άφορο αυτά τα ζητήματα. Έτσι λοιπόν: οι Έλληνες, που πιστεύουν ότι πρέπει να εξουσιάζουν άλλους "Έλληνες", διευδύ- νοντάς τους στην παραγωγή, έχουν ελάχιστα πράγματα κοινά, αν έχουν κανένα, με τους "Έλληνες" που εξουσιάζουν.

Ετούς δύο τρομακτικούς πολέμους αυτού του αιώνα, οι άρχουσες έ- λτι κατόρθωσαν να χρησιμοποιήσουν την εθνική τους ταυτότητα σε μο- χλό για να ώθησουν τους μισθωτούς εργαζόμενους στον αλληλοσκοτωμό. Η διενέργεια αυτών των πολέμων δεν εξαφάνισε σε καιιά περιπτώ- ση τις αιτίες των υπερβαλιστικών πολέμων, γιατί προκαλούνται από τον ανταγωνισμό ανάμεσα στις εθνικές άρχουσες έλτι. Η σω- στη στάση των μισθωτών εργαζόμενων στους δύο παγκόσμιους πολέμους, θα ήταν να στρέψουν τα όπλα τους ενάντια στα άφεντικά και τους... γρασελοκράτες κι από τις δύο πλευρές των συνόρων.

Όταν τα άφεντικά κολούν τους εργάτες να συνεισφέρουν για το κα-λό όλων, για το καί το έθνους, έννοουν για το δικό τους καλό, για τη προνομιούχα θέση των άφεντικών. Η εκκλήση των άφεντικών και των εθνικά σκεπτόμενων εργατών για εθνική ένότητα αφορά άλλως μια προσπάθεια για να συγκαλύψουν οι πραγματικές διαφορές. Τα άφεντι- κά αποτελούν ένα σύνολο, λίγο-πολύ συνεκτικό, εκειόδη χρησιμοποιούν τη συλλογική κοινωνική τους δύναμη για να εξουσιάζουν τους μισθω- τους εργαζόμενους. Οι μισθωτοί εργάτες αποτελούν ένα σύνολο, λίγο-πολύ συνεκτικό, γιατί προσδιορίζονται από έντολοδόχο και μισθωτοί. Αυτή είναι η σημαντικότερη διαφοροποίηση στην κοινωνική οργάνωση, όχι το αμα, η συγγένεια, η ή γεωγραφία.

Η θέση μας είναι ο επαναστατικός αγώνας για την απελευθέρωση.. όλων μας, ακόμα και για την απελευθέρωση των "άφεντικών". Η άρχ- ουσια έλτι αποτελείται από άφροστα και περιόρισμένα άτομα που έχουν τη διαστρωφή να θέλουν να διευδύδουν άλλους ανθρώπους. Έχουμε την έλπίδα ότι οι μισθωτοί εργάτες σ' όλο τον κόσμο αναγνωρίζουν ότι το πραγματικό θέμα δεν είναι η εθνική απελευθέρωση και η εθνική ανεξ- αρτησία αλλά η απελευθέρωση και η αυτονομία του ανθρώπου πέρα από τα σύνορα και τις πατρίδες.

"Όλα αυτά που διαβάσετε τυπωμένα σε χαρτί δεν είναι παρά ιδέες που μπορεί να ν' αλλάξουν. Κανένας δεν θέλει να ίσχυοιστε ότι πρόκει- ται για άμετακίνητες και ανεπίδεκτες αλλαγής θεωρητικές άρχες. Ένα μαζικό κίνημα αυτοδιεύθυνσης θα δοκιμάσει στην πράξη τις αντίεξου- σιαστικές ιδέες. Το κίνημα αυτό μέσα από τις έπιτεριες του θα δημ- ουργήσει νέες μορφές και θα βρει νέες λύσεις που δεν μπορούμε συ- τε να τις φανταστούμε.

Σ' αυτό το τεύχος ασχολούμαστε με όρισμένες προϋποθέσεις μιας έ- ναλλακτικής δομής για τη λήψη αποφάσεων ψη άκαρπες ιστορικά. Χω- ρίς αυτές πιστεύουμε πως μια αυτοδιευθυνόμενη κοινωνία δεν μπορεί να λειτουργήσει. Παρόλα αυτά, τέτοιες αλλαγές δεν θα είναι παρά κα- θαρές ψευδοσθήσεις αν εκείνοι που τις πραγματοποιούν δεν μεταβάλ- λουν ταυτόχρονα την ποιότητα δόκλισης της ζωής τους. Παράλληλα με το πρόβλημα της οργάνωσης των δημοκρατικών δραστηριοτήτων, της παρ- αγωγής αγαθών, θα πρέπει να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα της δραστη- ριότητας που δεν καταστρέφει το περιβάλλον. Θα πρέπει να αντιμετω- πιστεί το πρόβλημα της αποκέντρωσης των πόλεων. Οι άνθρωποι θα πρέ- πει να ξεπεράσουν το σεξισμό και το ρατσισμό και να μάθουν να είν- αι ίσοι με τους συναθρώπους τους. Θα πρέπει να δημιουργηθεί εύρι- τερη πολιτιστική ζωή. Θα πρέπει να γίνουν κειραυατισμοί στον άφορο τις σχέσεις που δημιουργούνται από τη ζωή σε μικρές ομάδες - διευ- ρυνμένες οικογένειες, κοινότητες, κλπ. Άσφολούμενοι σ' αυτό το τεύχος με τη γενικευμένη αυτοδιεύθυνση και τα όργανά της δεν θέλουμε να δώσουμε την έντύπωση ότι τα ζητήματα αυτά είναι δευτερεύοντα. Ούτε ότι είναι ζητήματα που θα λυθούν "μετά την έκαύτωση". Όλα αυτά αποτελούν το ζωγόνο αμα του κινήματος για τη γενικευμένη αυτοδι- εύθυνση. Σ' αυτό το τεύχος ασχολούμαστε με μια μόνο πλευρά του - τον αντίθετο λήψης αποφάσεων που είναι ψη άκαρπες ιστορικά.

Anarchos Gazette, 1

26/3/78. ΚΥΜΑ ΕΡΕΥΝΩΝ, ΣΥΛΛΗΨΕ- ΡΩΝ ΚΑΙ ΔΙΩΣΕΩΝ
 Οι ελληνικοί αστυνομικοί και κυβερνητικοί μηχανισμοί εύθυ- γραμμίζοντας την τακτική τους με την τακτική που εφαρμόζει η διαρκώς διευρυνόμενη ευρωπ- αϊκή αστυνομική και κατασταλ- τική συμμαχία, και χρησιμοποι- ώντας σαν άφορη και πρόσχημα τα περιβόητα "γεγονότα εις γειτονικήν χώραν" και τη βου- βιστική επέδωση των φασιστών στον κινηματογράφο "Έλλη, εξα- πέλευσαν ένα νέο κύμα έρευνών, συλλήψεων και διώξεων με σκο- πό να προετοιμαστεί η "κοινή γνώμη" για να αποδεχτεί άδια- μαρτύρητα τη θέσπιση του νέου "τρομοκρατικού νομοσχεδίου". Την Πέμπτη, 23/3/78, και την Παρασκευή, 24/3/78, έγιναν έρ- ευνες από την Ασφάλεια στα σκέυα των: Γιώργου Λέτσιου, σπουδαστή, Νίκου Μπαλή, μεταφρ- αστή, Άννας Περιστέρη, φοιτή- ριας, Άγγελου Μαστοράκη, μουσ- κικού, Μιχάλη Πρωτοφάλη, σπουδ- αστή, Πάνου Χαρμητή, κωμικής βιβ- λίστου, Νικόλα Άσπιου, συνθέτη - τραγουδιστή, Αεωνίδα Χρηστάκη, εκδόστη, με το πρόσχημα ότι ά- ναζητούνται έγκριτικά ύστερα από τη γνωστή υπόθεση του κιν- ηματογράφου "Έλλη, ενώ έχει διασαφηνιστεί η περίπτωση της συμμετοχής των φασιστών κι ενώ γνωστό ότι οι έρευνηθέντες, λόγω των δεδομένων πολυ-

τυκών πεποιθήσεων τους, δεν είχαν καμιά άναμψη. Παρόλ' αυ- τό, με το πρόσχημα της έρευνας για έγκριτικά, έρευνήθηκαν έξ- οναχιστικά τα σκέυα των προ- αναφερόμενων, έλέγχθηκαν όλα τα χειρόγραφα κείμενα που βρέθη- καν σ' αυτά, κατασχέθηκαν διαφό- ρες προκηρύξεις, άσχετε με το αντίκείμενο της έρευνας, κατα- γράφηκαν τα στοιχεία όλων των παρευρισκόμενων, πολλοί από τους οποίους συλληθήθηκαν άθαιρέ- ρα, και χωρίς τα σχετικά έντά- λματα συλλήψεως. Τόσο στη διάρκεια όσο και με το πρόσχημα αυτών των έρευνών συλληθήθηκαν οι: Χρήστος Κωνσ- ταντινίδης, Δύλβια Παπαδοπούλ- ου, μέλη της εκδοτικής ομάδας "Διεθνής Βιβλιοθήκη", Α. Περ- ιστέρη, φοιτήτρια, Λίτσα Χαρμητή, φοιτήτρια, Τασούα Μιάζιου, φοι- τήτρια, Νίκος Ρευμάκης, κωμική της βιβλίων, Μιχάλης Σύρπος, έρ- γάτης, Βαγγέλης Κοτρώνης, συν- τακτης του περιοδικού "Ιδεοδρ- ομική", Μιχάλης Πρωτοφάλης, φοι- τητής, Γιώργος Λέτσιου, σπουδ- αστής, Νικόλας Άσπιος, συνθέ- ης-τραγουδιστής, κι ένας τυχα- ιός "παντοπώλης" που βρισκό- ταν στο ίδιο κεσοδόρμιο με τον Κωνσταντινίδη την ώρα της σύ- λληψης του. Η σύλληψη του Κω- νσταντινίδη, έγινε με γκαγκα- περικό τρόπο, μέσα στο δρόμο - τερμα μεσημέρι. Έμφανίστηκε.. εαφνικά τρία περιπολικά που ά-

πέκλεισαν το δρόμο και με έδ- ιαιτέρα βαναυσότητα συνέλαβαν τον Κωνσταντινίδη καθώς και ό- λους όσους έτυχε εκείνη την ώ- ρα να βρίσκονταν σε άπόσταση δέκα μέτρων από το σημείο που στεκόταν. "Όλοι όσοι συλληθήθηκαν έλεύ- νη την ήμερα κρατήθηκαν στη Γενική Ασφάλεια μέχρι την έ- πόμνη, σε άυστηρή άπομόνωση, και άνακρινόμενοι συνεχώς τό- σο για τις πολιτικές τους πε- ποιθήσεις, όσο και για τις πο- λιτικές και προσωπικές τους.. σχέσεις. Ο Χρ. Κωνσταντινίδης κρατήθηκε τελικά τρεις ολόκλα- ηρες μέρες, σε άυστηρή άπομό- νωση στα ότόγια της Ασφάλει- ας, χωρίς να του έπιτραπεί συ- τε για μια στιγμή να μιλήσει με δικηγόρο, παρόλο που σκόπευ- αν να του άπαγγείλουν τη γελο- ία κατηγορία της ήθικης άυτ- ουργίας, γιατί υποτίθεται ότι του άκουσαν δύο αστυνομικοί να λέει σε κάποιους "πρέπει να έξαστε δυναμικοί". Τελικά, άφ- έθηκε έλευθέρως, χωρίς να του άπαγγείλει καμιά κατηγορία.. γιατί όλα τα στοιχεία κρίθηκαν έντελως άνεπαρη από τον εισαγγελέα. Η ένέου σύλληψη του Χρ. Κωνσταντινίδη και η προσπάθεια της άστυνομίας να τον καταπέψει με την έδια κα- τηγορία για την όποια παραμέ- νουν ύπόδικοι κέντε εκδότες..

επαναστατικών έντύπων κι ένας τραγουδιστής - από τους όποι- ους δύο συλληθήθηκαν ένέου.. κι ένας ύπέστη "κατ' όλοιο έρ- ευνα - ταυτόχρονα με το έκτε- ταιμένο κύμα έρευνών, συλλήψεων και κατηγοριών ενάντια σε άτο- μα που άνήκουν στο χώρο της έξωκοινοβουλευτικής άρσητας και των άναρχικών, άποτέλει έ- να πρόσθετο στοιχείο στη γενυ- κότερη μεθοδευση της καταστ- ολής στην Έλλάδα, που τώρα πιά έχει πεύ στο στάδιο της άμε- σης έπιβολής της. Έπιχειρείται μ' αυτό το νέο κύμα διώξεων να αποδεχτεί στην κοινή γνώ- μη η άναγκασιότητα ενός τρομο- κρατικού νομοσχεδίου που θα κλείσει στη φυλακή όλους ό- σους τολμού να άντιτεθούν στη κατακλιση και την εκμετάλλευ- ση, που θα σωθήσει κάθε φωνή διαμαρτυρίας ενάντια στις όλο- ενα αυξανόμενες άθαιρσεις, και έπιβάσεις του κρατικού.. μηχανισμού, που θα κατατείν- ει κάθε έκδήλιση του επαναστ- ατικού κινήματος των εργαζό- μενων, χρησιμοποιώντας το μα- κούλα της τρομοκρατίας, που θα μεταβάλλει σε καταδότες και καθητικά ανθρώπια όλους έν- είνους που θα φοβήθουν να πα- ρουν άνοιχτή θέση ενάντια στη νέα τρομοκρατία που εξακλίση- αν σήμερα στην Έλλάδα οι άσ-τυνομικοί και κυβερνητικοί... μηχανισμοί.

Η ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΣΑΝ ΜΟΡΦΗ ΠΑΛΗΣ

Με άφορη τή μετατροπή τής άρχικής άπεργιακής κινητοποίησης σε κατάληψη του Πανεπιστημίου Πάτρας καί τής μετέπειτα έξελίξεις αυτής τής κατάληψης, που εμφανίζεται σε μιά έποχή διαδεδομένης δυσαρσέκειας καί σχετικής "άμφισβήτησης" στους φοιτητικούς κύκλους, επιχειρούμε νά άσχοληθούμε ε ί σ α γ γ ι κ ή με τ ό θέμα τών καταλήψεων. Άντί νά ενεργήσουμε μόνον άρνητικά άναφερόμενοι διεξοδικά... στις έλλείψεις τής συγκεκριμένης εφαρμογής, αυτής τής πρακτικής, θά προσπαθήσουμε άπεινάντως νά μιλήσουμε γιά τ ό πρωταρχικό νόημα μιάς μορφής άγώνα που γιά μάς άποκτά σημασία μόνον στό μέτρο που άποτελεί ένα ούσιαστικό μέρος του γενικότερου επαναστατικού άγώνα γιά τήν άνατροπή τής καπιταλιστικής καί ιεραρχικής κοινωνίας καί γιά τή θεμελίωση... τής γενικευμένης αυτοδευθύνσης.

(Στήν περιήχηση του πανεπιστημιακού χώρου καί κάθε εκπαιδευτικού θεσμού που τόν άντιμετωπίζουμε πάντοτε καί μόνον σάν ένα σύστημα παραγωγής τής γνώσης καί τής εξειδίκευσης κι όπου τ ό "άντικειμενο-έμπόρευμα" που διανέμεται είναι ταξιδιωμένο σύμφωνα με τές ανάγκες τής εύρύτερης κοινωνικής παραγωγής, καί πιστό στήν κυρίαρχη ιδεολογία μέσω τής όποιας διαιωνίζεται στά μαυλά τών υπό κατασκευήν κοινωνικών ρόλων: με τήν κατάληψη ενός τέτοιου χώρου έκφράζεται ή επιθυμία τών συμμετεχόντων νά κατακτήσουν τ ό χώρο καί τ ό χρόνο που μέχρι εκείνη τή στιγμή είναι στήν κατοχή καί τή δικαιούσα τών μοναρχών... τής έμπορευματοποιημένης γνώσης. Στήν περιήχηση του Πανεπιστημίου Πάτρας τ ό ότι ή άκλή "άποχή" μετατράπηκε σε κατάληψη είναι ένα θετικό βήμα καί δείχνει τ ό δρόμο γιά τήν επαναστατικοποίηση κάθε έπιμέρους άγώνα. Τό ότι ή κατάληψη δέν μετατράπηκε σε ενεργό ύδιοποίηση τής λειτουργίας του θεσμού καί δέν τρόβηξε τ ό δρόμο τής έλευθερης παροχής τών "παραγόμενων αγαθών", τ ό ότι δηλαδή δέν εύσβησε ή κατάληψη στό δρόμο τής "νυσίδας" αυτοδευθύνσης, καί τ ό ότι ίσως μόνον λόγω ίσως κανέναν, άντισταθμίζονται τήν παραγωγή που συντελείται εκεί, άποτελεί τ ό πρωταρχικό στοιχείο που προβλέπει τήν ήττα. Μολούοτι κανέναν άπ' όσους πήραν μέρος ή άπλάς έξησαν άπ' έξω τήν περιήχηση καί τές έξελίξεις αυτής τής έμβρυακής κατάληψης, δέν θά είναι μετά ό έόιος. Τό ότι καί σε τούτη τήν ίσως "μαχητικότερη" κινητοποίηση τών φοιτητικών κύκλων, αυτή ή "κατελυμένη μογάδα παραγωγής" εξειδικευμένης γνώσης, τ ό Πανεπιστήμιο Πάτρας, δέν γνώρισε τήν ενεργό ύδιοποίησιν... άπό μέρους τών συμμετεχόντων - πράγμα που θά μπορούσε νά είναι τ ό μοναδικό γιά τήν επαναστατικοποίηση ενός γενικά άντιδραστικού... κοινωνικού στρώματος όπως ό φοιτητές - δείχνει τ ά όρια καί τές άδυναμίες του νάρκισιστικού προβληματισμού του λεγόμενου "φοιτητικού κινήματος".)

Οι καταλήψεις γενικά μπορούν νά άποτελέσουν τακτική άποτελεσματικότερη άπό τήν άκλή άπεργιακή δράση, λογουχάρη στόν άγώνα γιά διεκδικητικά καί άλλα αήτηματα. Δέν είναι... αυτός ό λόγος που συγκυνηθώουμε τήν προσοχή καί τ ό ενδιαφέρον μας σ' αυτή τή μέθοδο κάλης (σ' άλλες σεάδες ξεκαθαρίζουμε τ έχη-είν γιά μάς κάποια επαναστατική δυναμική)... Έκινώμε άπό τ ό γεγονός ότι κάθε "κατελυμένη μονάδα παραγωγής" έχει τή δυνατότητα νά άποτελέσει παράδειγμα καί άντανάκλαση, μολούοτι με αρκετές διαστρεβλώσεις, τών μορφών όργανωσης καί λήψης άποφάσεων, ενεργού ζώης, που ένδέχεται νά ύπάρξουν σε μιά αυτοδευθύνόμενη άντιεξουσιαστική κοινωνία. Γιατί άκριβώς βασική προϋπόθεση του δράματος... μας γιά μιά τέτοια κοινωνία είναι ότι θά πρέπει νά ύπάρχουν μορφές κοινωνικής όργανωσης που νά έξασφαλίζουν τή συλλογική διαδικασία λήψης τών άποφάσεων που άπορουν τή ζωή μας.

Οι καταλήψεις ελέγχονται καί διευθύνονται άπό τ ά κάτω. Οι συνδικαλιστικοί εκπρόσωποι δέν έκτελείται καί δέν πρέπει σε καμιά περιήχηση νά κυριαρχούν σε τέτοιους άγώνες. 'Ο ρόλος τους ώς προς τήν έξασθένιση καί τή συντριβή άμέτρητων αδούρητων άγωνιστικών... κινητοποιήσεων άποτελεί μιά άποδεδομένο... γεγονός. 'Επιλέγον, κανένα "επαναστατικό... κόμμα" δέν μπορεί καί δέν πρέπει νά προσφέρει τήν παραμικρή βοήθεια. 'Όσοι άναδρομή καί νά κάνουν στήν ιστορία τών επαναστατικών κινήματων θά διακτινώσουμε ότι τ ά λεγόμενα "επαναστατικά κόμματα" ύπερασίζονται στήν ούσα αυτή καθεαυτή τήν έννοια τής κυριαρχίας καί τής ύποταγής - όπως θά διακτινώσουμε επίσης ότι έκτελύθηκαν θετικά άποτελέσματα μόνον όταν ό έόιος ό ένδιαφερόμενος ελέγγανε καί διευθύνανε όλες τές πλευρές του άγώνα τους: μόνον τότε έξασφαλίζόταν ή επαναστατική τους ύπόσταση.

Μιά κατάληψη πρέπει νά ελέγχεται καί νά διευθύνεται άμεσα άπό τους συμμετέχοντες όχι μόνον ώς προς τήν έσωτερική τής όργανωση άλλα καί ως προς τές σχέσεις τής με τόν έξωτερικό κόσμο. Λογουχάρη, σε περιήχηση...

διαπραγματεύσεων, πρέπει νά γίνονται μόνον άμεσα άπό τή γενική συνέλευση τών συμμετεχόντων ή τές άμεσα άνακητές καί διαρκώς έλεγχομενες έκτροπές τής. Τό νά βασίζομαστε σ' "καλές ύπηρεσίες" τών επαγγελματιών... συνδικαλιστικών εκπροσώπων ή τών κομσαρών αυτών του κόσμου σημαίνει άολοκληρωτική ήττα καί συντριβή.

'Οσοί, ή μέθοδος τής κατάληψης δέν είναι όπωσδήποτε κανόνας καί δέν λύνει όλα τ ά προβλήματα. Άν ό έλεγχος ή ή διεύθυνση τής όλοιασθήποτε διαπραγματεύσεως καί ή στρατηγική τής σύγκρουσης άφήνεται στά χέρια τών "έκτροπών" - ή ακόμα καί στα χέρια κάποιων έκλεγμένων άλλα όχι άμεσα άνακητών - τ ό κίνημα γίνεται στεγρο καί επαναφομοώνεται. Σ' τές λίγες καταλήψεις που έχουν γίνει μέχρι στιγμής στήν 'Ελλάδα, ένώ ίσως μπόρεσαν νά διαφεύξουν τές άτασιδώδες προβλέψεις καί προσδοκίες κολλών "επαναστατών", οι πρακτικές που έν κολλας άκολουθήθηκαν άπέχουν κολλ άπό τ ό νά είναι ίκανοποιητικές. Άν οι συμμετέχοντες δέν κινητοκοιούνται πάντοτε, άμεσα καί αυτόνομα, τότε σύμφωνα εμφανίζονται τ ά λεγόμενα "εξουλιμένα" κι οι συμβιβασμοί. 'Η μορφή άγώνα (ή κατάληψη) δέν άποτελεί άπό μόνη τής έγγύηση ένάντια σε κάθε είδους γραφειοκρατική χειραγώγηση. (Στήν πραγματικότητα, έχουμε δεί αρκετές τέτοιες γραφειοκρατικές χειραγωγήσεις: στήν 'Ελλάδα άναφερόμενες ένδεκτικώς τήν περιούβη "δέυτερη κατάληψη" τής Νομικής, στά χρόνια τής δικτατορίας, τήν όποία έπέμονα καί σκίπια ύκονόμησης άπό τήν άρχή οι σταλινικοί "άντιστασιακοί" καί έμπόδοσαν όλους εκείνους... που άγωνίστηκαν νά επαναστατικοποιήσουν τ ό γεγονός.)

'Οποσο, αυτό καθεαυτό τ ό γεγονός ότι οι συμμετέχοντες στή λειτουργία μιάς "κατελυμένης μονάδας παραγωγής" κερνά μερες καί βδομάδες μαζύ, αύτοργανώνονται, καί συζητάνε τήν κατάλληλη τακτική, σημαίνει ότι άκόμα καί ή κώ γραφειοκρατική καί νομοτυχη κα-

τάληψη μπορεί ταυτόχρονα νά είναι ένα μάθημα έξεγερσιακού άγώνα. 'Υστερα, κανέναν δέν θά είναι ό έόιος. Τό σημαντικό είναι πώς τ ά διδάγματα, τόσο τ ά καλά, όσο καί τ ά κακά... του κάθε άγώνα, διαδίδονται κιαυά ώστε τ ό κίνημα έξελεξεται καί άνακτιώσεται υελικα. Μ' αυτό κατά νό κρείται νά ύποβοηθώμε αυτή τή διαδικασία, ή κειβαύνονας, πιστού πάντα καί κροβάλλοντας τές δικές μας βασικές άρχές.

'Ενα άπό τ ά μεγαλύτερα προβλήματα τών καταλήψεων ύπηρε πάντα ή τάση νά άναπτύσσεται ένα είδος άμυντικής νοστορίας. 'Η "κατελυμένη μονάδα παραγωγής" άντιμετωπίζεται σάν ένα κατεχόμενο φρούριο του έχθρου καί όχι σά βάση γιά τήν έξακόλυση έκτελετικών έκχειρήσεων ένάντια στο έμπορευματοκό σύστημα. (Στή Γαλλία τ ό 1968 λογουχάρη, οι εργάτες παγιδεύτηκαν μέσα στους τούχους τών αύτοεπιβεβλημένων γκέτρο τους καί άκομωώθησαν άπ' όσα γίνονταν στόν "προμερό έξωτερικό κόσμο"). Σέ τέτοιες περιπτώσεις τ ό κάθε είδους άφεντικά ένδέχεται νά έκτερέφουν στήν κατάληψη νά έκφυλιστεί μέσα στήν άπομόνωση, καί τήν άπελευσία, βοηθώντας έτσι στήν άκόδευση του έκχειρημάτος τους ότι κάθε προσπάθεια γιά άυτόνομα καί αυτοδευθύνση είναι ούτοπία. Πράγμα που είναι κολλύ πθανό νά συμβεί άν οι συμμετέχοντες στήν κατάληψη δέν υλοθετήσουν μιάν έκτελετικότερη τακτική καί δέν προσπαθήσουν νά έκπεκτείνουν τή δράση τους στήν ύπόλοιπη κοινότητα. (Στό Πολυτεχνείο, τ ό 1973, ή "έξωτερική κοινότητα" έκέβαλε τήν έκέκταση του άγώνα ένάντια σ' ότς γραφειοκρατικές χειραγωγήσεις τής φοιτητικής συντονιστικής έκτροπής. 'Όλοι οι άναρχικοί σύντροφοι που συμμετείχαν είχαν δώσει ύδιαίτερο καί ίσως μοναδικό βάρος σ' αυτή τήν πρακτική.)

Μιά άπό τές περισσότερο κοινότητες παρεξηγήσεως σχετικά νά γίνονται σε καλά όργανωμένες άπό πολιτική άποψη παραγωγικές μονάδες. Στά λεγόμενα "κρούργια" τών επαναστατικών όργανώσεων. Πράγμα που έχει άποδεχτεί λαθεμένο σε κολλές περιπτώσεις. Πολλές άπό τές κώ έκτυχημένες καταλήψεις στήν ιστορία τών επαναστατικών κινήματων έχουν γίνει σε κακό όργανωμένες "παραγωγικές μονάδες". Με αυτόν τόν τρόπο έξασφαλίζεται συνήθως ή άνάληψη τής πρωτοβουλίας άπό τους έόιους τές συμμετέχοντες. 'Η κατάληψη όδηγείται εύκολα... στόν έκφυλισμό τής έκείνη άκριβώς άποφύγει τήν έκτελετική τακτική, ύδιαίτερα σε καταστάσεις έντονης σύγκρουσης, όπου ύπάρχουν κάρα κολλού μη συμμετέχοντες ή όπου ύπάρχουν όργανωμένες (συχνά ύποκινούμενες άπό τους συνδικαλιστές) άπεργοστατικές κινήσεις... Πράγμα που δέν πρέπει νά φαίνεται παράξενο, μιά καί ή διεθνής έμπειρία τών τελευταίων... δεκαετιών δείχνει τήν άλήθεια του.

Τό πρόβλημα τής ένότητας τών συμμετεχόντων σε μιά τέτοια, βαρύνουσα σημασία, μορφή κάλης, δέν είναι τόσο άπλο όσο φαίνεται. Πολύ συχνά ή ένότητα δέν σημαίνει παρά έν ύότι η α τ ή ν ά δ ρ ά ν ε ι α. Τό νά προχωρούν όλοι με τ ό ίδιο άπό βήμα σημαίνει συχνά ότι δέν κινούνται καθόλου. Αυτή ή νοστορία καί στάση άποτελεί τήν πρωταρχική αίτία τής γενικά άμυντικής δραστηριοποίησης κολλών άπ' αυτούς που συμμετέχουν σε μιά "κατελυμένη μονάδα παραγωγής" καί μέλιτα σε μιά άπ' αυτές που θεωρούνται σάν ύδιαίτερα πολιτικοποιημένες.

'Η κατάσταση αυτή χρυσιμοκοιείται συχνά άπό τ ά κάθε είδους άφεντικά. Λογουχάρη, σε κάποιο εργοστάσιο μιά δολκιμω μονάδα χωρίζεται αύθαύτα σε κέντε τμήματα με διαπορευτικές βάρδιες καί ξεχωριστούς έξωτερικούς κανόνισμούς. Οι κώ μαχητικοί εργάτες συγκεντρώνονται σε μιά μειονότητα που διακτινεται στα διάφορα τμήματα καί βάρδιες. Αυτό τ ό "κομματισμο" γίνεται συνήθως άποδεκτό άπό τήν συνδικαλιστική έκτροπή που καί ή ύδια ή σύνθεσή τής τ ά άντανακλά. 'Η κατάσταση... αυτή συμβάλλει συνήθως ύδιαίτερα σε κάποια σχετική άδράνεια. 'Όσο κι άν φαίνεται, δέν είναι τόσο άφηνημένο τ ό παράδειγμα.

Γιά νά έχει όποιοδήποτε θετικό νόημα ή ένότητα τών δραστηριοποιημένων έξεγερσιακά... πρέπει νά είναι δυναμική. Πρέπει νά είναι έν ό τ η α σ τ ή δ ρ ά σ η. Κανέναν δέν ύποστηρίζει τήν άπομόνωση σε μικρές ομάδες άκτιβιστών, που άναλαμβάνουν άποσταματική στήν ούσα, δράση. 'Από τήν άλλη μεριά, ή έλλειψη μαχητικότητας κάποιων άλλων ομάδων κατακτισεύματα χρυσιμοκοιείται συχνά σάν ή κατάλληλη δικαιολογία γιά κλήρη άδράνεια. Νά κερμύνομε γιά άόλυτη ένότητα σημαίνει... συνήθως νά κερμύνομε γιά πάντα. 'Η δράση που άναλαμβάνει κάποια μαχητική ομάδα μπορεί συχνά νά λειτουργήσει καταλυτικά. 'Η κατάληψη μπορεί νά άποτελέσει ένα άποτελεσματικό όλο στα πλαίσια του έκτελετικού άγώνα, έκτε κολλ δέν έκτυχηούνται ή άπόλυτη ένότητα.

Η κατάληψη μπορεί και πρέπει να χρησιμοποιείται επιθετικά. Όρισμένες παραγωγικές μονάδες, που αποτελούν μονάδες-κλειδιά για την καπιταλιστική οικονομία, είναι ιδιαίτερα τρωτές σ' ένα επιθετικό κύημα κατάληψης που αποσκοπεί στην ανάπτυξη της επαναστατικής δυναμικής. Αναφέρουμε ενδεικτικά τις βιομηχανίες ελαστικού, παραγωγής και επεξεργασίας χάρτου, τεχνικών υλών, τα διυλιστήρια πετρελαίου, τις τηλεκοινωνίες, την εκπαίδευση, δορυμνένους τομείς της παραγωγής.. τροφίμων, άκρια και τα μεγάλα κέντρα διανομής (Υπεραγορές, κλπ.) ή τα κεντρικά γραφεία μεγάλων επιχειρήσεων (Μποδοσάκης, Εκλιωτήρη, κλπ.).

Αλλά η μέθοδος έχει αποδειχτεί αποτελεσματική ακόμα και σε άλλους τομείς μικρότερης σημασίας. Στην Ελλάδα, ακόμα, οι κινητοποιήσεις παραμένουν στο στάδιο των διαπραγματεύσεων με τα κάθε είδους άφροντα. Στην Ιταλία και στη Γαλλία, τα άφροντα θα θεωρούσαν εύνοια της τύχης μια τέτοια κατάσταση. Σε πολλές περιπτώσεις, έχουν "φουλακιστεί" μέσα στα ίδια τα γραφεία τους σαν "αίχμηλοι πολέμου" και δορυμνένες φορές για μεγάλες περιόδους. Έλπίζουμε και πιστεύουμε πως η δράση που έχει αναπτυχθεί μέχρι τώρα δεν είναι παρά το έμβρυο ενός στάδιο αυτής της μορφής αγώνα.

Είναι τόσο πρακτικό όσο και σημαντικό οι συμμετέχοντες στην κατάληψη μιας παραγωγικής μονάδας να χρησιμοποιούν τις διαθέσιμες εύκολες για να ικανοποιήσουν τις κοινωνικές ανάγκες της λεγόμενης "έξωτερικής" κοινωνίας - λογαρχία, προσφορά χώρων φυγαγωγίας, άνοιχτων μαθημάτων για όλους, ζωτικών χώρων για τους άστεγους, εκτυπωτικές διευκολύνσεις, κλπ. "Αν, για παράδειγμα, οι εργαζόμενοι στις συγκοινωνίες καταλάβουν τον "τόσο δουλειά" τους, μπορούν να κάνουν μια απόπειρα να έκτελεσουν όλα τα δρομολόγια... χωρίς είσοδηλο.

Στο μέτρο που αυτή η μορφή αγώνα θέλει να άμφισβητήσει πραγματικά την καπιταλιστική.. κοινωνία - και στο μέτρο που θέλει να άποφύγει τον έγκυλοισμό της - πρέπει να άπορρίψει όλη τη νομικίστικη τυκολαρεία που άποτελεί κανόνα στις έμπορευματοποιημένες σχέσεις. Η παραδοσιακή προτεραιότητα και ρουτίνα κυριαρχεί σ' όλοκληρη την κοινωνία του κατοθετε το κέρδος, την ιδιοκτησία και την κατοχή έξουσίας πάνω από τους ανθρώπους... Έλπίζουμε να δομη την εγκατάλειψη έκευνης της νοοτροπίας που σέβεται την ιδιοκτησία... των κάθε είδους άφροντων, και την εξαφάνιση των διαταγμών για την κατάργηση των προ-

γραμμάτων και των συνθηκών που έπικρατούν πριν από κάθε κατάληψη. Σε μια κατάληψη οι έσωτερικοί διακανονισμοί των χώρων και των άλλων δυνατότητων θα πρέπει να ικανοποιούν τις ανάγκες των συμμετεχόντων (και της έξω-τερικής κοινότητας) και όχι τα μελλοντικά.. συμφέροντα των άφροντων.

Μια εύκαιρία που ένυπάρχει σε κάθε κατάληψη και δεν χρησιμοποιείται πάντα είναι η μετατροπή του κατελημμένου χώρου σ' ένα είδος "πανελιστήριου αγώνα" και αντανακλαστικού πώς πρέπει να είναι πραγματικά ή ίδια ή ζωή. Πράγμα που δεν άφορα μόνο τους συμμετέχοντες αλλά και τις οικογένειές τους, τους φίλους, τους συντρόφους τους, τους γείτονες κι όλους τους άλλους γενικά. Κάτι τέτοιο μπορεί να δημιουργήσει μια βάση για παραέρα άναπτυξη του αγώνα.

Μέχρι τώρα ύπάρχει κάποια σχετική και σωτηρη άποδοχή των "κανόνων του ταχυειδίου" από τα άφροντα και τις άρχές. Όταν το κύημα γίνει έπικίνδυνο, όλα αυτά αλλάζουν... Άργά ή γρήγορα, εκδηλώνεται η άμηση μαζική σύγκρουση με τα κάθε είδους άφροντα και τους λακέδες τους (δέν εξαίρωμε τους συνδικαλιστικούς εκπροσώπους). Είναι άπαραίτητα κάθε είδους στρατηγικά σχέδια έπευγούσας άναγής. Λογαρχία, σε περίπτωση έεμβασής.. της άστυνομίας και έκκένωσης του κατελημμένου χώρου, μία μαζική άνακατάληψη ή μια νέα κατάληψη ενός άλλου χώρου έεκτελεί τον άγώνα και άποδεικνύει το τρωτό του κρατιστή έχθρου. Οι έεμβαινόντες και έκκενωτές κρατικού λακέδες μπορεί να βρεθούν στη δύσκολη θέση του πολιορκούμενου.

Αυτή η μορφή αγώνα (ή κατάληψη) πρέπει να μην μετατραπεί σε τελετο γούτα. Πρέπει να άναπτυχθεί στη μορφή, στη μαχητικότητα και στο έδρος της. Χωρίς αυτή την άνάπτυξη και την παράλληλη άνάπτυξη της άναρπτικής... κοινωνικής συνείδησης, η κατάληψη καταντέει στετρα. Η άδίακοπη προώθηση της επαναστατικής δυναμικής εξαφανίζει τα κενά της ζωής μας, ένεργοποιεί τη δημιουργικότητα μας και αλλάζει έμάς τους έδρους του πλαίσια του όραματός μας για μια άαυτοέυδυνάμνη άντιεξουσιαστική κοινωνία.

ΑΣ ΚΑΝΟΥΜΕ ΤΗΝ ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΤΩΝ ΧΩΡΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΠΡΩΤΑΡΧΙΚΟ ΟΠΛΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΛΗΨΗ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ, ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΜΕΣΗ ΑΝΗΤΗ ΤΩΝ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΤΗ ΖΩΗ ΜΑΣ, ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΑΦΑΝΙΣΗ ΤΩΝ ΑΦΡΟΝΤΙΚΩΝ, ΓΙΑ ΤΑ ΓΙΝΩΜΕ ΑΣΕΝΤΕΣ ΔΙΧΩΣ ΔΟΥΛΟΥΣ, ΓΙΑ ΜΑΣ, ΚΑΙ ΞΑΝΑ ΤΟ ΚΕΦΙ ΜΑΣ.

21 Μαρτίου 1978.

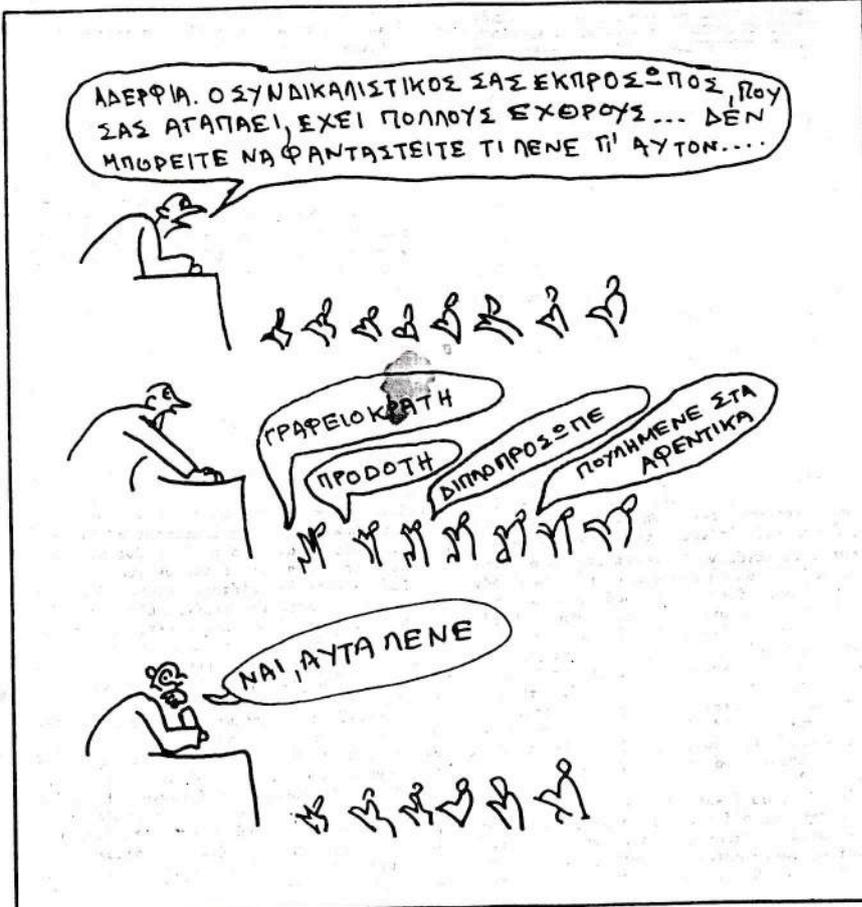
Anarchos Gazette, 2

Τό περιοδικό "ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ" κυκλοφορεί κάθε δύο μήνες, ένδ ένδιδύμα έκδύδει μια σειρά κείμενα άποσκοπώντας να συμβάλει: 1) στην άκλιση του άναρχικού κινήματος στην "Ελλάδα" (αυτό τό σκοπό δημοσιεύει συγκεκριμένα άναλυτικά και κριτικά κείμενα και/ή πληροφορίες, που άναφέρονται προδύλορικτά στην προαγάνωση του άναρχικού κομμουνισμού) 2) από τό ά έν προδύοτεται σε καμιά περίπτωση όδωγματοσύνη και ή έν των προτέρων άπόρριψη της διαφροτικής άποψής. Άπεναντίας έκτυπείται ή συνεχής έλευση της ούλογικότητας και της τοκκλωμορφας ως προς την επαναστατική άνάλυση, κριτική κληροφύηση και προαγάνωση. Η έλευση της συμμετοχής σε κάθε δραστηριότητα και ή έν κριτικής άνάληψη κάθε μαθήκοντος μπορεί να εξαφανώσει κάθε πιθανότητα γραρεοκρατικών χειραγύγσεων 2) να συμβάλει στην προαγάνωση να έεκαθαριστούν οι παρεγνήσεις, παρερμηνείες και διαστρεβλώσεις που έχουν συκοποιήσει τα τελευταία χρόνια την ποταγάνωση του άναρχισμού στη χώρα μας κι έχουν τροχοπέσει την οργανωμένη άνάπτυξη του άντιεξουσιαστικού κινήματος: α) από τό 2 δέν προδύοτεται σε καμιά περίπτωση ότι λυχνιζώσεται τις εαχέουσε το άλδθτο και τό μόνο άντικειμενικό κριτήριο. Η τοκοθέτηση μας, όπως την προδύορζούμε, είναι μόνο μια από τις πολλές προεγύσεις του προβλήματος, που ή ύπαρξη του είναι γενικά παραδεκτή. 3) να συμβάλει στην προαγάνωση να θεμελιωθεί ή οργανωτική συγκριτική του, πλατιά θεωρούμενη, άντιεξουσιαστικού και άναρχικού κινήματος, και ιδιαίτερα της άναρχοκομμουνιστικής κλειούρας του: α) από τό 3 δέν προδύοτεται σε καμιά περίπτωση ότι τό περιοδικό άποσκοπεί να γίνει τό ίδιο μια οργανωμένη Κάτι τέτοιο τό θεωρούμε ήδη προς άπορριψη. 4) να συμβάλει στην προαγάνωση να άποκρυστάλλωθουν έκευνη τα επαναστατικά θεωρητικά "κλειδιά" που θα βοηθήσουν στη δημόσια καρούσα και έέυμβαση ενός νέου δυναμικού επαναστατικού.. κινήματος: α) από τό 4 δέν προδύοτεται σε καμιά περίπτωση ή διαμόρφωση συγκεκριμένου "άναρχικού όδματος". Άπεναντίας, με την άποκρυστάλλωση μερικων μόνο "κλειδίων" έννοοιμε την έναρξη κάποιας άναρτήσης που θα βγάλει τό κύημα από τό άδιέξοδο και θα τό μεταμορφώσει σ' ένα ρευστό κι εμετάβλητο σύνολο επαναστατών που άνακαλύπτουν στην καθημερινή ζωή τη βασική ζωντανή άναρπτική κριτική της καπιταλιστικής, έξουσιαστικής κοινωνίας. Καί 5) να συμβάλει στην προαγάνωση να άναπτυχθεί ή θεωρητική και πρακτική επαναστατική... κριτική στον τόκο μας, με άμεσο στόχο τη θεμελίωση της κοινωνίας της έλευθερίας και της γενικευμένης άυτοέυδυνάμης: α) από τό 5 δέν προδύοτεται σε καμιά περίπτωση ή νοοκάληση αυτής της κριτικής. Έκευδή βλέπουμε τό άναρχικό κίνημα να προαθε να συνδέεται με κάθε γνήσια επαναστατικό κοινωνικό κίνημα - που ξεκρνάει όλησδήποτε όρα της άλλης μεταρρύθμισης - τό περιοδικό έχει σε στόχο να συνδεθεί και να άσοληθεί με κάθε άμφισβητισιακό κίνημα που κούβει κάποιες επαναστατικές προεκτικές.

Η συνεργασία και ή συμμετοχή σας σ' αυτό τό έν έσωτερικό διάλογο του κινήματος καθώς και στον έξωτερικό διάλογο του άναρχικού κινήματος με την ύδωλοχη κοινότητα στην όποία ζούμε, είναι ή μόνη που μπορεί να διασφαλίσει την ύπαρξη και τη συνέχεια του περιοδικού. Χωρίς αυτήν θα είναι σίγουρα ένα κυροτέκνημα που θα σβήσει άρκετά γρήγορα κι άρκετά άνώδυνα, όπως μας έχει διδάξει ή πείρα του παρελθόντος.

"ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ"
Ένδύτητα από άφροντα και τό κρώτος.
1 Μάη 1978.

ΙΣΠΑΝΙΑ: Η CNT ΟΡΓΑΝΩΝΕΤΑΙ

Τό 1978 είναι ο δεύτερος χρόνος της νόμιμης παρουσίας του αναρχικού κινήματος στην Ισπανία. Η ανασυγκρότηση του Ισπανικού αναρχισμού είναι μία πραγματικότητα. Πράγμα που φαίνεται ολοκλήρωτο κι από τό γεγονός ότι τά βασικά πολιτικά κόμματα καί τό έλεγχομένα άπ'αυτά συνδικάτα έχουν εξαπολύσει μία καταμέτωπο επίθεση ενάντια του προσπαθώντας να ανακαλιχούν τήν ολοένα αύξανόμενη δύναμη του επαναστατικού εργατικού κινήματος. Η αναρχοσυνδικαλιστική Έθνική Συνομοσπονδία Έργασίας (CNT), που κέρασε στη νομιμότητα μόλις τό Μάρτιο του 1977, ύστερα από τό 40 χρόνια του φρανκικού έστιάτη, αριθμεί σήμερα 300.000 οργανωμένα μέλη (κι αυτά μέχρι τήν Άνοιξη). Η CNT μέ τή μακρόχρονη αγωνιστική ιστορία της καί τήν πάντοτε ανυποχώρητη έναντίωση της σε κάθε μορφή εξουσίας, απέδειξε τόν περασμένο χρόνο, ότι είναι ή μόνη αξιόπιστη επαναστατική ένναλλαγή στό "φιλελεύθερο" καθεστώς των "δημοκρατιών" διαδόχων του φράγκου.

Πρόν από λίγους μήνες τό Πρακτορείο Τύπου (APLB) Agence Presse Liberation του Βελγίου πήρε συνέντευξη από δύο άγωνιστές της CNT, τόν Ραφαέλ καί τόν Έμμανουέλ, στη Μαδρίτη.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Η CNT, που ιδρύθηκε τό 1910, γνώρισε άγρια καταστολή μετά τό τέλος του εμφύλιου πολέμου καί από τότε κάψαμε ν' άκούμε γι'αυτήν. Μέ ποιά τρόπο ξαναπαρουσιάστηκε.. καί ποιές είναι οι τωρινές της ρίζες;
Ραφαέλ: Η CNT είναι πραγματικά μία από τίς οργανώσεις που δέχτηκαν τήν άγριότερη καταστολή, σε σημείο που πολλοί Ισπανοί, καθώς καί ή διεθνής κοινή γνώμη, πίστευαν πως είχε εξαφανιστεί. Λογούχαρη, ύπολογίζεται ότι τά μέλη από 19 τουλάχιστον έθνικές επιτροπές της CNT εξαφανίστηκαν μέσα στις φρανκικές φυλακές. Κι όμως, στην πραγματικότητα, ή CNT δέν έπαψε ποτέ να έχει ενεργητική παρουσία στις κύκλους των εργατών. Τελικά, τά τελευταία χρόνια έγινε μία διαδικασία ανασυγκρότησης πάνω σε βάσεις που βρισκονταν έξω από τίς διαφορετικές γνώμες περί εκπόρευσης στην έξορία ως προς τί διαφορετική πορεία δράσης που άκολουθήθηκε κατά τί διάρκειά του εμφύλιου πολέμου. Η CNT αναδιοργανώθηκε τά τελευταία 4 με 5 χρόνια. Σήμερα, πάνω άπ' όλα, άντιπροσωπεύεται από άγωνιστές εργάτες καί νεολαίους σχεδόν από κάθε έπαγγελμα καί κάθε περιοχή της Ισπανίας. Δέν μπορώ να θυμηθώ τόν άκριβή αριθμό των περιφερειακών ομάδων που υπάρχουν αυτή τή στιγμή, αλλά ή CNT έδηλώνει τήν παρουσία της στους άγροτικούς κι εργατικούς πυρήνες στις διάφορες περιοχές, κι άκόμα καί στα χωριά, της Βαλένθια, της Κεντρικής Περιοχής, των Άστουριών, της Γκαλιτσίας, του Έουσκάντι, της Ανδαλουσίας, της Καταλωνίας καί της Βαρκελώνης. Η πρώτη κλήρη συνέλευση των περιφερειακών ομάδων πρόκειται να γίνει πολύ σύντομα.

τίκη των κομμάτων καί οι πολιτικές ομάδες που αποτελούνται από εργάτες για τους δικούς τους πολιτικούς στόχους.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Ποιές είναι οι βασικές ιδέες της CNT;

Ραφαέλ: Η άμεση αυτόνομη δράση, ο φεντεραλισμός, ο άντικοινοβουλευτισμός, καί ο "άντιπολιτικισμός". Η άμεση αυτόνομη δράση είναι ή εφαρμογή της άποψης που υιοθετήθηκε στην πρώτη Διεθνή, ότι "ή χειραφέτηση των εργατών είναι έργο των ίδιων των εργατών", τύποτα περισσότερο καί τύποτα λιγότερο. Ετά εργοστάσια, τά εργαστήρια, καί όποιδήποτε τούν οι εργάτες πρέπει να έπιζητούν τήν επίλυση των προβλημάτων τους χωρίς κανέναν είδος μεσολαβητές, τόσο πολιτικούς όσο καί γραφειοκρατές. Οι δυσκολίες να έπιλυθούν... μόνο άπ'αυτούς που τίς βιώνουν άμεσα. Από τή στιγμή που υπάρχει κάποιος μεσολαβητής ανάμεσα στον εργάτη/εργάτρια καί τό πρόβλημά του/της, άνατέλλεται ή επίλυση του προβλήματος. Τόν φεντεραλισμό τόν κατανοούμε σαν άντισυγκεντρωτικό συντονισμό των δραστηριοτήτων των διαφόρων περιοχών, με άπλυτη ισότητα. Ο άντικοινοβουλευτισμός είναι αυτός καθεαυτός άμεση συνέπεια της αυτόνομης δράσης που έναντιώνεται σε κάθε πολιτική ή όποια δέν έχει άλλη λειτουργία από τή δημιουργία νέων τεράτων, που λέγονται ύπουργοί,.. καουντίλλιος, κυβερνήτες ή ήγέτες. Γιατί στην ουσία με τήν ψηφο δέν έπιλύεται τίποτα. Ψηφίζω σημαίνει ότι έλλέγω ορισμένους ανθρώπους που είναι άπομακρυσμένοι από τή δική μου πραγματικότητα για να έπιλύσουν για λογαριασμό μου τά δικά μου προβλήματα για μία συγκεκριμένη περίοδο. Κι ύστερα καθένος μας μένει έκπληκτος που αυτοί οι άνθρωποι που εκλέγονται γίνονται άφεντικά μας, έπωφελούνται, οργανώνουν τό περιβάλλον μας, τήν υγιεινή μας, τίς εργασιακές καταστάσεις μας καί τους μισθούς μας όπως τους βολεύει καί σ'ορισμένες περιπτώσεις έκτελούν άκόμα καί τους ταξικούς συντρόφους μας. Είναι έξίσου άναγκαίο να κατανοήσουμε καί τόν "άντιπολιτικισμό" σαν λογική εξέλιξη αυτών των θεωρητικών άρχών. Δέν πρέπει μ'αυτό τόν όρο να κατανοήσουμε μία άρνηση της πολιτικής αυτής καθαυτής. Η CNT δέν είναι άπολυτική, άπλως άπορρίπτει τήν πολιτική με τήν κλασική έννοια. Ύπεραστιζόμαστε τήν ΠΟΛΙΤΙΚΗ με κεφαλαία γράμματα, που δέν σημαίνει να έχουμε νέα άφεντικά, αλλά να δράμε άμεσα καί αυτόνομα.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αυτή ή ένότητα μέσω καί σκοπών με ποιά τρόπο εκφράζεται στη δραστηριότητα της CNT;

Ραφαέλ: Στην πράξη, δέν κάνουμε καμιά διάκριση ανάμεσα στο πριν καί τό μετά τήν επανάσταση. Γιατί άν ή επανάσταση δέν πρόκειται να άρχιστεί από σήμερα, από τώρα, δέν πρόκειται να γίνει ποτέ. Έπομένως, ο φεντεραλισμός είναι τόσο ένας θεμελιακός σκοπός της CNT όσο καί βασική πλευρά της καθημερινής της λειτουργίας. Ο εργάτης, ο πυρήνας της οργανωσης όμοσπονδιοποιείται φυσικά σ' ένα συνδικάτο καί στην τοπική όμοσπονδία. Οι τοπικές όμοσπονδίες άποτελούν τίς επαρχιακές όμοσπονδίες, κι ύστερα όμοσπονδοποιούνται οι περιφερειακές καί διαπεριφερειακές όμοσπονδίες που καταλήγουν τελικά σε μία επαναστατική οργανωτική συνέλευση σε διεθνές επίπεδο, καί καί ή CNT δέν άναγνωρίζει τό σύνορα, που έχουν έπιβληθεί από τά κράτη. Ο φεντεραλισμός οργανώνεται με τέτοιο τρόπο που ή δραστηριότητα στο καλύτερο επίπεδο (θέλοντας.. τή δημιουργία ενός καλύτερου κόσμου), που είναι πάντοτε αυτόνομη σ' όλα δσα τήν άφορμόν, δέν μπορεί να έλεγχοθεί από τά πάνω. Όσοι οι συμφωνίες γίνονται από τά κάτω προς τά πάνω. Στην όμοσπονδιακή δογάνωση δέν υπάρχει κανέναν είδος γραφειοκρατίας. Δέν υπάρχουν "έπαγγελματίες", μόνον άμοιβάμενα.. στελέχη, παρά μόνο άγωνιστές που εκλέγονται άπ'όλοκληρη τήν οργανωση με κύριο σκοπό τόν συντονισμό, που καθένος τους άντικαθίσταται διαδοχικά, καί ύστερα από περιορισμένες χρονικές περιόδους επανέρχονται στα τοπικά συνδικάτα από τά όποια στην ουσία δέν άπομακρύνθηκαν ποτέ. Η άμεση αυτόνομη δράση καί ή αυτοδιεύθυνση είναι έξίσου στοιχεία του τρόπου με τόν όποιο λειτουργεί ή CNT κι αυτή άκριβώς προτείνει άδιάκοτα στον άγώνα ένάντια στο κεφάλαιο καί τό κράτος. Η συνέλευση είναι τό κυρίαρχο όργανο για τή λήψη άποφάσεων καί για τόν καθορισμό της πορείας του άγώνα στην κάθε στιγμή.

Έμμανουέλ: Θα ήθελα να τονίσω πως τά χαρακτηριστικά της ιστορικής καταγωγής της CNT επαναλαμβάνονται, καί καί μαζί με τήν κεντρική περιοχή, οι δύο σύγχρονες περιφερειακές ομάδες που είναι ισχυρότερες είναι ή ομάδα της Καταλωνίας καί ή ομάδα της Βαλένθια Ραφαέλ: Ναί, ή Βαρκελώνη είναι καλό παράδειγμα για τήν επανεμφάνιση της CNT. Ύστερα από τους τελευταίους μήνες άγώνα ή CNT Καταλωνίας αριθμεί σήμερα άρκετές χιλιάδες ανθρώπους σε όλοκληρη τήν περιοχή, άκόμα καί στα μικρότερα χωριά. Αυτό που συμβαίνει τώρα μοιάζει με τό τέλος της δικτατορίας του Πρίμο ντε Ριβέρα (περίοδος 1923-1930) όταν ή CNT, ύστερα από μακρόχρονη περίοδο παρανομίας, πράγμα που ώδωσε στην πεκοπήση ότι είχε εξαφανιστεί σαν οργανωση, έγινε μέσα σε δύο χρόνια ή σημαντικότερη συνδικαλιστική.. οργανωση σ' όλη τή χώρα. Πράγμα που, ένόμερι, σφέλεται στο γεγονός ότι υπήρχε για τόσο τοιά καιρό καί ένόμερι στο γεγονός ότι οι άνθρωποι όδηγούνται, ολοένα καί περισσότερο, προς τήν κατεύθυνση της αυτοδιεύθυνσης καί της άμεσης αυτόνομης δράσης στο μέτρο που χάνουν τίς ψευδαισθήσεις τους για τήν πολι-

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πως βλέπετε λοιπόν τή μελλοντική.. οργανωση της κοινωνίας;
Ραφαέλ: Η οργανωση της μελλοντικής κοινωνίας θα είναι ή έκφραση της άμεσης αυτόνομης δράσης, του φεντεραλισμού, καί του άντισυγκεντρωτισμού, άδ χαρακτηρίζεται από τήν κατώγηση των ήγέτων, της εξουσίας καί του κράτους. Οι ιδέες αυτές θα πραγματοποιηθούν σ' όλους τους τομείς της άνθρώπινης δραστηριότητας, μέσα από τίς όμοσπονδίες των βιομηχανικών κολλεκτίβων, κι έκτελούν μέσα από τίς όμοσπονδιοποιημένες κομμούνες της κάθε περιοχής.

Έμμανουέλ: Η CNT δέν άντιλαμβάνεται τήν μελλοντική κοινωνία έτσι ώστε να συμβιβάζεται με ένα σύνολο συγκεκριμένων συνθηκών. Τό μέλλον ούκοδομεται συνεχώς. Η κοινωνία... που επέδιδώσουμε να πραγματοποιούμε δέν μπορεί να άποκληθεί ούτοπική γιατί κι αυτός ο στόχος έκπορεύεται από τήν ιστορική της πραγματικότητα: ή κοινωνία που πραγματοποιήθηκε με τίς έλευθεριακές κολλεκτίβες στην Ισπανία μεταξύ 1937 καί 1939.

Έμμανουέλ: Σ'αυτές τίς βασικές ιδέες θα πρέπει να προσθέσω τήν ήθική που θα πρέπει να έχει κάθε επαναστατικός άγώνας καί που άποτελεί χαρακτηριστικό της πρακτικής της CNT τόσο στο παρελθόν όσο καί στο παρόν: ή ήθική αυτή δέν κάνει καμιά διάκριση ανάμεσα στους σκοπούς καί τίς μορφές άγώνα. Πράγμα που σημαίνει ν'άκολουθούμε σε κάθε περίπτωση, καί όσο είναι δυνατό, μία τακτική συνεπή με τους άντικειμενικούς στόχους για τους όποιους άγωνιζόμαστε.
Ραφαέλ: Ναί, για μία καί ο σκοπός ποτέ δέν δικαιώνει τά μέσα.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Τότε λοιπόν απορρίπτετε λίγο-πολύ, τη διάκριση ανάμεσα στο βραχυπρόθεσμο και το μακροπρόθεσμο, ή μήπως εξακολουθεί και υπάρχει ο' δολιχόμενος περιστασιασμός, τουλάχιστον από την άποψη της στρατηγικής;

Ραφαήλ: Δεν δίνουμε και τόσο μεγάλη σημασία στην στρατηγική και την τακτική. Ζώντας ήδη τις ιδέες της CNT, οικόδομησε ήδη την κοινωνία του αύριο. Δεν καθορίζουμε λοιπόν εάν τις άλλες οργανώσεις τ' είναι κατάλληλα για το σήμερα και τ' δεν είναι, ή χρειάζεται να αναβληθεί. Συχνά κάτι τέτοιο θα σήμαινε άλλως την ύπαρξη όποιου τύπου.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Για να ξαναγυρίσουμε στο παρόν πώς βλέπετε η CNT τη λεγόμενη διακοπή των σχέσεων με το ύφιστάμενο καθεστώς;

Ραφαήλ: Ο όρος "διακοπή των σχέσεων με το σύστημα" που χρησιμοποιείται πλατιά αυτό τον καιρό από τους αντιπάλους του καθεστώτος... μάς φαίνεται χωρίς περιεχόμενο, μιά και υποδηλώνει ότι όλοι αυτοί δεν συμμετέχουν στο σύστημα. Ένώ στην πραγματικότητα οι οργανώσεις που χρησιμοποιούν περισσότερο αυτό τον όρο έχουν, σε δεδομένες στιγμές, συνδεθεί.. άρρηκτα με το σύστημα. Η CNT δεν είναι αναγκασμένη να διακόψει τις σχέσεις της με τίποτα γιατί δεν έχει συμμετάσχει ποτέ.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Η CNT δεν συμμετέχει σ' ένα ενωμένο συνδικαλιστικό μέτωπο. Πού είναι η γνώμη σας για την ένδοξη; Πώς επιτυγχάνεται.. σύμφωνα με την άποψή σας;

Ραφαήλ: Η CNT αποκρίθηκε επισημικά στην ένδοξη μεταξύ των εργατών, αλλά ξέρει ταυτόχρονα πως αυτά τα πράγματα δεν γίνονται μ' αυτό τον τρόπο. Η επίτευξη της αποτελεσματικής και αυθεντικής ενότητας της εργατικής τάξης εξαρτάται από την προηγούμενη ύπαρξη μιάς περιόδου αποσαφήνσης και εξακαθάρισης όλων των πολιτικών και συνδικαλιστικών θέσεων, τόσο της πλειοψηφίας όσο και της... μειοψηφίας, που εκπράξυνται μέσα στο εργατικό κίνημα. Η ελευθερία έποντας αποτελεί τη βασική προϋπόθεση. Αντίθετα από τις άλλες οργανώσεις, η CNT δεν επιζητεί να προσεγγίσει αυτή την κατάσταση. Έχουμε συχνά κινητοποιηθεί ενάντια στον κίνδυνο να χρησιμοποιηθεί ο φασισμός σαν πρόσχημα για μιά τεχνητή συνένωση των εργατικών δυνάμεων. Αυτή τη φορά το ίδιο ο κίνδυνος έχει παύσει και είναι αναγκαίο να αρχίσει νέα περίοδος αποσαφήνσης ώστε να μπορούμε οι εργάτες να διαλέξουν έχοντας πλήρη γνώση των εναλλακτικών προτάσεων. Έτσι κι άλλως το αίτημα να ενσωματωθούν οι εργάτες σ' ένα ενιαίο συνδικαλιστικό ζυγό από τους στίχους του δεν είναι ρεαλιστικό. Σημαίνει ότι θα γίνει ή προτάθεια να δημιουργηθεί ένα ξεχωριστό, κάθε το συνδικατικό παρόμοιο μ' εκείνα που θέλουμε να καταργήσουμε.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πού είναι τα σχέδια της CNT για τους επόμενους μήνες;

Ραφαήλ: Όπως όποτε θα χρησιμοποιήσουμε κάθε πλεονέκτημα που μάς δίνεται από τη φιλελευθεροποίηση του καθεστώτος για να οργανωθούμε, γιατί αγωνιζόμαστε ενώ οι Ισπανοεργάτες δεν έχουν καμιά ελευθερία, υφίστανται την εκμετάλλευση, και χάνουν τη ζωή τους... στους άπαυθους συνθήκες εργασίας. 'Αλλά... δεν έχουμε να παρουσιάσουμε καμιά στρατηγική, γιατί η στρατηγική μάς φαίνεται πράγμα που απορρέει από την ύπαρξη κάποιου ευνοητήριου και σύμφωνα με τα καθοριζόμενα πολιτικά συμφέροντα. Τα δικιά μας σχέδια καθορίζονται από την καθημερινή μας πρακτική και σύμφωνα με τις ιδέες μας.

Agence Presse Liberation Belgique, από το περιοδικό ZERO, Anarchist/Anarca-feminist.. Monthly, No 1, Λονδίνο.

Η συνέντευξη που ακολουθεί δόθηκε στην εφημερίδα Liberation από τον αγωνιστή της CNT Luis Edo. Στην άπεργία της La Roca που αναφέρεται στη συνέντευξη πήραν μέρος 4.800 εργάτες της πολυεθνικής Roca Radiadores SA, ένδοξο εργοστάσιο ηλεκτρονικών κοντά στη Βαρκελώνη. Οι εργάτες της Roca έκαναν άπεργία για 95 μέρες με βασικό τους αίτημα να εκπροσωπούνται τα συμφέροντά τους από τη δημοκρατικά εκλεγμένη συνέλευση του τόπου δουλειάς τους. Ήταν αναγκασμένοι να αγωνιστούν όχι μόνο ενάντια στα φετίχτα αλλά και ενάντια στα ανταγωνιζόμενα άρσπερστικά κόμματα και τα ελεγχόμενα απ' αυτά συνδικατά που προσπαθούσαν να θεμελιώσουν την ηγεμονία τους μέσα στο εργοστάσιο. Μόνο η CNT στάθηκε ανεπιφύλακτα στο πλευρό της εργατικής συνέλευσης. Παρόλο που η άπεργία δεν μπορούσε να πολεμηθεί στέφθηκε με άπολυτη επιτυχία, η συνέλευση επέβησε.

Edo: Η CNT σήμερα; Αρχικά δεν είναι σαν τις άλλες συνδικαλιστικές οργανώσεις. Δεν έχουμε συνδικαλιστικούς αξιωματικούς και δεν υπάρχουν άμοιβάμενα στελέχη. Οι Έργατικές..

Έπιτροπές (που ελέγχονται από τους κομμουνιστές) έχουν κίμποους. Και η UGT έχει κι αυτή μερικούς. Κι έπειτα βασίζουμε τη δράση μας στην αυτόνομια και στην αυτοθέωση των εργατών. 'Απ' αυτή την άποψη, η άπεργία στη La Roca άνοιξε για μäs νέες προοπτικές.

Η La Roca είναι ένα κομπάνι που, σαν τους παλιούς βιομηχανικούς μεγιστάνες, ζαφάρσισε την εκμεταλλευτική της πολιτική ένδοξη σ' ολόκληρη την οικογένεια των εργατιών της: κοντά στο εργοστάσιο είναι τα σπίτια που μένουν οι εργάτες και το σχολείο που φοιτούν τα παιδιά τους, όλα αυτά άνήκουν... στην επιχείρηση. Είναι σαν "Καταυλισμός Ίνδοάνων". 'Αποτελεσμα, οι εργάτες της επιχείρησης, στη δεκαετία του '60 δεν ήταν και τόσο μαχητικοί. Η πρόσφατη άπεργία δεν έξοτρεσε μόνο γιατί ύπηρχαν οικονομικά αίτηματα, αλλά και γιατί προβλήθηκε το αίτημα να επαναπροσληφθεί κάποιος άπολυμένος συνδικαλιστικός εκπρόσωπος. Το πείσμα κήτημα ήταν η αναγνώριση των αντιπροσώπων που εκλέγονται από τη συνέλευση των εργατών και που είναι ύπόλογοι μόνο στη γενική συνέλευση. Η άπεργία αυτή έγινε παρόλες τις προσπάθειες της άρσπερης και των Έργατικών Έπιτροπών να την άπομονώσουν και παρόλη τη πιεστή που καί-

κίνημα σύμφωνα με τα πρότυπα και τα ένδιαφέροντα των Ατενέος". "Ατενεο" είναι ένα είδος λέξης για κοινωνική και πολιτιστική... δραστηριότητα: τέτοιες λέξεις είχαν όδουρθεί παλιά από τη CNT και ολόκληρο το άντεξουσιαστικό κίνημα για να τις χρησιμοποιούν οι εργάτες.

Ένδιαφερόμαστε για την οικολογία. Προσπαθούμε να δημιουργήσουμε μιά βασική δομή για να αποτελέσει τη συντονιστική δύναμη όλων των αυτόνομων κινήματων. 'Αλλά τα κινήματα, αυτά, βρίσκονται μεμονωμένα σε άσταθη κατάσταση, και γ' αυτό το λόγο η CNT διατηρεί το οργανωτικό της πλαίσιο. Στη La Roca, λόγω άρχης, ύπηρχαν έντε επιτροπές άλληλεγγύης της CNT, εκτός από την έπιτροπή άλληλεγγύης των Mujeres Libres ('Ελεύθερες Γυναίκες) και τις τοπικές έπιτροπές. Έφτασε κάποια στιγμή που όλες αυτές οι έπιτροπές έπερε να συνενωθούν. Αυτοσυργόμε άνάλογα με την οργάνωτικότητα και το ρυθμό του αυτόνομου κινήματος. Η θεμελιώδη δομή της CNT και το αυτόνομο κίνημα βρίσκονται συνεχώς σε άνταλλαγή. 'Από την άλλη πλευρά, το σύγχρονο.. κίνημα της άντικουλτούρας έχει κι αυτό συνδεθεί με την CNT. Αυτή τη στιγμή λοιπόν η CNT είναι κάτι διαχεόμενο και πολύπλευρο...

τησε ο τύπος. Ήταν μιά άυτήνομη άπεργία... δεν ύπάρχει ούτε μιά όμδα της CNT μέσα στο εργοστάσιο. 'Απλώς μερικοί συμπάθησαν. Ίσως έξη, όλοι κι όλοι. Η άπεργία αυτή άποκάλυψε το άγεφύρωτο χάσμα ανάμεσα, άρσπερης, στα κάθρα συνδικατά, τη δικτατορία των Έργατικών Έπιτροπών και της παραδοσιακής συνδικαλιστικής πολιτικής, κι άφτερου, στην εργατική αυτόνομια. Την ύποστηρίξαμε. Βάλουμε τα δυνατό μας για να αναπτύξουμε την άλληλεγγύη με τη La Roca. Όπως έξερετε άπολυθήκαν 42 εργάτες, κι εξακολουθούν να παραμένουν οι άλλες που άδησαν στον άγώνα παρόλο που τέλειωσε η άπεργία.

ΕΡΩΤΗΣΗ: 'Αλλά βέβαια η CNT έπίσημα είναι μιά συνδικαλιστική όργάνωση;

Edo: Ναί, η δομή της ύπάρχει στα χαρτιά, αλλά δεν ύπάρχει κανένα έποικοδόμημα. Λειτουργεί με πιο έπίσημο τρόπο μόνο σε μιά περίπτωση λογουάρη, στο θέμα της συνδικαλιστικής πρόκειται να γίνει... 'Αλλά στο μεταξύ τίποτα δεν λειτουργεί έπίσημα, κι ύστερα όλα ξαναγίνονται όπως και πρύν. Άγωνιζόμαστε ενάντια στο φορμαλισμό μέσα στην όργάνωση.

Η CNT είναι η μόνη όργάνωση λογουάρη.. που αναπτύσσει δράση τόσο στο εργοστάσιο όσο και μέσα στην κοινότητα γενικά' είναι η μοναδική συνδικαλιστική όργάνωση που ενδραρύνει το κίνημα της άντικουλτούρας. Αυτή τη στιγμή, η δύναμη του κινήματος της CNT δεν μπορεί να μετρηθεί με τις άφύσους που έχουν πάνω τους το σημά της ή με τον αριθμό των μελών της. Μπορεί να άποτυπήσει από την παρουσία της, από τη συμμετοχή της στη συγκεκριμένη πρακτική.

... Η CNT λειτουργεί σαν ένα αυτόνομο κίνημα και όχι σαν μιά δομημένη συνδικαλιστική όργάνωση - μέσα στη CNT ύπάρχει βέβαια μιά διαμάχη ανάμεσα σε κέντρους που ύποστηρίζουν την ύπαρξη έπίσημων και τυποποιημένων μηχανισμών και σε κέντρους που ύποστηρίζουν ότι η όργάνωση πρέπει να μένει άπες είναι τώρα.. 'Αλλά είναι άλήθεια ότι η CNT λειτουργεί βασικά ενάντια στις ιδέες της δομής της. Προς το παρόν, προσπαθεί να άποπροσδιοριστεί κι είναι άνοιχτή σ' όλες τις προποβουλές για κοινωνική επανάσταση. Άντιμετωπίζουμε το

κάτι που δεν έχει σχήμα. Το μέλλον του άντεξουσιαστικού κινήματος εξαρτάται από την έκβαση των διαλεκτικών άντιθέσεων ανάμεσα.. στη δομή που παραμένει άκαυτη, το αυτόνομο κίνημα και την εξέγερση ενάντια στην ύφιστάμενη καθημερινή ζωή.

Πολλοί άνθρωποι άπορρίπτουν τη CNT χάρη σε κάποια προκατάληψη τους για την κλασική CNT που τη θεωρούν σαν μιά καθάρ συνδικαλιστική δομή. Η δομή αυτή θά εξαφανιστεί... γρήγορα. Ύπάρχει μιά πραγματική CNT που δεν μπορεί να καθληθεί γιατί έχει δημιουργηθεί μέσα στα γκέτο που ζουν οι καθημερινιοί άνθρωποι. Ύπάρχει μιά CNT που άσχελεύεται με τα πολιτιστικά προβλήματα και συνδέεται με όλα τα σύγχρονα κινήματα και ρεύματα.

Το πρόβλημα των δύο CNT έξοταση άγριαστή διαόκεια του έμφυλου πολέμου. 'Από τη μιά πλευρά ήταν μιά CNT που άντιμετώπιζε τα νέα προβλήματα και από την άλλη ήταν μιά δεύτερη όργάνωση κυριαρχημένη από το συνδρομιστή γραφειοκρατίας. Η μιά πλευρά ενδιαφερόταν για την επανάσταση, η άλλη για την άντεπανάσταση. Δεν αναφέρονται σε κανένα συγκεκριμένο όταν μιλάω γ' αυτά τα πράγματα. Μιλάω για ένα καινούριο που παρουσιάστηκε σ' όλες τις επαναστάσεις. Δεν άμφισβητούμε στην προκειμένη περίπτωση τους σκοπούς και τις προθέσεις όλων άγωνιστήκαν.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πόσο δυνατή είναι αυτή τη στιγμή η CNT στην Ίσπανία;

Edo: Η δύναμη της διαφέρει από περιοχή σε περιοχή. Ίδιαίτερα λόγω των μεγάλων περιορισμών ως προς την ελευθερία που εξακολουθούν και ύπάρχουν στα περισσότερα μέρη. Οι πολιτικές έξελεύσεις άλλως δεν μπορούν να συγκριθούν μ' αυτά στη Βαρκελώνη όπου τη στιγμή στην Καταλωνία. Στην Άνδαλουσία, στην Άραγωνία και στην Καστίλλη οι άνθρωποι είναι άκρια προαγμένοι. Δεν έχουν ποιά φανερή θέση πρέπει να πάρουν. Πρέπει να προσθέσουμε ότι εδώ στη Βαρκελώνη έχουμε δεύ εργατικές διαδηλώσεις και πολιτικά κινήματα..

με 100-150.000 άτομα. Ύπηρχαν μήνες που οι όδρομοι βρίσκονταν κάτω από τη στρατιωτική.. κατοχή της άστυνομίας. 'Αλλά τώρα μπορεί να πελ κανείς ότι τα Βαρόνια, γύρω στις 10 ή άρα, ύπάρχουν πραγματικές άναρχικές ζώνες.. στους όδρομους.

ΕΡΡΙΚΟ ΜΑΛΑΤΕΣΤΑ

η αναρχική οργάνωση

Βρέθηκε στά χέρια μου τυχαία (εξάντα πασιγνώσας) οτι ο μη φασιστικός τύπος στην 'Ιταλία είναι απαγορευμένος) με μ'προσούρα, γραμμένη στα γαλλικά, με τον τίτλο Plateforme d'organisation de l'union générale des anarchistes (Projet), που σέ μετάφραση σημαίνει Πλατφόρμα για τήν οργάνωση τής Γενικής Ένωσης τών Αναρχικών.

Πρόκειται για μιά πλατφόρμα που αφορά τή δημιουργία μιάς αναρχικής οργάνωσης και ή όποτε έκδόθηκε τό Νοέμβριο τοῦ 1926 από μιά "Ομάδα εδέρσιων ρώων αναρχικών": φαίνεται μάλιστα πώς άπευθύνεται συγκεκριμένα σ'όλους τούς ρώους συντρόφους μας. Άποτόσο, άγχολεῖται μέ θέματα που άφορούν κι ένδιαφέρον έξέσου όλους τούς αναρχικούς. Κι έκπικάν, είναι σαφές - κι αυτό όχι μόνο από τή λίσσα στην όποία είναι γραμμένη - ότι έπιζητεί νά προσελκύσει τήν προσοχή πολλών συντρόφων άπ'όλες τές χώρες. 'Ετσι κι άλλως, όμως, άξίζει τόν κόπο νά έξετάσουμε... κατά πόσον ή πρόταση που γίνεται είναι σύμφωνη με τές βασικές άρχές του άναρχισμού κι έπομένως κατά πόσον ή έφαρμογή τής σκοπεύει πραγματικά νά βοηθήσει τήν ύπόθεση του άναρχισμού.

ΑΝΑΡΧΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΣΗ

Τά κίνητρα τών συντρόφων που προτείνουν αυτή τήν πλατφόρμα είναι "βαυμάσια". Έκστηρίζουν και με τό όύνη τους πώς ο άναρχικός δέν ελζαν και δέν εχουν έπιρροή ως προς τά κοινωνικοπολιτικά γεγονότα ανάλογα με τή θεωρητική και πρακτική άξία τών απόψεων που εχουν, πόσο μάλλον με τόν άριθμό τους, τό κοράφιο τους και τό οργανωτικό τους πνεύμα - και πιστεύουν ότι ο βασικός λόγος γι'αυτή τή σχετική έλλειψη έπιτυχίας είναι ή άπουσία μιάς πλατινής, σοβαρής και άποτελεσματικής οργάνωσης.

Και μέχρι αυτό τό σημείο, γενικά,θά μπορούσα νά συμφωνήσω.

Η οργάνωση, που στην πραγματικότητα δέν είναι παρά ή πρακτική τής συνεργασίας και τής άλληλεγγύης, είναι μιά φυσική κι άπαραίτητη προϋπόθεση τής κοινωνικής ζωής: είναι ένα αναπόφευκτο γεγονός, που άφορά τόν καθένα, τόσο στην ανθρώπινη κοινωνία γενικά, όσο και σέ μιά ομάδα ανθρώπων που εχουν κάποιο κοινό στόχο.

Ετό μέτρο που ο άνθρωπος δέν έχει ούτε τήν έπιθύμια ούτε τήν ικανότητα νά ζει άπομονωμένος, στό μέτρο που δέν μπορεί όντως νά γίνει πραγματικός άνθρωπος και νά ίκανοποιησει τές ύλικές και ήθικές άνάγκες του χωρίς νά έπικουνηεί και νά συνεργάζεται με τούς συνανθρώπους του, είναι αναπόφευκτο ότι εκείνους, που στερούνται τά μέσα ή μιά έπαρκώς άνεπτυγμένη συνείδηση για τή δημιουργία μιάς έλε ύ έ ρ η σ οργάνωσης μαζί με τούς άλλους που συμμερίζονται τά ένδιαφέροντα και τά συνασθημάτα τους, θά ύποκίψουν στην οργάνωση τών άλλων, στην οργάνωση μιάς άρχουσας τάξης γενικά ή μιάς άρχουσας ομάδας, που άποσκοπεύ νά εκμεταλλευτεί για δικό της όφελος τήν εργασία τών ύπολοίπων. Η μακράννη καταπίεση τών μαζών από μιά όλιγόαριθμη προνομιούχα κλίμα, ήταν πάντοτε ή συνείδηση τής άνικανότητας τών περισσότερο ανθρώπων νά συμφωνήσουν μεταξύ τους και νά δημιουργήσουν οργανώσεις μαζί με τούς άλλους εργάτες για τήν παραγωγή τών αγαθών και τήν άπόλαυση και τελικά για τήν άμυνα τους ενάντια στους εκμεταλλευτές και καταπιεστές.

Ο άναρχισμός έμφανίστηκε σαν μιά ένλλακτική λύση γι'αυτή τήν κατάσταση. Η βασική του άρχή είναι ή έλε ύ έ ρ οργάνωση, που δημιουργείται και διατηρείται με βάση τήν έλεύθερη θέληση τών μελών της χωρίς κανένος ελδους έξουσίας, δηλαδή χωρίς νά έχει κανείς τό δικαίωμα νά επέβάλλει τή θέλησή του στους άλλους. Και γι'αυτό τό λόγο είναι φυσικό ότι ο άναρχικός πρέπει νά προσπαθούν νά έφαρμόζουν τές ύδιες άρχές, στις όποιες, κατά τή γνώμη τους, πρέπει νά βασίζονται κάθε άνθρωπος της κοινωνίας, στην καθημερινή τους, προσωπική και οργανωτική ζωή.

Άπ'όριμμένα έπιχειρήματα ένδέχεται νά θεωρηθεί ότι υπάρχουν άναρχικοί που αντίστατούνται κάθε είδους οργάνωση. Στην πραγματικότητα όμως οί πάρα πολλές συζητήσεις... που γίνονται στους κύκλους μας γι'αυτό τό θέμα, άκόμα κι άν συσκοτώνονται με επίτηματα όρολογίας ή δηλητηριάζονται από διάφορες προσωπικές, ιδιαιτέρες, άφορούν βασικά τήν μορφή

και τών έννοια και όχι τήν άρχή τής οργάνωσης. 'Εταν λοιπόν οί συντρόφοι εκείνου του, άν κείνουμε από τά λόγια τους, είναι οί σθεναρότεροι αντίπαλοι τής έννοιας τής οργάνωσης, θέλουν πραγματικά νά κάνουν κάτι, όργανώνονται όπως και οί άλλοι, και συχνά καλύτερα. Τό πρόβλημα, έπαναλαμβάνω, είναι άποκλειστικά πρί βλημα μεθόδου.

Αυτός είναι ο λόγος που δέν μπορώ παρά νά τρέψω συμπάθεια για τήν πρωτοβουλία αυτών τών ρώων συντρόφων. Γιατί είναι πεπεισμένος πώς μιά γενικότερη, άρμονικότερη, σταθερότερη οργάνωση άπ'ότι ύπήρξε όκουαδηότε προσπαθήθηκε μέχρι τώρα από τούς άναρχικούς θά άποτελέσει σύγυρα σημαντικό παράγοντα δύναμης και έπιτυχίας, ένα άποτελεσματικό... μέσο για τή διόδωση τών ιδεών μας, άκόμα και άν κάτι τέτοιο δέν κατορθώσει τελικά νά εξαλείψει όλα τά σφάλματα και τές αδυναμίες... που ως ε είναι αναπόφευκτα για ένα κίνημα σαν τό δικό μας που βρίσκεται τόσο πρό μπροστά από τήν έποχή του και που γι'αυτό τό λόγο πρέπει ν'άγωνιστεί ενάντια στην άκατανόησία, τήν άδιαφορία και συχνά τήν εχθρότητα τής κλειονότητας.

Η ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ Η ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ

Πιστεύω πώς είναι κών άπ'όλα έπιεγουν κι ύποσταστικό νά συμφωνήσουν οί άναρχικοί και νά οργανωθούν όσο περισσότερο και όσο καλύτερα μπορούν για νά καταφέρουν νά έπηρεάσουν τήν καταύθυνση του μαζικού άγώνα για βελτίωση και χειραφέτηση.

Ετήν εποχή μας ή μεγαλύτερη δύναμη για τήν κοινωνική μεταμόρφωση είναι τό εργατικό κίνημα (τό συνδικαλιστικό κίνημα) και από τήν κατεύθυνση του εξαρτάται σέ μεγάλο βαθμό ή πορεία που θ'άκολουθήσουν τά γεγονότα και ο σκοπός που θά πρέπει νά πραγματοποιηθεί... με τήν έκόμενη επανάσταση. Με τές οργανώσεις που δημιουργούνται για τήν ύπεράσπιση τών συμφερόντων τους, οί μισθωτοί εργάτες άποκοτούν έπίγνωση για τήν καταπίεση που ύφίστανται και για τό αντίζήμιό τους που τους χωρίζει από τά άφεντικά τους, άρχίζουν νά έπιθυμούν μιά καλύτερη ζωή, συνθήκες ν'άγωνίζονται μαζί και με βάση τήν έννοια τής άλληλεγγύης, και μπορούν νά έπιτύχουν εκείνες τές ζωτικές βελτιώσεις που έπιτρέπονται από τή συνέχιση του καπιταλιστικού και καρτικού καθεστώτος. 'Υστερα, όταν ή σύγκρουση έχει έκταθε τόσο πολύ ώστε νά μην μπορεί νά διευθετηθεί, έπέρχεται ή επανάσταση ή ή άτύδραση. Οί άναρχικοί πρέπει νά εχουν έπίγνωση για τή χρησιμότητα και τή σημασία του συνδικαλιστικού κινήματος, πρέπει νά ύποστηρίζουν τήν ανάπτυξη του και νά τό κάνουν μέσο δράσης, κώνοντας ότι μπορούν για νά έξοφασταστ... ότι τό άποτέλεσμα θά είναι μιά κοινωνική επανάσταση: ή κατάργηση τής ταξικής κοινωνίας, ή άπόλυτη έλευθερία, ή ύστια, ή ειρήνη και ή άλληλεγγύη μεταξύ όλων τών ανθρώπινων όντων. 'Αλλά θά ήταν μεγάλη, και μοιραία φευδαδίαση άν πιστεύουμε, όπως κώνουν πολλοί, ότι τό εργατικό κίνημα από μόνο του μπορεί, και πρέπει, από τήν ύδια τή φύση του νά καταλήξει σέ μιά τέτοια επανάσταση. 'Αντίθετα, όλα τά κινήματα που βασίζονται στα ύλικά και βραχυπρόθεσμα αήτήματα, και συμπερόντα (και ένα μαζικό εργατικό κίνημα δέν μπορεί νά βασίζονται σέ τίποτ'άλλο) και ύστεροδν ως προς τήν ένεργητικότητα, τήν όρμη... τεύουν αναπόφευκτα νά προσαρμόζονται στις περιστάσεις ύποβάλλουν τό πνεύμα... του συντηρητισμού και τό φόβο τής άλλαγής σ' εκείνους που καταφέρουν νά βελτιώσουν τές συνθήκες τής ζωής, και συχνά νά καταλήγουν στην δημιουργία μιάς νέας προνομιούχας... τάξης και στην ύκοστήριξη και καίγηση του συστήματος που ύποκίθεται ότι θέλουν νά καταστήσουν.

Έπιμένεται λοιπόν ή έπέγυσσα άνάγκη για καθαρά άναρχικές οργανώσεις που άγωνίζονται... για τή δημιουργία μιάς άπλυτα άναρχικής κοινωνίας και για τήν καταστροφή όλων τών σόδρων του έκφυλισμού και τής αντίδρασης.

Είναι σαφές όμως ότι για νά πραγματοποιήσουν τούς σκοπούς τους οί άναρχικές οργανώσεις... πρέπει, τόσο τό καταστατικό όσο και ή λειτουργία τους, νά έναρμονίζονται με τές βασικές άρχές του άναρχισμού, δηλαδή δέν πρέπει σέ καμιά περίπτωση νά μολυνθούν από τό πνεύμα του έξουσιασμού - πρέπει νά μπορούν νά συνδυάζουν τήν έλεύθερη δράση τών άτόμων με

τήν άνάγκη και τήν ευχαρίστηση τής συνεργασίας και νά έπιζητούν τήν άνάπτυξη τής έπίγνωσης και τής πρωτοβουλίας τών μελών τους, πρέπει νά είναι ένα μέσο έπικαύσεως για τό περιβάλλον στο όποιο λειτουργούν και μιά ήθική και ύλική προετοιμασία για τό μέλλον που έπιθυμούμε.

Ετήν προκειμένη περίπτωση, ή πλατφόρμα... στην όποία άναφερόμαστε προσφέρει άκινήσεις γι'αυτά τά προβλήματα:

Δέν νομίζω. Κατά τή γνώμη μου, άντι νά δημιουργήσει στους κύκλους τών άναρχικών με γαλύτερη έπιθύμια για οργάνωση, φαίνεται ότι έχει διατυπωθεί με τή σαφή πρόθεση νά ένισχύσει τές προκαλήψεις εκείνων τών συντρόφων που πιστεύουν ότι ή οργάνωση σημαίνει ύποταξη στους ήγέτες και συμμοτοχή σ'ένα έξουσιαστικό συγκρατωτικό θεσμό που καταναίγει κάθε έλεύθερη πρωτοβουλία. Και στην πραγματικότητα, έκφράζονται εκείνες οι προθέσεις που όρισμένοι, παρά τό γεγονός ότι άλλη είναι ή άλήθεια και παρά τές διαμαρτυρίες μας, έπιμένουν νά άποδίδουν σ' άλλους τούς άναρχικούς που χαρακτηρίζονται σαν οργανωτές.

ΜΙΑ "Η ΠΟΛΛΕΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ"

"As δούμε λοιπόν. Πρώτ'άπ'όλα φαίνεται λαθραμένο - και σέ πολλές περιπτώσεις καθόλου πρακτικό - νά θέλουμε νά ένώσουμε όλους τούς άναρχικούς σέ μιά "Γενική Ένωση", δηλαδή όπως προτείνεται ή Πλατφόρμα, σέ μιά και μόνα ό κ ή δραστήρια επαναστατική ομάδα ή συστασμού.

'Εμείς οί άναρχικοί μπορούμε νά δούμε ότι άνήκουμε όλοι στην ύδια παράταξη... και μ'αυτό έννοούμε πώς βρισκόμαστε από τήν ύδια μεριά, δηλαδή συμμερίζουμε τές ύδιες γενικές βλέψεις και, μέ τόν ύνα ή τόν άλλο τρόπο, άγωνιζόμαστε για τήν πραγματώηση του ίδιου στόχου ενάντια σέ κοινούς εχθρούς. Κάτι τέτοιο όμως δέν σημαίνει ότι είναι έφικτό - ή και έπιθυμητό - νά ένωθοιο... μεί δλοι μαζί σέ μιά συγκεκριμένη οργάνωση.

'Υπάρχουν πάρα πολλές διαφορές περιβάλλουσας και συνθήκων άγώνα, πάρα πολλά πιθανά νά σά δράσης που καθένας σέ διαφορετικό βαθμό προτιμεί, πάρα πολλές διαφορές ύδισυγκρασίας και προσωπικών προβλημάτων και όλα αυτά δέν χωράνε εύκολα μέσα στα πλαίσια μιάς "Γενικής Ένωσης" - άν δέν θέλουμε ή οργάνωση νά γίνει από μέσο συντονισμού και σύσθεσης τής συνεισφοράς του καθενός φραγμός ως προς τήν άτομική δραστηριότητα και, ως μάλιστα, αήττα σκήλην διαμαχών. Πώς λογουχάρη μπορούμε νά οργανώσουμε με τόν ύδιο τρόπο και με τούς ίδιους ανθρώπους μιά άνοικτή ή οργάνωση για προαγάνδα και μαζική κινυποποίηση και μιά μυστική ή οργάνωση, που είναι άναγκασημένη από τές πολιτικές συνθήκες στις όποιες λειτουργεί νά άποκρύψει τές προθέσεις, τά μέσα και τά μέλη της από τόν εχθρό; Με ποιο τρόπο μπορούν οί θιασώτες τής έξέλιξης και οί επαναστατές... νά ύποθετήσουν τήν ύδια τακτική, έφόσον οί πρώτοι πιστεύουν πώς ή προαγάνδα και τό παράδειγμα έπαρκούν για μιά βαθμιαία μεταμόρφωση τών άτόμων, κι έπομένως τής κοινωνίας, ένω οι δεύτεροι είναι πεπεισμένοι πώς είναι άπαραίτητο νά καταστραφεί με τή βία ή τάξη πραγμάτων που βασίζεται στη βία και νά διαμορφωθούν, ενάντια στη βία τών καταπιεστών, οί συνθήκες που είναι άπαραίτητες για τήν έλεύθερη προαγάνδα και τήν πρακτική έφαρμογή τών ύδεολογικών στόχων; Και με ποιο τρόπο μπορούν νά συνενωθούν άνθρωποι που, για δικούς τους λόγους, δέν τρέφουν συμπάθεια... και δέν σέβονται ό ένας τόν άλλον και σέ καμιά περίπτωση δέν μπορούν νά γίνουν έξέσου καλοί και χρήσιμοι άναρχικοί άγωνιστές;

'Εκτελέθουν, οί συντάκτες τής Πλατφόρμας δέν θεωρούν "άποδεκτή" τήν ύδια τής δημιουργίας μιάς οργάνωσης που θά συνενώσει τούς έκπροσώπους τών διαφορετικών ρευμάτων του άναρχισμού. Μιά τέτοια οργάνωση, λένε, "ένσωματώνοντας θεωρητικά και πρακτικά έτερογενή στοιχεία δέν θά είναι παρά ένα συμμάζεμα άτόμων που άντιμετωπίζουν με διαφορετικό τρόπο όλα τά ζητήματα που άφορούν τό άναρχικό κίνημα και θά άποτυπωθεί μάλιστα δοκιμαστέ στην πραγματική ζωή."

Μάλιστα. Τότε όμως, δέν άναγνωρίζουν τήν ύπαρξη άναρχικών άλλων άτόμων, πρέπει έπίσης νά τούς έπιτρέψουν τό δικαίωμα νά οργανώνονται κι. αυτοί με τή σειρά τους και νά άγων-

ζώνται για την αναρχία με τον τρόπο που νομίζουν καλύτερο. "Η μητρώση σκεπάζουν να βολα γράφουν να από τον αναρχισμό, να αποφασίσουν όλους εκείνους που δεν αποδέχονται το πρόγραμμά τους; "Ισχυρίζονται πως "θέλουν να συνενώσουν σε μια και μοναδική οργάνωση όλα τα ύγιη στοιχεία του ελευθεριακού κινήματος", και ψευτικά σκεπάζουν να κρύβουν τον ύγιη στοιχεία μόνον εκείνους που σκέπτονται όπως κι αυτοί. Τί θα κάνουν όμως με τὰ υγιή υγιή στοιχεία;

"Οπωσδήποτε υπάρχουν μεταξύ των αναρχικών, όπως και σε κάθε ανθρώπινη κοινότητα, ... στοιχεία διαφορετικής ποιότητας" και τότε χειρότερο, πρόκειται για κέντρους που, στο όνομα του αναρχισμού, κυκλοφορούν ιδέες που έχουν πολύ αμφίβολη σχέση με τον αναρχισμό. Πώς μπορούν όμως να αποφύγουμε κάτι τέτοιο; "Η αναρχία η άλλη" δεν μπορεί και δεν πρέπει να γίνει μονοπώλιο ενός ατόμου ή μιας επιτροπής, ούτε μπορεί να εξαρτάται από τις αποφάσεις κάποιου πραγματικού ή φανταστικού πλειοψηφικών. Το μόνο αναγκαίο - και αυτό επαρκές - είναι ότι καθένας πρέπει να έχει τη μεγαλύτερη ελευθερία κριτικής, και ότι κάθε άτομο πρέπει να έχει τη δυνατότητα να διατηρεί τις ιδέες του και να διαλέγει τους συντρόφους του. Σε τελευταία ανάλυση, ο καιρός θα δείξει ποιός έχει δίκιο.

ΑΝΑΡΧΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΕΥΛΛΟΓΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ

"Ας εγκαταλείψουμε λοιπόν την ιδέα της συνένωσης όλων των αναρχικών σε μία οργάνωση και ας εξετάσουμε τη "Γενική Ένωση" που μας προτείνουν οι ρώσοι σύντροφοι σαν αυτό που είναι πραγματικά, δηλαδή, η Ένωση μιας τάσης, μιας μεριάς των αναρχικών και ας εξετάσουμε αν η προτεινόμενη μορφή οργάνωσης είναι σύμφωνη με τις βασικές μορφές και τις μεθόδους του αναρχισμού και κατά πόσο λοιπόν μπορεί να συμβάλει στο θρίαμβο της αναρχίας.

Τι άλλη μία φορά μου φαίνεται ότι δεν μπορεί.

Δεν αμφισβητώ την ελλειψτικότητα των αναρχικών προτάσεων αυτών των ρώσων συντρόφων... θέλουν να πραγματοποιούν τον αναρχοκομμουνισμό και επιζητούν τον ταχύτερο τρόπο για αυτή την πραγματοποίηση. Δεν αρκεί όμως να θέλουμε κάτι: είναι έκδηλος άναγκαζο να χρησιμοποιήσουμε τα σωστά μέσα, όπως ακριβώς όταν θέλουμε να πάμε κάπου είναι αναγκαίο να ακολουθούμε το σωστό δρόμο, διαφορετικά θα καταλήξουμε σε έντελως διαφορετικό μέρος. Αντί λοιπόν να κάνει ευκολότερη την πραγματοποίηση, το αναρχοκομμουνισμού, ή οργάνωσή τους, δίνοντας τυπικά εξουσιαστική, δεν μπορεί παρά να διαστρεβλώσει το πνεύμα του αναρχισμού και να καταλήξει σε αποτελέσματα έντελως διαφορετικά απ'αυτά που αναμένονταν αρχικά.

Ετήν πραγματικότητα, η "Γενική Ένωση" τους θ'αποτελείται από πάρα πολλές μονόπλευρες οργανώσεις με γραμματείς που θα κατονομαζόντο ιδεολογικά, την πολιτική και πρακτική δραστηριότητα και για να συντονίζεται η δραστηριότητα όλων των οργανώσεων - μελών θ'αυτήν με "Εκτελεστική Επιτροπή", επιτροπή που θ'εφαρμογή τις αποφάσεις που παίρνει η Ένωση και να "εναρμονίζει την ιδεολογική και οργανωτική συμπεριφορά των οργανώσεων με την ιδεολογία και τη γενική πολιτική τακτική της Ένωσης."

Το βρίσκετε αναρχικό κάτι τέτοιο; Κατά τη γνώμη μου, πρόκειται για κυβέρνηση κι εκκλήσι. Είναι αλήθεια πως δεν διαδέχονται αλληλοειρήνη και "λογχοφόρους", όπως δεν υπάρχουν και τίποτα οπαδοί έτοιμοι να αποδεχθούν την υπαγορευμένη ιδεολογία, αλλά κάτι τέτοιο σήμαινε ότι η κυβέρνηση τους είναι άσκηνη και ανεφικτη, και ότι η εκκλήσι τους είναι φυτώριο σχισμάτων και αιρέσεων. Η άμισοφαρρα, η τάση παραμένει εξουσιαστική και το αποτέλεσμα θα είναι πάντοτε αντιαναρχικό.

Κρούετε μόνο σας αν αυτό είναι αληθινό. "Τό εκτελεστικό όργανο το γενικού ελευθεριακού κινήματος - της αναρχικής ένωσης - εισάγει στα μέλη της βάσει την άρχη της συλλογικής ευθύνης" η Ένωση θα είναι υπεύθυνη για την επαναστατική και πολιτική δραστηριότητα του κάθε μέλους και κάθε μέλος θα είναι υπεύθυνο για την επαναστατική και πολιτική δραστηριότητα της Ένωσης."

Και μετά απ'αυτά, που είναι η απόλυτη άρνηση της ανεξαρτησίας και της δράσης του ατόμου, οι συντάκτες της Πλατφόρμας θυμούνται πως είναι αναρχικοί, αυτοπεριγράφονται σαν φεντεραλιστές και δρύνονται ενάντια στον συγκεντρωτισμό "τα αναφερόμενα αποτελέσματα του όποιου" όπως λένε, "είναι η υποδουλωση και η μηχανοκώληση της κοινωνικής ζωής και της ζωής της οργάνωσης."

"Αν όμως η Ένωση είναι υπεύθυνη για ό, τι κάνει το κάθε μέλος, πως μπορεί να παρέχει στα μεμονωμένα μέλη και στις διαφορετικές ό-

μάδες την ελευθερία να εφαρμόσουν το κοινό πρόγραμμα με τον τρόπο που νομίζουν καλύτερο; Πώς μπορεί κανείς να είναι υπεύθυνος για μια πράξη που δεν έχει τη δυνατότητα να εμποδιστεί; "Επομένως, η Ένωση, και μέσω αυτής, η Εκτελεστική Επιτροπή, πρέπει να επιβλέπει τη δραστηριότητα των μεμονωμένων μελών και να τα διατάξει να κάνουν και τί να μην κάνουν" κι έσθσον η εκ των υστέρων... απόδοτικότητα δεν μπορεί να αναληφθεί για την ευθύνη που έγινε προηγουμένως απόδοτική, κανένας δεν μπορεί να κάνει τίποτα πριν εξασφαλίσει την επιδοκιμασία και τη συγκατάθεση της επιτροπής. Κι επιπλέον, μπορεί ένα άτομο να αποδεχτεί την ευθύνη για τις ενέργειες μιας οργάνωσης χωρίς να ξέρει ποιές πρόκειται να είναι αυτές οι ενέργειες και χωρίς να ξέρει κατά πόσον μπορεί να την εμποδίσει να κάνει κάτι στο οποίο αυτό αντιτίθεται;

Πρόσθετα, οι συντάκτες της Πλατφόρμας ε-σχυρίζονται πως είναι η "Ένωση" που θ'έχει και διατάζει. "Όταν όμως γίνεται αναφορά στη θέληση της Ένωσης", μήπως σημαίνει κάτι τέτοιο τη θέληση όλων των μελών της; Ε' αυτή την περίπτωση για να μπορεί να λειτουργήσει η "Ένωση" θ'α πρέπει όλοι, πάντοτε και για κάθε θέμα, να έχουν την ίδια γνώμη. "Ποτόσο, αν είναι φυσικό ότι θα πρέπει να συμφωνούν όλοι ως προς τις γενικές και βασικές αρχές γιατί διαφορετικά δεν θα μπορούσαν να ένωθούν... είναι αδύνατο ότι μπορούν όλα τα σκεπτόμενα άτομα να έχουν πάντοτε την ίδια γνώμη τόσο για το τί πρέπει να γίνει όπως τις περιστάσεις, όσο και για την εκλογή των ανθρώπων που θα αναλάβουν εκτελεστικά καθήκοντα."

Ο ΑΝΑΡΧΙΣΜΟΣ ΚΑΙ Η ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑΣ

Ετήν πραγματικότητα - όπως αποδεικνύεται κι από το κεφάλαιο της Πλατφόρμας - η θέληση της Ένωσης" μπορεί να σημαίνει μόνο τη θέληση της πλειοψηφίας, που εκφράζεται με τα συνέδρια, τα οποία διορίζουν και ελέγχουν την Εκτελεστική Επιτροπή και αποφασίζουν για όλα τα σημαντικά ζητήματα. Φυσικά, τα συνέδρια αποτελούνται από αντιπροσώπους που εκλέγονται από τις πλειοψηφίες των ομάδων που συμμετέχουν στην Ένωση, και οι αντιπροσωπιοι αυτοί αποφασίζουν για το τί πρέπει να γίνει, και με βάση την πλειοψηφία. Ετήν καλύτερη περίπτωση λοιπόν οι αποφάσεις λαμβάνονται από την πλειοψηφία μιας πλειοψηφίας... που μπορεί πολύ καλά, ιδιαίτερα όταν υπάρχουν περισσότερες από δύο διαφορετικές γνώμες, να αντιπροσωπεύει άλλα και μόνο μια μειοψηφία.

(...)"Πρόκειται λοιπόν για ένα πραγματικό... πλειοψηφικό, καθαρά κοινοβουλευτικό σύστημα. Είναι γνωστό πως οι αναρχικοί δεν αποδέχονται την πλειοψηφική κυβέρνηση (δημοκρατία), όπως δεν αποδέχονται και την κυβέρνηση των λίγων (αριστοκρατία, δολιγαρχία, ταξική ή κομματική δικτατορία), και δεν αποδέχονται ούτε και την κυβέρνηση του ενός (αυταρχία, μονοκρατορία, μοναρχία, ή προσωπική δικτατορία).

Οι αναρχικοί έχουν άσκησει πάντοτε έντονη κριτική ενάντια στη λεγόμενη πλειοψηφική κυβέρνηση, που στην πράξη καταλήγει πάντοτε στην κυριαρχία μιας μικρής μειοψηφίας. Είναι απαραίτητο να εξαναγκάσουμε (την ίδια κριτική) προς "γνώσιν και συμμόρφωσιν" των ρώσων συντρόφων μας;

(...)"Αν λοιπόν αρνούμαστε οι αναρχικοί το δικαίωμα της πλειοψηφίας να κυβερνάει στην κοινωνία των ανθρώπων γενικά, δια του οποίου καταναγκάζεται να αποδεχτεί συγκεκριμένους περιορισμούς, επειδή δεν μπορεί να απομνησθευ χωρίς να απορριφθεί και τις προϋποθέσεις της ανθρώπινης ζωής και αν θέλουν να γίνουν κάτι θα είναι δυνατόν να υποδεσθουν την ιδέα της πλειοψηφικής διακυβέρνησης στις ουσιαστικά ελεύθερες και θελονομικές οργανωτικές συνενώσεις τους και να αρχίσουν να δηλώνουν ότι οι αποφάσεις της πλειοψηφίας πρέπει να γίνονται απόδοτικές, άσκημα και πριν γίνουν γνωστά το περιεχόμενό τους;

Είναι κατανοητό το γεγονός ότι εκείνοι που δεν είναι αναρχικοί πιστεύουν πως η αναρχία, δηλαδή η ελεύθερη οργάνωση (της κοινωνίας) χωρίς την κυριαρχία της πλειοψηφίας και αντίστροφα, είναι μια ούτοπία που είναι ή δεν είναι επικτική σε κάποιο μακροπρόθετο μέλλου. Αλλά είναι αδύνατο εκείνοι που προπαγανδίζουν τις αναρχικές ιδέες και υλοποιείται... ότι θέλουν να πραγματοποιήσουν την αναρχία, ή τουλάχιστον να ακολουθήσουν σοβαρά αυτή την κατεύθυνση, εδώ και τώρα και όχι αύριο, να άπαρνούν τις βασικές αρχές του αναρχισμού μ'αυτήν καθαυτή τη μέθοδο που προτείνουν για την πραγματοποίησή του.

Μια αναρχική οργάνωση πρέπει να στηρίζεται, κατά τη γνώμη μου, σ'έντελως διαφορετικές βάσεις απ'αυτές που προτείνονται από τους ρώσους συντρόφους μας.

"Απόλυτη αυτονομία, απόλυτη ανεξαρτησία, κι επομένως πλήρης υπευθυνότητα του ατόμου, και της ομάδας. "Ελεύθερη συμφωνία μεταξύ εκείνων που θεωρούν χρήσιμο να ένωθούν και να συνεργασθούν για την πραγματοποίηση ενός κοινού σκοπού. "Ήθική υποχρέωση για την υποστήριξη των ενεργειών που αποφασίζονται και για την μη καταπίση του κοινά κι θελονομικά απόδοκτου προγράμματος. "Ε'αυτές τις βάσεις οικοδομείται το πρακτικό πλαίσιο που άσπασκετή στη διαμόρφωση πραγματικής ζωής μέσα στην οργάνωση. "Από δω άπορεύουν οι ομάδες, οι δημοσπονδίες των ομάδων, οι δημοσπονδίες, οι συνέδρια, οι επιτροπές που αναλαμβάνουν τις επαφές, την πληροφορηση, κλπ. "Όλα αυτά όμως πρέπει να γίνονται ελεύθερα για να μην εμποδίζεται η σκέψη και η πρωτοβουλία των ατόμων και για να δύναται μεγαλύτερη βαρύτητα στις ενέργειες που αν γίνονται απομονωμένα θα είναι άνεργες ή χωρίς καμιά αποτελεσματικότητα.

"Αυτό τον τρόπο τα συνέδρια μιας αναρχικής οργάνωσης, μεμονωτά χαρακτηριστούν, σαν αντιπροσωπευτικά σώματα που είναι, απ'όλες τις άτελευτες που έχω αναφέρει, είναι απαλλαγμένα από κάθε έννοια εξουσιασμού γιατί δεν "νομοθετούν", γιατί δεν επιβάλλουν τις αποφάσεις τους στους άλλους. Χρησιμοποιούνται τη διαπίσηση και τη διεύθυνση των προσωπικών επαφών μεταξύ των των δραστηρίων συντρόφων, για την απόπωση και παρότρυνση προγραμματικών μελετών ως προς τους τρόπους και τα μέσα της ανθρώπινης δράσης, για την ενημέρωση ως προς την κατάσταση που επικρατεί σε διάφορες περιοχές, και ως προς το είδος δράσης που ενδείκνυται για την κάθε περιοχή, για τη διατύπωση των διαφορών γνώμων που έχουν στην κάθε δεδομένη στιγμή οι αναρχικοί και τη διαμόρφωση κάποιας στατιστικής ως προς αυτές - οι αποφάσεις τους δεν άποτελούν υποχρεωτικό κανονισμό, αλλά είναι συστάσεις, συμβουλές και προτάσεις που γίνονται σ'όλους όσους συμμετέχουν κι ενδιαιφερόνται, και δεν άπορούν παρά μόνον όσους τις αποδέχονται. Τα διαχειριστικά όργανα που δημιουργούνται - "Επιτροπές" "Επαφών, κλπ. - δεν έχουν καμιά εκτελεστική εξουσία, αναλαμβάνουν άλλως πρωτοβουλίες για εκείνους που επιθυμούν κι επιδοκιμάζουν αυτές τις πρωτοβουλίες, και δεν έχουν δικαίωμα να επιβάλλουν τις άποψεις τους: μπορούν βέβαια να τις υποστηρίξουν και να τις διαδώσουν σαν ομάδα συντρόφων αλλά δεν μπορούν να τις παρουσιάσουν σαν έκπληξη γραμμή της οργάνωσης, δημοσιεύουν τις αποφάσεις των συνεδρίων και τις άποψεις και τις προτάσεις που γίνονται από τις ομάδες και τα άτομα - και προσφέρουν βοήθεια, σε εκείνους που τη θέλουν, για την διεκδίκηση των σχέσεων μεταξύ των ομάδων και τη συνεργασία μεταξύ όλων των συμφωνούν σε διάφορα θέματα: κάθε άτομο είναι ελεύθερο να έχει άμεση επαφή με όποιον θέλει, ή να συμμετέχει σε άλλες επιτροπές που άπορούν και δημοσιοποιούνται από ειδικές ομάδες. Σε μια αναρχική οργάνωση τα μεμονωμένα μέλη μπορούν να έφραξουν οποιαδήποτε γνώμη ή να υλοθετούν οποιαδήποτε τακτική που δεν αντιβαίνει τις (κοινά κι θελονομικά) άποδοτικές βασικές αρχές και που δεν είναι επικτική για τη δραστηριότητα των άλλων ανθρώπων. Σε κάθε περίπτωση μια δεδομένη οργάνωση ύποσταται στο μέτρο που οι λόγοι που επιβάλλουν την ένδητη είναι περισσότεροι και σημαντικότεροι από τους λόγους που επιβάλλουν τη διαφωνία. Διαφορετικά, η οργάνωση διαλύεται και αντικαθίσταται από άλλες περισσότερες δημογενέτες ομάδες συσπειρώσεις.

"Οπωσδήποτε η διάρκεια μιας οργάνωσης άποτελεί μια από τις προϋποθέσεις για την άπτυχία στην μακροχρονο άγώνα που πρέπει να κάνουμε, αλλά είναι εξίσου φυσικό το γεγονός ότι κάθε θεσμός άποβλέπει ένστικτώδεια στην άπερίοριστη διάρκεια του. "Η διάρκεια, όμως, μιας έντελευσιαστικής οργάνωσης, πρέπει να είναι συνέτεια της θεωρητικής και πρακτικής συγγένειας και δημογένειας των μελών της και της δυνατότητας προσαρμογής. το καταστατικό της στις συνεχώς μεταβαλλόμενες καταστάσεις. "Όταν δεν μπορεί πιά να έκπληρώσει μια χρηστή άποστολή, είναι καλύτερα να διαλυθεί.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΙΚΑ

Οι ρώσοι σύντροφοι έως θεωρούν μη άποδοτική την οργάνωση όπως την αντιλαμβάνάσθε και όπως είναι.

Τό πραγματικό πρόβλημα πού τίθεται δέν είναι ή αντίθεση όργάνωσης καί μη όργάνωσης, αλλά μάλλον ποιά είδος όργάνωσης. Έκείνο πού έχουν κοινού τά διάφορα είδη άναρχικών όργάνωσεων είναι ότι άναπτύσσονται όργανικά από κάτω, δέν κατασκευάζονται από πάνω. Είναι κοινωνικά κινήματα πού συνδυάζουν ένα δημιουργικό επαναστατικό τρόπο ζωής μέ μία δημιουργική επαναστατική θεωρία, όχι πολιτικά κόμματα τών όποιών ό τρόπος ζωής δέν ξεχωρίζει από τό άστικό περιβάλλον πού τόν περιβάλλει καί τών όποιών ή ίδεολογία περιορίζεται σέ "έπαληθ-ευμένα προγράμματα". Προσπαθούν νά άντικατοπτρίσουν, όσο είναι άνθρώπινα δυνατό, τήν άπελευθερωμένη κοινωνία πού επιδιώκουν νά πραγματοποιήσουν, όχι νά άντιγράφουν δουλικά τό κυρίαρχο ιεραρχικό, ταξικό κι έξουσιαστικό σύστημα. Οικόδο-μούνται γύρω από στενά συνδεδεμένες ομάδες από άδελφούς καί άδελφές, τών όποιών ή ικανότητα νά δράσουν από κοινού βασί-ζεται στήν πρωτοβουλία, στήν έλεύθερη διαμόρφωση τών πεποι-θήσεων καί στή βαθιά προσωπική άνάμιξη καί δέν αποτελούν ένα γραφειοκρατικό μηχανισμό, πού τρέφεται από πειθήνια μέλη καί χειραγωγείται απ'τήν κορυφή από μία χούφτα παντογνώστες "ηγέτες".

Μάρραλη Μπούκλινη: ΙΕΡΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ, Έλεύθερος Τύπος.

ΑΝΑΡΧΙΣΜΟΣ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΚΑΙ ΟΧΙ ΑΤΑΞΙΑ

έξακολουθούν νά είναι συνενωμένες σέ μία... μεγάλη δημοσπουδία. Πράγμα πού προσφέρει τή δυνατότητα νά επεκτείνονται συνεχώς ή κάθε... ομάδα διατηρώντας τήν άναρχική της μορφή, τή άντισυγκεντρωτική αυτοδιεύθυνσή της.

Οι άναρχικές ομάδες δέν είναι άπαράτητο νά είναι όργανωμένες χαλαρά ή άναρχικός... είναι ρευστός καί οι όμοτες μπορεί κάλλιστα νά μήν υπάρχουν ή άπεναντίας νά είναι ιδιαίτερα "σφιχτές", πράγμα πού έξαρτάται από τήν όργάνωση πού προϋποθέτουν οι πραγματικές συν-θήκες. Λογούχαρη, ή όργάνωση δέν μπορεί νά είναι "χαλαρή" όταν πρόκειται γιά στρατιωτικές ή άλλες παράνομες έπιχειρήσεις.

Η ΜΑΖΙΚΗ ΚΟΜΜΟΥΝΑ

Αντίθετα από τά μέλη τών μαρξιστικών-λεν-νιστικών κομμάτων, πού ή καθημερινή τους... ζωή είναι γενικά ίδια μέ τόν ύπαιθρο άναρ-χικό τρόπο ζωής, ή άναρχική όργανωτική δομή καί ή άναρχικός τρόπος ζωής προσαθούν νά άν-νιτανακλινούν τήν άπελευθερωμένη κοινωνία του μέλλοντος. Οι μαρξιστές-λεννιστές άποφύε-ουν νά φτιάχνουν συνεργατικές όμοτες, πού κα-τά τή γνώμη μας άποτελούν τόν πυρήνα τής νέ-ας κοινωνίας, αντίθετα έπιζητούν νά καταλά-βουν τήν κρατική έξουσία καί νά έπιβάλλουν τή δική τους δικτατορία τού προλεταριάτου... άντι νά καταργήσουν τήν κρατική έξουσία καί νά θεμελιώσουν μία συνεργατική, έλεύθερη κοινωνία.

Όπως ίσχυρίζονται βέβαια τό κόμμα άντι-προσωπεύει - είναι - τό προλεταριάτο, ό-στόσο δέν ξεκαθαρίζεται ποτέ τί σημαίνει κά-τι τέτοιο. Αντί γιά τή δικτατορία τού προ-λεταριάτου οι άναρχικοί προτείνουν τή μαζι-κή κομμουνά. Οι άναρχικοί άποβλέπουν σέ μία κοινωνία όπου ή πραγματική λήψη τών άπο-φάσεων άφορά τόν καθένα πού συμμετέχει καί ζει σ'αυτήν - μία μαζική κομμουνά, καί όχι κάποιοι ματαιικοί τής κεντρικής πού έξέρουν νά κινούν τούς άλλους σάν μαριονέτες σέ μία "προλεταριακή" δικτατορία. Ένώ οι μαρξισ-τές ίσχυρίζονται πώς αυτή ή δικτατορία είναι άναγκαία γιά νά συντριβεί ή άστική άντεπαν-δάση, οι άναρχικοί πιστεύουν πώς ένας τέ-τοιος συγκεντρωτικός κρατικός μηχανισμός... είναι πολύ εύκολότερος στόχος γιά τούς άντι-κλάους τής επανάστασης απ'ότι είναι ένα δίκτυο άντισυγκεντρωτικών κοινοτήτων. Καί οι κοινοτήτες παραμένουν ένοπλες καί προτοιμα-σμένες νά υπερασπιστούν τήν επανάσταση έν-άντια σ'οποιοδήποτε τήν άντιπροτετεύεται μέ στρατιωτικά μέσα.

Δέν έχουμε ανάγκη τς μαρξιστικές-λεν-νιστικές λύσεις, αλλά γιά πάρα πολλούς από τούς κύκλους τής άριστεράς τό δίλημμα φαίνε-ται πώς είναι ή τό άναρχικό χός ή ή μαρξ-ιστική-λεννιστική όργάνωση, μολονότι είναι έξουσιαστική. Νοτόσο, ό άναρχισμός σάν θε-ωρία προσφέρει έφαρμοσίμες όργανω-τικές όμοτες, πού, άν χρησιμοποιηθούν, εί-ναι σέ θέση νά άποτελέσουν τή βάση γιά στα-θερά συγκροτημένες όργανώσεις, μέ τή διαφο-ρά πώς αυτές οι όργανώσεις δέν στηνρίζονται στήν άρχή τής λίστης.

Ο άναρχισμός δέν περιορίζεται στις ίδέ-ες ενός συγκεκριμένου θεωρητικού καί παρέχ-ει τή δυνατότητα νά άναπτύσσεται ή άτομική δημιουργικότητα μέσα από συλλογικές διαδικα-σίες. Χωρίς νά άποτελεί όδγμα, ένθαρρύνει τήν καινοτομία, καί προτρέπει αυτούς πού ίσ-χυρίζονται ότι είναι άναρχικοί νά άναπακο-ρύνονται ρεαλιστικά στις σύγχρονες συνθήκες.

Ο άναρχικός στόχος τής άόλητης έλευθε-ρίας δέν παρεμποδίζεται από τή θεωρία. Παρε-μποδίζεται ώστόσο από κέντρους τούς άναρχι-κούς πού πιστεύουν πώς ή όργάνωση, ή πολιτι-κή στρατεύση καί δράση είναι κάτι τό καθό-λο. Πράγμα πού δέν είναι άλήθεια! Διό αυτά εί-ναι άναγκαία καί μέ κανένα τρόπο δέν άντιπα-τρατεύονται τόν άναρχισμό. Πρέπει νά δημιο-υργήσουμε ένα όργανωμένο, συντονισμένο διεθ-νές κίνημα πού νά έχει σαν στόχο νά μεταμο-ρφώσει τόν κληντή σέ μία μαζική κομμουνά. (Mark Brothers, Open Road, Fall 1977)

Υπάρχουν πολλοί πρώην καί τωρινού κρατού-μενοι, φεμινίστριες, καί πρώην άριστεριστές πού έγιναν πρόσφατα συνειδητοί άναρχικοί. Η τοκοθέτη τους αυτή τς περισοότερες φορές άπορρέει από άρνητικές έμπειρίες - τήν άπόρ-ριψη τού μαρξιστικού-λεννιστικού ή τού καπιτα-λισμού - καί όχι από μία σταθερή κατανόηση τού άναρχισμού σάν μία θετική επαναστατική έναλλακτική λύση. Πολλοί από κέντους πού στρέφονται στόν άναρχισμό γρήγορα τόν έγκα-ταλείουν έπειδή βλέπουν νά γίνονται έλάχιστα θετικά καί έπειδή πιστεύουν ότι δέν προσ-φέρει καμιά μορφή όργανωτικής συγκρότησης. Νοτόσο, στήν πραγματικότητα, ό άναρχισμός προσφέρει συγκεκριμένες δομικές έναλλαγές ως κρός τς άλλες μορφές σοσιαλισμού.

Τρεις είναι οι κύριες μορφές τού σοσιαλι-σμού - ό έλευθεριακός σοσιαλισμός (άναρχι-σμός), ό "έξουσιαστικός" σοσιαλισμός (μαρξιστικός κομμουνισμός) καί ό δημοκρατι-κός σοσιαλισμός (ή έλλογική σοσιαλδημοκρατία). Η μη άναρχική άριστερά έχει άντιγράψ-ει τήν άστική τάξη πού περιγράφει τόν άναρ-χισμό σάν ίδεολογία τού χόσους καί τής φρεν-οβλάπτεας. Νοτόσο, ό άναρχισμός, καί ιδιαί-τερα ό άναρχικός κομμουνισμός, δέν έχει καμιά σχέση μ'αυτή τήν έικόνα. Οι άναρχικοί είναι κοινωνικοί επαναστάτες πού έπιζητούν νά πραγματοποιούν μιά ά-κρατική, έθελοντική, άντι-επιχειρηματική δημοσπουδιστική άντισυγκεντρω-τική κοινωνία - βασισμένη στήν κοινωνική-ομοσπονδιακή, τήν άτομική έλευθερία καί τήν ά-τόμικη αυτοδιεύθυνση.

Από όργανωτική άποψη, διαφέρουν από όλ-ους τούς έξουσιαστές σοσιαλιστές, τούς μαρ-ξιστές-λεννιστές, σέ τρία βασικά σημεία. Οι άναρχικοί άπορρίπτουν τς μαρξιστικές-λεν-νιστικές άντιλήψεις γιά τό κόμμα τής... πρωτοπορίας, τό δημοκρατικό συ-γκεντρωτισμό, καί τή δικτατορία... τού προλεταριάτου, καί προσφέρουν συ-γκεκριμένες έναλλακτικές λύσεις γιά κάθε μιά απ'αυτές τς άντιλήψεις. Τό πρόβλημα είναι... ότι σχεδόν όλόκληρη ή άριστερά, καί άρκετοί άναρχικοί, έχουν πλήρη άγνοια γιά τς συγκεκρι-μένες βιώσιμες δομικές έναλλαγές πού προσ-φέρει ό άναρχισμός: τήν δμόδα-καταλύση,... τήν άναρχική συναίνεση καί τή μαζική κομ-μουνά.

Η ΟΜΑΔΑ-ΚΑΤΑΛΥΤΗ

Η άναρχική έναλλακτική λύση στο κόμμα πρω-τοπορίας είναι ή δμόδα-καταλύση. Γιά νά γίνει μία επανάσταση, είναι άπαραίτητα μεγάλη κλίμακας, συντονισμένα, κινήμα-τα, καί ή δημιουργία τους, σέ καμιά περίπτω-ση, δέν είναι άντίθετο μέ τόν άναρχισμό. Έκείνο στο όποιο άντιτίθενται οι άναρχικοί είναι ή ιεραρχική, άναπαράγουσα τήν έξουσία ήγεσία καθ'ώς καί ή άποροδότηση, άσφαής ήγεσία πού καταστέλλει τή δημιουργικότητα... όλων όσων συμμετέχουν. Είναι άλήθεια ότι με-ρικοί άνθρωποι είναι πιά πεπειραμένοι, συγ-κροτημένοι καί ειδικευμένοι απ'ότι άλλοι... καί οι άνθρωποι αυτοί θά κάνουν "ηγέτικούς" ρόλους (σέ έπίπεδο κοινωνικής δράσης) - μο-λόοντι γίνεται συνειδητή προσπάθεια νά ένα-λάσσονται οι έξειδικευσεις καί τά καθήκοντα - καί ένδέχεται νά φτιάξουν ομάδες πού θά προχωρήσουν καί θά βοηθήσουν νά άποκοινα-λίσθωει ή δυναμική τής επαναστατικής άλλαγής. (Σημ: ή άναφορά δέν γίνεται στόν "ηγέτικό", "ιεραρχικό" ρόλο ενός μέλους μέσα στήν δμό-δα, αλλά στο ρόλο τής ομάδας τών επαναστα-τών μέσα στο πλαίσιο τής άπαιτούμενης κοινω-νικής επαναστατικής δράσης.) Τά μέλη αυτών τών ομάδων άπορρίπτουν τς ιεραρχι-

κές θέσεις καί αντίθετα από τό μαρξιστικό-λεννιστικό κόμμα πρωτοπορίας δέν πρόκ-λείται νά διακωνίσουν τό ρόλο τους μετά τήν επανάσταση. Αντίθετα, ή ομάδα-καταλύση θά διαλυθεί καί τά μέλη της, σάν άτομα, θά άπ-προσποιηθούν σάν ίσοι συμμετέχοντες στή συλ-λογική διαδικασία λήψης άποφάσεων τής νέας κοινωνίας.

Δέν έπιζητούμε τήν ύπαρξη μιας ομάδας έ-ξουσιαστών πού θά μς "καθοδηγούν" καί μετά θά θεμελιωθούν σάν ένα συγκεντρωτικό έπιτε-λετο λήψης άποφάσεων. Αντί νά "μαραίνουν" τά μαρξιστικά-λεννιστικά κόμματα διακωνί-σιν τήν ύπαρξη έκείνων τών έξουσιαστικών θεσμών μέ τούς όποιους έξασφαλίζουν τή διατήρηση τς έξουσίας τους. Η φαινομενική άποτελε-ματικότητα τέτοιων όργανώσεων - "έμιαστε... ένα άποτελεσματικό, πευθαρημένο καί συ-γκεντρωτικό όσο καί οι καπιταλιστές!" - καλ-ύπεται τό γεγονός ότι οι "επαναστάτες" πού έχουν σάν στόχο τούς έίλους τους καί π-α-λ-ο-σ-τι-κούς θεσμούς (τήν κυριαρχία, καί τήν ιεραρχία) άφομοιώνονται από τς άσ-τικές άξίες, καί άπομονώνονται έντελώς από τς πραγματικές ανάγκες καί έπιθυμίες τών συνθησιασμένων άνθρώπων.

Η ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΣΥΝΑΙΝΕΣΗ

Ένώ οι άναρχικές ομάδες καταλήγουν στή λή-ψη τών άποφάσεων μέσα τς άναρχικής συ-νο-υ-σ-ης, οι μαρξιστές-λεννιστικές όργανω-ώνονται μέ βάση τό δημοκρατικό συγκεντρω-τισμό, σύμφωνα μέ τόν όποιο κάθε μέλος μιας ό-μάδας - τελικά μιας κοινωνίας - ύπακούει σέ κάποιο "άνώτερο" στέλεχος, μέχρι πού φτάνει κανείς στήν κορυφή τής πυραμίδας, στήν κεν-τρική έπιτροπή. Τά μέλη πρέπει νά συμμετέχ-ουν όταν τούς λένε, άκόμα κι όταν διαφωνούν μέ τόν προτεινόμενο στόχο, γιαντί διαφορετι-κά άντιμετωπίζουν τό ένδοχόμενο τής διαγρα-φής από τήν κεντρική έπιτροπή.

Στις άναρχικές ομάδες, όλες οι προτάσεις συζητούνται από τά μέλη (πού κανένα δέν... διαθέτει έξουσία) οι μελοψήφες πού διαφω-νούν είναι πάντα σεβαστές καί συμμετοχι-κού κάθε άτομου είναι έθελοντική. Όπως λέ-ει καί ό άναρχικός Μάρραλη Μπούκλινη:

"Ο συντονισμός κι ή αυτοπειθαρχία πρέ-ει νά έπιτευχθούν έθελοντικά, χάρη στο ύψη-λό ήθελό καί τήν ύψηλή πνευματική όλη ή τού επαναστάτη. Τό νά επιδιώκουμε λιγότερα απ'αυτό είναι σά νά δεχόμαστε σάν "επαναστά-τες άλόγιστο ρουπότ", ένα δημιουργημα έξου-σιαστικής έκπαίδευσης, ένα χειραγωγούμενο... πράκτορα, τού όποιου ή πρωσοτικότητα κι ή νοοτροπία είναι όλόκληρα έξένες, στήν πραγμα-τικότητα άντίθετες, μέ όποιαδήποτε κοινωνία πού θά μοροδίσει νά θεωρηθεί έστια κι άμυδρά σάν έλεύθερη".

(Μ. Μπούκλινη: ΙΕΡΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ, Έκδό-σεις ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ, Αθήνα 1977.)

Οι άναρχικές όργανώσεις δομοούνται μέ βά-ση τς διάφορες έπιτροπές γιά τήν έκπλήρωση άμεσων καθήκοντων. Αντίθετα από τς μαρξ-ιστικές-λεννιστικές ομάδες στις όποιες κάθε νέο, άπειρο "στέλεχος" αναλαμβάνει ακάρες δουλειές σέ "κατώτερες" έπιτροπές (έπιτροπ-ές γιά μοίρασμα προκηρύξεων ή γιά κόλλημα... γραμματισμόν), οι άναρχικές ομάδες λειτουργ-ούν μέ βάση τήν λίστη, δομοούνται μέ βά-ση τς συμφωνία καί τά ένδιαφέροντα αυτών πού συμμετέχουν, καί τά νέα μέλη τής όργάνω-σης συμμετέχουν στήν έπιτροπή πού θέλουν... αυτά ή φτιάχνουν μία καινοτομία έπιτροπή.

Όταν οι ομάδες αυτές γίνουν πάρα πολλές ή όργάνωση μπορεί νά άποκεντρωθεί σέ δύο, ή καί περισσότερες, αυτόνομες όργανώσεις, πού

Ο αναρχισμός σά θεωρία ὀργάνωσης

"Επανόσταση είναι η καταστροφή όλων των καπιταλιστικών θεσμών. Είναι η αυτονομία των ομάδων, των κοινοτήτων, των περιούχων. Επανόσταση είναι η έλευση ομοσπονδία που πραγματώνεται χάρη σε μια έπιθυμία για συναδέλφωση, με βάση τα άτομα καθώς και τα συλλογικά συμφέροντα και ενδιαφέροντα, με βάση τις ανάγκες της παραγωγής και της άμυνας. Επανόσταση είναι η δημιουργία απειροδύμων... έλευθρων ομαδικών διαμορφώσεων με βάση όλων των ειδών τις ιδέες, τις έπιθυμίες, τα γούστα που υπάρχουν μεταξύ των ανθρώπων. Επανόσταση είναι ο σχηματισμός και η διάλυση χιλιάδων αντιπροσωπευτικών, τοπικών, κοινοτικών, περιφερειακών, έθνικών σωμάτων που χωρίς να έχουν νομοθετική εξουσία λειτουργούν με στόχο την κοινοτοπία και το συντονισμό των έπιθυμιών και των συμφερόντων των ανθρώπων παντού και που ενεργούν με βάση την πληροφόρηση, τη συμβουλή, και το παράδειγμα. Η επανόσταση είναι η έλευση του άποδελικνούτου μέσα στο χωνευτήρι των γεγονότων." Errico Malatesta, *Pensiero e Volontà*, 15 Ιουνίου 1924.

Οι αναρχικοί υποστηρίζουν πως μόνο με μια ολοκληρωμένη, συνολική και άπλοτη επανόσταση ούλους τους μακροκοινωνικούς και μικροκοινωνικούς τομείς - με επανόσταση που έχει την τόλη να είναι ταυτόχρονα οικονομική, κοινωνική, πολιτική, πολιτιστική, σεξουαλική και πανανθρώπινη - μπορούν να καταργηθούν τα πρότυπα κυριαρχίας και ύποταξης, να καταργηθεί η εξουσία και η άμεση έκενέργεια της στην καθημερινή ζωή των ανθρώπων. Οι "αναρχικοί είναι κοινωνικοί επαναστάτες, που έκεντρικη την δημιουργία μιας αντικρατικής, έδελοντικής, συνεργατικής ομοσπονδοκοπίας των άποκεντρωμένων κοινοτήτων - με βάση την κοινωνικοποίηση, την άπλοτη έλευθερία του άτόμου και την άπλότη αυτοέλευθωση.

Αυτή άκορυβός η πεκοπηση τους τους προσδιορίζει σαν ένα σύνολο ανθρώπων που, όντας αντίθετοι με τον οργανωτισμό της ύριστάμενης κοινωνίας που συνεπάγεται τη γραφειοκρατικοποίηση, στρατιωτικοποίηση και ύεραρχικοποίηση της καθημερινής ζωής, άντιτάσσονται στην εξουσία με το δικό τους τρόπο ύόργανωσης των δραστηριοτήτων, άποκοπώντας να καθοριστούν το έναλλακτικό πλαίσιο μιας ζωής... χωρίς την κυριαρχία εξουσιαστικών κοινωνικών όντοτήτων όπως η δομη-έροστάσιο, η δομη-σχολείο, η δομη-οικογένεια, η δομη-θήρησκεία και η δομη-κράτος γενικά. Με την άνάλυση... που παρουσιάζουν οι αναρχικοί για τα άυστηρα ύόργανωσια πλαίσια στα όποια λειτουργεί η ύόγχρονη εξουσιαστική κοινωνία και την έμφαση που έδιναν και δίνουν πάντοτε στα άυθρομια κινήματα έέέγεσης - κινήματα για την άλλαγή της ζωής - δημιουργήθηκε ο μύθος ότι οι αναρχικοί "σπερνουν το χάος"... (πράγμα που άληθεώς όταν πρόκειται για τον κόσμο της εξουσίας και τα έρεπια που άρνηται άπό την καταστρατηγημένη άνθρωπία) και άποσκοπούν στην παντελή έλληείψη συντοπισμού, και ύόργάνωσης μεταξύ των ανθρώπων. Ο μύθος αυτός δημιουργείται βέβαια σκόπεμα για να πειστούν οι περισσότεροι άνθρωποι πως αυτό που προτείνουμε έμεως οι αναρχικοί είναι ο νεοεθαλικός: οι λθύνονται της εξουσίας προσπαθούν, με την άπό μέρος τους όλοένα και άυέξανόμενη κατοχή της γλώσσας, να δημιουργήσουν μια ταύτητα άνάμεσα στον οργανωτισμό, όλοάδη στον τρόπο ύόργάνωσης της εξουσίας και με την εξουσία, και στην ύόργάνωση των δραστηριοτήτων χωρίς και ενάντια στην εξουσία... Προσπαθούν και πολλές φορές τα καταφέρνουν να χαρακτηρίζουν τον αναρχισμό σαν "έδεολογία του χάους και της όφρονοβλάνεας".

"...η κυβέρνηση του άνθρώπου άπό τον άνθρωπο, με όποιοδήποτε όνομα κι άν έφανιστεί, είναι καταπέση: η άνάκτη τελεπέση της κοινωνίας συνύσταται στην ύόνητα τάξης και άναρχίας." Πιέρο-Ζοέφε Προντόν: "Τε είναι Ιδιοκτησία;" σελ. 242-43.

Έκεינו που προσπαθούμε πάντοτε να παρουσιάζουμε με τις άναλύσεις μας, και το όποιο άποδέικνεται πάντα με όλες τις άυθρομίες έέέγεσης, συνύσταται στο ότι είναι έκεντρο ή άόργανωτον και να συντονιστούν... κοινοκόμορες δραστηριότητες με άπειροάυθρες πρωτοβουλίες και μάλοστα μέσα στην μεγαλ-

- όραση και γεμάτη χαρά άταξία της στιγμής... της έέέγεσης του καθενός μας.
- 1) Όλες οι αναρχικές όμάδες, κολεκτίβες, κοοπερατίβες, και κομοούνες ήταν και είναι πάντα έλε ύθερες όμαδικές διαμορφώσεις άτόμων.
  - 2) Ένώ τα άτομα μέσα σ' αυτές τις έλευθρες όμαδικές διαμορφώσεις ένδέχεται να διαφέρουν μεταξύ τους σ' ένα σωρό θέματα - καθέναν πληροφωρετ την όμάδα για τις ένεργείες του. Η όμάδα ένδέχεται να χρειαστεί να έκλήγει "άντιπροσωπούς" για να έκτελέσουν κάποιο καθήκον, άλλά αυτό οι άντιπρόσωποι δεν έχουν ποτέ δικαίωμα να άποφασίζουν για λογαριασμό των ύπολοτων και είναι άμεσα άνακλητοί άπό την όμάδα. Ο ρόλος του άντιπρόσωπου δεν άναλαμβάνεται ποτέ άπό το ίδιο πρόσωπο, άλλά άνατίθεται έκ περιτροπής σε όλα τα μέλη της όμάδας, έτσι ώστε όλοι να μπορούν να μθούν τις άποαίτητες διαδειακείες και να άποφεύγεται η έξειέδειαση.
  - 3) Οι αναρχικοί είναι ενάντιοι στο συγκεντρωτισμό και την παραμύθοελη όργανωτική συγκρότηση. Οι αναρχικοί είναι φεντεραλιστές - όλοάδη, όμοσπονδοκοπούν την όργανωτική τους συγκρότηση χωρίς έξειέδειαση των άτόμων και πάντοτε με όριζόντια όμοηση: έπειδίωκον τη συνεργασία και την έπικουρωνία... μεταξύ των διαφόρων έλευθρων όμαδικών διαμορφώσεων. Τα μέσα ύόρχουν πάντοτε για τέτοιου είδους έπικουρωνία: κύκλοι συζητήσεων άναλλαγής πληροφωρίας, έντυπα και έσωτερικά όεατία που έκόςονται πάντα έκ περιτροπής.
  - 4) Σε καμιά άναρχική όμάδα, κολεκτίβα, κοοπερατίβα η κομοούνα δεν ύπάρχει κανενός είδους μισός: κανένας δεν ύπάρχει για τη συμμετοχή του ή για όποιαδήποτε έκτακτη έργασία άναλάβει. Άκόμα και στην περλίωση μαζικών ύόργανώσεων όπως η άναρχοσυνόδεαλιστική CNT δεν ύπάρχον ποτέ άμοιόθωμα στελέχη. Οι συνόδεαλιστές έξαοφάζοντα τα άποαύτητα για την έπέβωση όκωσ και όλοι οι άλλοι και η συνόδεαλιστική τους ιδιότητα δεν σημαίνει ποτέ κανενός είδους προνόμιο.
  - 5) Οι αναρχικοί ήταν και είναι πάντα άντύθετοι στο διαχωρισμό πνευματικής και χειρωνακτικής έργασίας - οι άνοουόμενοι διαχωρίζονται σήναως άπό τους παραγωγούς και γίνονται ιδεολόγοι που άπό τη φύση της ιδιότητάς τους λειτουργούν για λογαριασμό της κάθε κυριαρχής έλίτ. Στο μεταξύ, οι μισθώτες έργαζόμενοι στεραιεία των γνώσεων για την παραγωγή που χρειάζεται άν πρόκειται να συσπειρωθετ μαζί με τους άλλους μισθώτους έργαζόμενους με στόχο την αυτοέλευθωση της παραγωγής (διαδειακεία λήψης άποφάσεων στον τομέα της παραγωγής αγαθών) και γενικά την αυτοέλευθωση της καθημερινής ζωής σε μια άπελευθερωμένη κοινωνία (διαδειακεία λήψης άποφάσεων σ' όλα τα έπέπεδα της κοινωνικής... ζωής). Η έλευθερη πληροφωρηση για όλα τα θέματα που άπορούν τη ζωή μας είναι το πρώτο βήμα για να άταλαγώθω άπό το διαχωρισμό πνευματικής και χειρωνακτικής έργασίας.
  - 6) Ο άναρχισμός είναι περιαματικός, ρευστός και εύμετάβλητος. Το ποιά μορφή όργανωτικής συγκρότησης άποφασίζουμε να έφαρμόσουμε έξαοφάται πάντοτε άπό τα συμμετέχοντα άτομα ή όμάδες και άπό το πως προσδιορίζεται άπ' αυτούς η προέκείνη κατάσταση. Όλα αυτά μπορούμε να τα διερευνήσουμε και να τα έπέλύσουμε στην πράξη.
- Αυτές οι σημειώσεις με θέμα την όργανωτική συγκρότηση του άναρχικού κινήματος είναι πολύ πλατείες άλλά δεν βλέπουμε πως μπορούμε να γίνουμε διαφορετικά. Έμεως οι ύδοι... σαν αναρχικοί πρέπει να συζητήσουμε αυτά τα προβλήματα, έτσι και μόνο για να διαπιστώσουμε αν ύπάρχει κάποια βάση συνεργασίας μεταξύ μας.
- Και μένουμε στο έπέπεδο των "σημειώσεων" γιατί είναι άδύνατο να διαμορφώσουμε κώδικες για την έξέλιξη μας στο μέλλον. Το μόνο που μπορούμε να κάνουμε είναι να υποθέσουμε τις ύομιαστικές του τάσεις και να άνούουμε το όρομο για την πραγματώση τους.
- Πρέπει να έχουμε πάντα το νομ, αν δεν θέλουμε να γίνουμε ο άναρχισμός ένα όγμα, μια θεωρία ύεράων συζητήσης και άμφερίητης... που την άκολλώμεν κάποιοι "όκαδοί" που άυτοκαλόνηται "αναρχικοί". Παρόλο λοιπόν που όκωσ λέμε ο άναρχισμός δεν άποτελει ένα συγκροτημένο όγμα, όκωσ ο μαρξισμός, θα ήταν έντελως γελοίο άν, για να άναλύσουμε την τε-

λομή ή την προηγουμένη πραγματικότητα μέναμε μόνο σε έμβριθεές άναλύσεις των έργων του Μπακούνι, του Κροπότκιν και άλλων ίστορικών άναρχικών, χωρίς να διερευνήσουμε διεξοδικά τους συγκροτούμενους περιαματισμούς με τους όποίους προσπαθήθηκε να τεθε σ' έφαρμογή η άναρχική ιδέα της όργανωτικής συγκρότησης: η "άγνωση" πλευρά της ιστορίας περικυμεί την άνάλυση μας, την έξιοκοπηση της στον τρόπο όράσης μας, και την έπεκτείβεβαύση της άπό την πράξη με τα ύόχρονα κινήματα αυτοέλευθωσης, στα όποια είναι καθήκον μας να λειτουργήσουμε σαν καταλύτες' σε καμιά περλίωση δεν περικυμεί την έννομωσή της σε ένα "έλευθεριακό" όγμα. Η άπλοτη έλευθερία που ζητάμε να πραγματώσουμε έξέλλοσει διαρκώς τη σέψη μας και πως κατευθύνει σε νέους όρίζοντες σύμφωνα με τις έπιθυμίες και τις σπιολές των ανθρώπων που συμμετέχουν στο κίνημα, μάς άπαλλάσει άπό τα στενά πλαίσια της ρύθμισης και της κωδικοποίησης. Όπως έλεγε και ο Έμιλ Άνρ, πριν καταπομθετ το 1894: "Άν έμαστε πιστοί ενός όγματος".

Είς σχέσεις μεταξύ μας και στις όμάδες, κολεκτίβες, κοοπερατίβες ή κομοούνες που σκοπεύουμε (;) να δημιουργήσουμε πρέπει όλοι να διασφαλίζουμε την κατοχυρωμένη συλλογική λειτουργία, την έκ περιτροπής άνάληψη των καθήκοντων, την άποσυγή της έξειέδειασης και του ήγετισμού, την άπρόσοκτη άπό έξουσιαστική συπεριεοφά και νοοτροπία συνεργασίας μας, ενώ όλοι οι άλλοι στην ύριστάμενη κοινωνία έξακολωθούν να δέχονται διαταγές άπό κάποιο θεο-άφεντικό-πατέρα-άρχηγό. Άς άφήσουμε τους πιστούς να λατρεύουν μέσω του κακί το θεό τους κι άς έπειδίωξουμε να γίνουμε όλοι θεοί χωρίς πιστούς.

ΜΑΛΑΤΕΣΤΑ ΑΠΟ ΣΕΛ. 10

Καταβαίνω. Οι ύόντροφοι αυτού μονομαχικά καταβιώνοντα άπό την "έπιτυχία" που γνώρισαν στη χώρα τους οι μολοσεβίκου, και έθελου κι αυτοί, σύμφωνα με το μολοσεβικό πρότυπο, να συνενδύσουν τους άναρχικούς σε ένα είδος κειθαρημένου στρατού που, κάτω άπό την ιδεολογική και πρακτική διεύθυνση ήγετών, θα βάδισε όρμητικα προς την κατάλυση των ύριστάμενων καθεστώτων και μετά την έκτεπει της ύλικής νίκης θα κατευθύνει τη δημιουργία της νέας κοινωνίας. Και όσω είναι άλήθεια ότι μ' ένα τέτοιο σύστημα, αν ύποθέσουμε ότι γίνε άποδεκτό άπό τους άναρχικούς, και με ήγέτες ανθρώπους ιδιοφίτες, η ύλική μας άποτελεσματικότητα θα μπορούσε να γίνε περλίτα. Άλλά ποιά θα είναι τα άποτελέσματα σε μια τέτοια περλίωση; Δέν θα γίνε με τον άναρχισμό το ίδιο που έγινε... στη Ρωσία με το σοσιαλισμό και τον κομμουνισμό;

Οι ύόντροφοι αυτού άνησυχούν για την έπιτυχία, το ίδιο και έμεες. Άλλά για να ζήσουμε και να πετύχουμε τη νίκη δεν ύπάρχει λόγος να άπαρηθομμε αυτά καθαυτά τα κίνητρα για τη ζωή και να διασπερδάσουμε το χαρακτηρισμό της τελικής νίκης.

Errico Malatesta (1926;)

ΙΤΑΛΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛ. 13

των εύπορων γονιών. Ο φεβρουάριος του 1977 άπό την άλλη μεριά είναι βασικά η έέέγεση των άπελιωμένων, των άνεργων, του σήμερα και του αύριο, των προλεταρίων. Και ά συνέχιστε, είναι βέβαια, άκόμα κι άν χρεαστεί έκ κωρός για να άλλάξουν τα πράγματα."

Μετα το θάνατο του Francesco Lorusso (άγωνιστής της Lotta Continua, που όλοφωνήθηκε... άπό την άστυνομία στη διαδήςωση της 11 Μαρτίου 1977), η Μπόλντα βρήκε σε κατάσταση κολλορκίας. Το Σάββατο 12 Μαρτίου έγινε έπέθεση σ' ένα άστυνομικό τμήμα στο Τουρινόνακ 4000 άνθρωποι διαδήςωσαν στους όρόμους. Στο Μιλάνο, ένας έκρηκτικός μηχανισμός έξεορήγη σ' ένα κίεριο των καραμινιέρων. Την ίδια ήμερα 10.000 διαδηλωτές κατέλαβαν τους όρόμους του Μιλάνου και τα κοπέλη Μολότωφ ρύχονταν κατλιγοστικά. Στο πανεπιστήμιο του Μιλάνου, όκωσ και σ' άλλα πανεπιστήμια της Ιταλίας, η ρήξη άνάμεσα στην κομμουνιστική νεολαία και την άκρα άρστέρα ήταν ήδη σαφής άπό την Παρασκευή. Η διαδήςωση του Σαββάτου ήταν σαφής ενάντια στο ΚΚΙ κι ενάντια στα συνδικάτα. Τα συνδικάτα που φύσαντα οι διαδηλωτές ήταν: "Νά ύοιασσετεις όλο άλμα, έμας δεν μάς άρέσουν οι ύοισες." "Το ΚΚΙ με τ'άφεντικά, έ αυτό είναι άληθείη προβοκάτωμα." Ajoblanco:

ΙΤΑΛΙΑ

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΟΛΟΦΡΑΓΜΑΤΩΝ

Μιλάνο, 7 Δεκεμβρίου 1976. 'Ολόκληρη ή κόλη μετατράπηκε σε φρούριο που τό υπερασπιζόνταν 5000 αστυνομικοί μαζί με τις ειδικές αντιτρομοκρατικές ταξιαρχίες' επίδειξη δύναμης από μέρος των μηχανισμών καταστολής χωρίς κανένα προηγούμενο. 'Ο αντίκρουση στόχος της αστυνομικής κληρονομιάς ήταν ή περιφρούρηση της κρεμιάρας του "Θεάλλου"... στή Σκάλα του Μιλάνου. (Τό 1968 χίλιοι περίπου φοιτητές έξω από τή Σκάλα βομβάρδισαν με αιά τούς κομφοτυμένους μπουρζουάδες). 'Εκεύνη τή φορά οί διαδηλωτές άφησαν στους "Κύκλους Προλεταριακής Νεολαίας" που είχαν θεωρήσει πρόκληση τό γεγονός ότι οί ζώιοι άν θωποί που έκαναν εκκλήσεις για έπανειλημένες θυσίες με στόχο "να διασωθεί ή έταλική οικονομία" είχαν πληρώσει αστυνομικά ποσά (100.000 ληρέτες για κάθε εισιτήριο) για να πάνε στην όπερα.

Έως 31 'Οκτωβρίου έγινε ένα παρόμοιο έτελειόδοιο, όταν εξακόσια μέλη των "Κύκλων... Προλεταριακής Νεολαίας" έλαβαν ένα πακέτο με εισιτήρια των 2500 ληρετών τό καθένανιά με κληματογραφική προβολή της ταινίας του Μερτολούτσι "1900" και τό πούλησαν στην πολιτική τιμή των 500 ληρετών τό καθένα. Οί δραστηριότητες της "Εργατικής Αυτονομίας", του όργάνωσε "άλλοτριώσεις" σε βάρος μεγάλων σουπερμάρκετ, καταστημάτων, εξαγοραστειών στο κέντρο της πόλης είχαν άδεια μεγαλύτερη άπήχηση. Τήν έκόμενη βδομάδα ομάδες από τό πρόσεται του Μιλάνου και τις εργατικές συνολικές αποφάσιαν να αναλάβουν... κοινή δράση. Τήν Κυριακή, στις 7 Νοεμβρίου, 3000 άτομα κατέβηκαν στην Piazza Vetra, στο Μιλάνο, αβηνιδίζοντας τήν αστυνομία που είχε προβλέψει μόνο τή συνηθισμένη ρουτίνα... Ηκούφαριτας μέσα σε τέσσερα συνετά, μαζεύθηκαν τελλάκόλλα άτομα, γύρω στα 4000, με κανάνα διαδήλωση. "Ίστερα ήτ'αυτός, προτιβό... κε μία μέωση της τιμής των εισιτηρίων για τις άπογευματινές παραστάσεις. Πρόγραμμα που άποτέλεσε άφορη για μία νέα διαδήλωση: αυτή τή φορά συμμετείχαν 52 από τούς "κύκλους... νεολαίας" του Μιλάνου, με τό κανόν τους ζωγραφισμένα με φανταχτερά χρώματα και σχέδια, με τό έμβλημα των "Ασπίων σε προεξέχουσα θέση, με σημαίες και κιάρες, με τις ρόες και λουλουδάτες σημαίες των φεμινιστικών και όμοφυλοφιλικών ομάδων.

Τό κίνημα είναι άντιφαστικό, όλοφάνερα έτρογονέες, και άπαρτίζεται από νεολαίους που "θέλουν να συναντηθούν μεταξύ τους" και που άπορρίπτουν τόσο τήν παραδοσιακή άρσητάρα... όσο και τή θεατρονύστική πολιτική της άρας άρσητάρας.

Τά αυτόνομα στοιχεία άγωνίζονται μέσα στις συνελεύσεις διατρανώντας τις πραγματικές ανάγκες τους, τήν έπιθυμία τους για μία καλύτερη ζωή, τή σπουδαιότητα των καταλήψεων σκευών, τήν άρνησή τους να παραχωρήσουν όλόκληρη τή ζωή τους με άνταμοιβή ένα μισθό. "Εγαίνουμε από τό γκέτο. Θέλουμε να ξανακατακτήσουμε τήν πόλη." Συνελεύσεις μέσα κι έξω από τό πανεπιστήμιο, αθήορμητες... γιορταστικές εκδηλώσεις, κατάληψη του σιδηροδρομικού σταθμού. "Άρκετά ύπονοη είχαμε 'Από όω και πέρα θα είμαστε βίαιοι."

'Η συνέλευση έγινε γιορτή, ή γιορτή έγινε κλανόδια συνέλευση. "Άρχισαν να εμφανίζονται τερράστεις ζωγραφιστές στους τοίχους, θέατρο στο όρομο, κι ένα σωρό άλλες καινούργιες δραστηριότητες.

Κι έξω από τό πανεπιστήμιο, οί νέες αστυνομικές δυνάμεις, τό συνδελιαστικά στελέχη, άφήνουν τήν όργη τους να ξεσπάσει ένάντια σ' ότι όδύσεται θυμίζει "αυτονομία", τό μακρύ μαλλιά, τις γενειάδες, τό πολύχρωμα ή άφρόντιστα ρούχα, τό στρατιωτικά ακάβια κλπ.

17 Φεβρουαρίου 1977. 50.000 νεολαίοι θγαίνουσαν στους όρόμους για να διαδηλώσουν τήν άρνησή τους ν' άποδεχτούν όποιοδήποτε "ύστορικó συμβιβασμό", όποιαδήποτε γραφειοκρατική μεσολάβηση στην έπίλυση των προβλημάτων... τους: τήν άνεργία, τόν πόθο για μία έλεύθερη ζωή, τήν άπόρριψη κάθε μορφής έξουσίας, κλπ. "Ινδιάνοι, όμοφυλοφιλοί, άνεργοί, αυτόνομες ομάδες... Νά, λοιπόν, μία διαφορά άνάμεσα στους νεολαίους του Μάη 1968 και τούς Ινδιάνοι Μιτροπολιτάκι, τις φεμινίστριες και τούς κοήν άγωνιστές των άρσητάρατικων όμ-

άδων. Οί πρώτοι ήταν ή άρχή μιας κοστοικής και κοινοτικής άνανέωσης του έπαναστατικού... κινήματος' έκαναν τό πρώτα βήματα και στο πρσώπο του Κόν Μπενιτί και μερικων άλλων... είδαν τούς εκπροσώπους της επανάστασης. Σήμερα, οί περιθωριακές ομάδες του 77-78, οί όμοφυλοφιλοί, οί φεμινίστριες, οί άνεργοί, οί αυτόνομες ομάδες, οί άναρχικοί δεν έχουν εκπροσώπους. Μερικές φορές είναι τόσο προωθητικά τό πράγματα που άπογροβούν με όποιοποτε σύνηθο να ύσσει συνεντεύξεις ή να μιλήσει για λογαριασμό του κινήματος. Τό κίνημα κρέκει να βρσκει τήν έκφρασή του μόνο με τις συνελεύσεις και στους όρόμους, μέσα από τις διαπορευτικές και έξίσου σημαντικές φωνές όλων όσων έχουν να πουν γτή... Καμιά γραφειοκρατία, ούτε άδεια και συμβολική. Καμιά πρωτοκορεία, μόνο αυτόνομη δράση.

Οί ομάδες αυτές χαρακτηρίζονται από τήν πρακτική της άμεσης αυτόνομης δράσης και τις έλευθεριακές ίδέες, πράγμα όμως που δεν τις προσδίοορίζει έπακοριώς. 'Επιλέξουν, οί ζώιοι οί ομάδες δεν νύθουν τήν άνάγκη για κάποιον έπακριβή προσδιορισμό πέρα από τήν από μέρος τους έκφραση πρωτοτυκίας με λόγια αλλά και με δράση. 'Ας άκούσουμε έναν από τούς Ινδιάνοι Μιτροπολιτάκι που έκαναν αίσθητή την παρουσία τους τόν περασμένο χειμώνα στο Μιλάνο:

"'Ο στόχος μας είναι να καταστρέψουμε τόν κόσμο της σωβαρης πολιτικής, που δεν έχει καμιά σχέση με τή ζωή και τήν ευτυχία. 'Εχουμε κοραστεί από τό λιβάνισμα της "εργατικής εξουσίας" όταν κανένας δεν θέλει να δώσει έξουσία στους εργάτες. Τήν Πέμπτη στο Πανεπιστήμιο της Ρώμης τό μέλη του ΚΚ συμφώνησαν να προστατέψουν τόν Λάμα (Γενικό Γραμματέα της ΓΕΕ 'Ιταλίας, που έλέγχεται από τούς κομμουνιστές) γιατί τούς είχε πς στο πανεπιστήμιο θα ύπηρχαν φασίστες. 'Αλλά εκείνοι όταν άκούσαν τό συνθήματά μας άρχισαν να χαμογελούν. 'Ανεξάρτητα από τόν Λάμα εξακολουθούν να είναι άνθρωπινα όντα. Αυτός είναι ό λόγος που παρατολούμε τό συνθήματα, για να δείξουμε στους ανθρώπους ότι ένα σύνθημα δεν είναι παρά κενές λέξεις, άπλά και μόνο ένας θόρυθος. Μπορεί να μας βοηθήσει να γελάσουμε όλοι μαζί παρέα και να μας βοηθήσει ν' αλλάξουμε τήν πολιτική δραστηριότητα και τήν κοινωνική ζωή. Δέν μας άρκεει κιά να στεκόμαστε και να μας μετράνε σαν πρόβατα - θέλουμε, έχουμε άνάγκη να τραγουδήσουμε... θέλουμε δουλειά κατάλληλη για άνθρωπινα όντα, και να μην είναι ούτε άλλοτριωτικά ούτε ακοκληρωμένα. Δουλειά που να μας άφήνει... χρόνο για να κάσουμε και να βρισκόμαστε όλοι μαζί παρέα. Θέλουμε σκέπια για όλους, εύρύχωρα σκέπια, χωρίς άγχη ή ούκογένειες... 'Ανήκω στην κατώτερη μεσαία τάξη, με τάξη που σε σχέση με τή μεσαία τάξη είναι... ό,τι και τό ύποπρολεταριάτο σε σχέση με τήν εργατική τάξη. 'Ο πατέρας μου είναι κατώτε-

ρος δημόσιος ύπάλληλος, έγώ είμαι ένας απειλισμένος άνθρωπος... θέλουμε μία κοινωνία που να χτίζει σκέπια κι όχι εκκλήσεις. Για τούς που να έμπορίζουν τήν άρσπια κι όχι να τή θεραπεύουν. 'Εργάτες που είναι μάστορες, δημιουργοί, κοσμετατίβες κι όχι εργοστάσια. Δέν μ' άρέσει ή άταξία αλλά ξέρω πως είναι άναποφευκτη, πως είναι ό μόνος τρόπος για να ζήσω σαν άνθρωπινο όν σε μία κοινωνία που τάξη σημαίνει όργάνωση. 'Η καταστροφή που διακπορούμε έμετες οί 'Ινδιάνοι δεν είναι παρά αυτοόμυνα, άμυνα ένάντια στον έξωτερικό κόσμο..."

Οί αυτόνομες ομάδες που όποτελούνται από καλή μέλη των μικροσκοπικών άρσητάρατικων κομμάτων έκφράζονται όπως αυτές ό κρήν άγωνιστής της Lotta Continua:

"'Εκείνοι που μας άκοκαλούν άπολιτικούς με κάνουν να γελώω. 'Η πολιτική δεν ύπάρχει... κιά, ποτέ δεν ύπηρει. Τύ σημαίνει για μένα τό ΚΚΙ; Δέν θα είχα ρίξει τούθλα ένάντιασό Λάμα τήν Πέμπτη, στις 17 Φεβρουαρίου, θά είχα σακαρώσει κάνα στην πλατφόρμα, θά τόν είχα άγκαλιάσει και θά τόν φιλούσα. 'Εκείνοι γυρεύανε τόν καυγά. Τά τούθλα ήταν αυτό που θέλανε. 'Ενα καθηλαμένο φιλά θά τόν είχε... καταστρέψει. Κι αυτό άκριβώς κρέκει να κάνουμε, να καταστρέψουμε τό πάντα χωρίς να φεβμάστε τήν ζώια μας τήν τρέλα..."

Μία γυναίκα από τις αυτόνομες φεμινιστικές ομάδες:

"'Ετή διάρκειά των τελευταίων χρόνων με τούς άπαρταμένους σκληρούς άγώνες ένάντια στην άνοκρατία μάθαμε να μην κάνουμε καμιά διάκριση ανάμεσα στην εργασία και τό σεξ. 'Η αύ τρέλα που έφαρμόσαμε για κάποιον χρονικό διάστημα μας ώθησε τώρα να άρνηθούμε μία για πάντα τήν ιδέα ότι κάποιον άτομο ή κάποιον ομάδα θα κρέκει να λειτουργεί σαν καταναγκαστικός μεσολαβτής της καθημερινής μας εργασίας. 'Εμετες οί γυναίκες είμαστε οί έοχαιτες άκόβλητες αυτής της σκατοκοινωνίας... Διαλέξαμε να κολοηήσουμε μονάχες μας, ή σχεδόν μονάχες μας, για τήν έκπωση, για τό γυναικείο έλεγχο στις έκπώσεις, για να ύποχρεώσουμε τούς γιατρούς να μην άρουνται να κάνουν έκπώσεις για κάποιους ύποτιθέμενους λόγους συνείδησης, κλπ. Ταυτόχρονα, άπορρίπτω τήν έντικέτια της γυναικός-μήτερας που σημαίνει άκλως τή διεκλή έκμετάλλευση των γυναικών - της άνακαργαμικής μητέρας που προσφέρει στην κοινωνία τήν εργασιακή δύναμη, και της ύποτιθέμενα χειραφετημένης γυναικός που είναι καθήκον της να δημιουργεί μία κατάσταση στην όκοια οί γυναίκες δεν θα φαίνεται ότι είναι άκόβλητες. Αυτές είναι οί λόγους που συμμετέχω σε τοτό τό κίνημα, σαν γυναίκα καθώς και σαν άνεργη να τήν ύποχρέωση να μην ύποταχτώ στη μαθη άγορά εργασίας. Νιώθω αισιόδοξη: ό Μάης του 1968 ήταν ή επανάσταση των προνομιούχων, των τέκνων..."

MUJERES LIBRES

Έχουν ελπίσει πολλά για την άλλοτρωση που υφίστανται τα ανθρώπινα όντα σ' αυτή την κοινωνία και που οφείλεται βασικά στο γεγονός ότι είναι αναγκασμένα να υφίστανται τη δυσάρεστη μηχανική εργασία που αναστέλλει τις διεργασίες της αυτοεκλήρωσής τους. Πρέπει να ανατρέξουμε πολύ πίσω στην ιστορία για να ανακαλύψουμε την καταγωγή του άλλου είδους άλλοτρώσεως που έπενεργεί στους άντρες και τις γυναίκες με τον ίδιο τρόπο και λειτουργεί άρνητικά ως προς τη συλλογική άπελευθέρωση, καταστρέφοντας την ύσσοροπία ολόκληρης της κοινωνίας: η διαφοροποίηση μεταξύ άνδρσμου και θηλυκότητας.

Τό χαρακτηριστικό της ανθρώπινης προωκτικότητας είναι ή μικτή σύνθεση της: τόσο ή γυναίκα όσο και ο άντρας έχουν θηλυκά κι αρσενικά στοιχεία, σε μεγαλύτερο ή μικρότερο βαθμό, με τό φύλο σάν τή μόνη ούσαστική... διαφορά. Ο πολιτισμός μας ώστόσο έχει εκβάλλει άπόλυτα προσδιορισμένους ρόλους στόν καθένα. Ο άντρας πρέπει να δίνει έμφαση στά άνδροκρητή του χαρακτηριστικά και να άποφεύγει κάθε στοιχείο που χαρακτηρίζεται θηλυκούς: ή γυναίκα, άντίθετα, πρέπει να "έξαλείψει" τά άνδροκρητή της στοιχεία και να εκπληρώσει τήν προωκτικότητα τής μόνο με ή τι χαρακτηρίζεται θηλυκούς. Πέρα από τήν συνειδητοποίηση τής κοινωνικής εκμετάλλεσης άντιμετωπίζουμε τώρα σάν άμεσο στόχο και τή συνειδητοποίηση τής ψυχικής εκμετάλλεσης στήν όποια μας υποβάλλει ή κοινωνία όκου "ζουμ". Ε' αυτή τή νέα συνειδητοποίηση πρέπει μάλιστα να δώσουμε προτεραιότητα.

Τά κινήματα για τήν άπελευθέρωση τής γυναίκας έχουν δημιουργηθεί με βάση αυτό τόν συλλογισμό: και οί λόγοι και ή έκφραση αυτού του προβλήματος έγινε κρῖτα από τήν πλευρά των γυναικών είναι φανερό: ή τυπική και έπίσημη διάκριση που γίνεται σ' όλους τούς κοινωνικούς τομείς ανάμεσα στά δικαιώματα.. των γυναικών και τά δικαιώματα των άντρων.. 'Οστόσο, θα πρέπει να παρατηρήσουμε πώς ή διαφορά που υπάρχει ως προς τήν έμφαση, τούς στόχους και τές μεθόδους ανάμεσα στίς διάφορες φεμινιστικές οργανώσεις είναι ριζική. Τελικά, όλες αυτές οί συνηθισμένες γυναίκες έσ όμοδες δέν είναι παρά μία αντανάκλαση των ομάδων που υπάρχουν γενικά στήν κοινωνία, κι ή άγωνιστική τακτική τους όπως και ή προσηκτική τους για άλλαγή άποτελοδν κλασική προ-

ώτωση λειτουργίας των έδεολογιών στίς όκοτες βασίζεται ή δημιουργία τους. Μέσα στο φεμινιστικό κίνημα βλέπουμε μία ομάδα - "Ελεύθερες Γυναίκες" - που ως προς τό θεωρητικά, οργανωτικά και λειτουργικά χαρακτηριστικά της διαφέρει ριζικά άπ' όλες τές άλλες.

Οί "Ελεύθερες Γυναίκες" είναι μία αυτόνομη άντιεξουσιαστική οργάνωση. 'Ιδρύθηκε.. τό 1936 και άνάπτυξε τή δράση της μέχρι τό 1939 σάν ομαδική συσπέρωση με στόχο τήν προώθηση τής χειραφέτησης των γυναικών μέσα στά πλαίσια τής γενικότερης πάλης για τή δημιουργία τής άναρχικής κοινωνίας "όκου οί άντρες και οί γυναίκες θα μπορούδν να ζουν σάν ΑΝΘΡΩΠΟΙ σέ άπόλυτη ίσότητα δικαιωμάτων και ύποχρεώσεων". Προς τό παρόν συγκεντρώνεται... τές προσπάθειές της με στόχο τή δημιουργία μιας όμοσπονδιοποιημένης δομής σ' όλη τήν 'Ιβηρική χερσόνησο.

Αυτόπροσδιορίζονται σάν οργάνωση άντιεξουσιαστική, σοσιαλιστική και αυτόνομη. Πιστεύουν πώς ή χειραφέτησή τους δέν θα μπορέσει να πραγματοποιηθεί "έφόσον δέν θα έχει πραγματοποιηθεί ή κοινωνική χειραφέτηση γενικά, αλλά πιστεύουμε ότι ο άγώνας μας θα πρέπει να δίνει έμφαση στά άκόλουθα θέματα: ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ: Πρέπει να δημιουργήσουμε μία συνειδητή και ύπευθυνη γυναικεία δύναμη, κάνοντας όλες τές γυναίκες να συνειδητοποιήσουν τήν τρωτική τους άλλοτρωση μέσα στά πλαίσια του ρόλου τους σάν εξαρτημένα των άντρων και των κοινωνικών ήθων που καθορίζουν μιάν άόλικη ταξική κοινωνία." Τό δικαίωμα... μιάς γυναίκας να άκολουθήσει και να όρξει τό σωμα της προϋποθέτει έπίσης "κλήση σεξουαλική κληροσέρηση, έλευθερη χρήση και εύρεση διάδοση των άντισυλληπτικών και έλευθερη έκτρωση." Προτείνουμε τό συνδυασμό τής διαδικασίας διαμόρφωσης με τήν πληροσέρηση, "διενέργεια διαλέξεων, σεμιναρίων... κλπ., άκοσποκώντας να προωθήσουμε τές ικανότητες.. των γυναικών και να τές βοηθήσουμε να χειραφετηθοδν από τήν τρωτική σκλαβιά τήν όκοτα υφίστανται: τή σκλαβιά τής άγνοιας, τή σκλαβιά τους σάν γυναίκες, και τή σκλαβιά τους σάν εργαζόμενες στήν παραγωγή. ΕΡΓΑΣΙΑ: "Άγωνιζόμαστε ενάντια στήν οικονομική και κοινωνική άνισότητα των γυναικών, σάν τήν πρωταρχική αίτία του κοινωνικού προβλήματος του όποίου ελμστε θύματα." Άντιστρατεύομαστε τή μισθώτη εργασία και τό κε-

φάλαιο αλλά ή οργάνωση "Ελεύθερες Γυναίκες" είναι ή πρώτη που άπαύτησε ίση άμοιβή για ίση εργασία για τές γυναίκες σάν μέσο για να καταγγείλει τήν καπιταλιστική εκμετάλλεση των γυναικών και τήν καπιταλιστική άδικία." ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ: "Η τροποποίηση των κοινωνικοοικονομικών, εργασιακών, εκπαιδευτικών νορμών καθώς και εκείνων που διέπουν τές ανθρώπινες σχέσεις, άποτελεί έναν από τούς τρόπους με τούς όποιους κατευθυνόμαστε στήν πραγμάτωση του άντικειμενικού μας στόχου: τή μεταβολή τής προσέγγισης που κάνουν οί άνδρωποι για τές κοινωνικές νόρμες, μορφές, πρότυπα και πεποιθήσεις όσον άφορά τούς άντρες και τές γυναίκες."

ΠΟΛΙΤΙΚΗ: "Εξάλειψη όλων των ήγετων, πολιτικών, οικονομικών, πολιτιστικών, κλπ., άκόμα κι αν πρόκειται για γυναίκες, με βάση τήν άποψη μας ότι ή ιεραρχία δέν άποτελέσει ποτέ μέσο για τήν χειραφέτηση του άτόμου, τόσο του άντρα όσο και τής γυναίκας. Όσον άφορά τά πολιτικά κώματα πιστεύουμε ότι όλοοδήποτε γυναικείο τμήμα ενός κόμματος ή όλοοδήποτε φεμινιστικό κίνημα που οί ήγέτιδες του είναι κομματικά στελέχη, είναι καταδικασμένο.. να ύπηρετεί τά συμφέροντα αυτού του κόμματος ενάντια στίς γυναίκες για τές όκοτες ύποτίθεται ότι άγωνίζεται. Γι' αυτούς τούς λόγους δέν άποδεχόμαστε κανέναν είδους διεύθυνση ή χειραγώγηση από μέρος τους, ούτε και όλοοδήποτε συμβιβασμό μας τους, έκτός κι αν πρόκειται για ζήτημα τακτικής ενώπιον ενός συγκεκριμένου άγώνα, και με τήν προϋπόθεση ότι ή κοινωνική μας έπέμβαση θα διενεργείται σε συνθήκες πλήρους έλευθερίας."

ΚΟΥΑΤΟΥΡΑ: "Αρνούμαστε κάθε επέμβαση κοουλόουρα, ανεξάρτητα αν είναι φεμινιστική, άνδροκρατική, άστική, κλπ."

Τελικά, θεωρούμε τόν άγώνα μας για τήν άπελευθέρωση του ανθρώπου καθήκον του καθένα έφόσον μας έπηρεάζει όλους μας ως προς τήν εκκλήρωση μας σάν ολοκληρωμένα ανθρώπινα όντα. Δέν θεωρούμε τόν άντρα έχθρο, αλλά τές κοινωνικές όμοτες που κάνουν έφικτή τήν κυριαρχία του ενός φύλου από τό άλλο και διαστρεβλώνουν τήν προωκτικότητα των άτόμων κάνοντας τους να άποδέχονται στάσεις και ρόλους που άντιστρατεύονται τές βαθύτερες και βασικότερες τάσεις και όρμες τους. (Άπό τό περιοδικό CNT)

THERE SEEMS TO BE NO WAY TO CONTROL THE MOBBS ONCE THEY ARE FORMED. MASS HYSTERIA SETS IN, AND THINGS JUST REACH INCREDIBLE PROPORTIONS. I THINK WE'D BE WISE TO FIND A NEW HEADQUARTERS BEFORE THE SITUATION WORSENS.

POSSIBLY, BUT NOT TO THE BUSINESS AT HAND...

THEY'RE THINKERS... PLANNERS... BUILDING A FUTURE ON HOPE, ON POSITIVE ACTION. YET THEY'RE THE ONLY ONES WHO'VE THREATENED THE EXISTING POWER STRUCTURE... AND THUS, MUST BE DESTROYED.

ΑΜΦΙ
ΑΠΕΝΕΥΘΕΡΩΣΗ
ΟΜΟΦΥΛΟΦΙΛΩΝ

ΑΝΑΡΧΙΣΜΟΣ ΦΕΜΙΝΙΣΜΟΣ

Η ουσιαστικότερη καταπίεση απ' όλες είναι η καταπίεση που επιβάλλεται με την πατριαρχία, με την κυριαρχία των αντρών πάνω στις γυναίκες. Αυτή η κυριαρχία εκφράζεται παντού. Εάν γυναίκες υποβαλλόμαστε στην εκμίσθηση ενός συγκεκριμένου σεξουαλικού ρόλου από τη γέννησή μας και τοποθετούμαστε σε μια υποδεέστερη κοινωνική θέση. Διδασκόμαστε την παθητικότητα και τη νοικοκυροσύνη - οτιδήποτε που μπορεί να συντρίψει τον πραγματικό έαυτό μας και να μας μετατρέψει σε συζύγους και μητέρες. Ανατρεφόμεστε για να γνωρίσουμε και να παντρευτούμε τον Κο Τάδε, να φροντίσουμε την οικογένειά του και να "ζήσουμε εύτυχισμένα" από εκεί κι ύστερα. Αυτή η οικογένεια-τυφήνας αποτελεί την οικονομική βάση του καπιταλισμού. Η κάθε απομονωμένη οικογένεια που έχει το δικό της σπίτι, το αυτοκίνητο, το ψυγείο, το μύζερ, και την τηλεόραση συμβάλλει στη δημιουργία της ψευδούς κατανάλωσης των πλεοναζόντων έμπορευμάτων. Η οικογένεια-τυφήνας είναι αντίγραφο του βασικού μέσου κοινωνικοποίησης που διαδέχεται ο καπιταλισμός. Καταλήγουμε να εσωτερικεύουμε την έννοια της ιδιοκτησίας, κι όχι μόνο της ιδιοκτησίας πάνω στα έμπορεύματα, αλλά και πάνω στα παιδιά. Μαθαίνουμε να αποδεχόμαστε το σεξουαλικό καταμερισμό της εργασίας σύμφωνα με τον οποίο οι γυναίκες πλένουν και μαγειρεύουν ενώ οι άντρες "πάνε στη δουλειά". Μέσα σε αυτή την οικογένεια οι γυναίκες είναι η σεξουαλική ιδιοκτησία των αντρών, και μ' αυτή την ιδιότητα υφίστανται την άσκηση της απόλυτης εξουσίας των αντρών μέχρι το σημείο της σωματικής βίας και του βιασμού. Έπειδή η κοινωνία άρνεται την οικονομική ανεξαρτησία των γυναικών, δεν μπορούν εύκολα να ξεφύγουν απ' αυτή την κατάσταση. Όταν οι γυναίκες εργάζονται έξω από το σπίτι, οι απόδοχές μας είναι γενικά χαμηλότερες απ' αυτές των αντρών, πράγμα που κάνει σχεδόν αδύνατο για τις γυναίκες να συντηρήσουν από μόνες τους μια οικογένεια. Ταυτόχρονα, στο βαθμό που η οικογένεια χρησιμεύει σαν ένα καταφύγιο όπου επενδύονται όλα τα σε άλλα περίπτωση έκνομια συναισθήματα και η σιγορή, οι θεματοποιημένοι ρόλοι της αντανακλούν τη βασική σεξουαλική... δομή της κοινωνίας: ο άντρας σαν αφεντικό, η γυναίκα σαν υπηρέτρια και τα παιδιά σαν ιδιοκτήσια. Παντού επίσης προωθείται η ιδέα των γυναικών σαν σεξουαλικά αντικείμενα: φωτογραφίες ημίγυμνων γυναικών διακοσμούν την πόλη των αυτοκινήτων στο σχετικό καταστήματα, του κινυό γυναικείο σωμα στον κινηματογράφο, γυναίκες διαφημίζουν κρέμες ξυρίσματος στην τηλεόραση... παντού οι γυναίκες είναι αντικείμενο ιδιοκτησίας, εκθέματα, σύμβολα κυριαρχίας και κοινωνικής θέσης, έπαθλα, και όχι άνθρωποι με δικαιώματα και υπόσταση. Ακόμα κι όταν συμμετέχουμε ενεργά στις διάφορες πολιτικές κινήσεις της άριστερας μας αντιμετώπιζουμε περισσότερο σαν πιθανό σέξ παρά σαν πιθανές αντιβιστρίες και συντρόφισσες. Γι' αυτούς τους λόγους αγωνιζόμαστε σαν γυναίκες. Φεμινισμός είναι η συνένωσή μας, σαν γυναίκες, με βάση κοινή συνείδηση για την καταπίεσή μας, και με στόχο να αγωνιστούμε ενάντια στην άτροκρατούμενη καπιταλιστική κοινωνία που θησαυρίζει από την εκμετάλλευσή μας. Νά είναι μια γυναίκα φεμινίστρια σημαίνει να είναι επαναστάτρια, γιατί η ελεύθερη ζωή απαιτεί την επανάσταση. Ο φεμινισμός με τον αγώνα ενάντια στην πατριαρχία έννοει τον αγώνα ενάντια σε κάθε ιεραρχία, σε κάθε ήγεςία, σε κάθε κυβερνήση και ενάντια σ' αυτή καθαυτή την ιδέα της εξουσίας. θεωρεί την πολιτική όχι σαν κάτι που βρούκεται... έξω από μας, αλλά και μέσα στο μυαλό μας και στις σχέσεις μας. Δεν μπορεί να υπάρξει επανάσταση χωρίς την απελευθέρωση των γυναικών. Δεν μπορεί να υπάρξει απελευθέρωση των γυναικών χωρίς την επανάσταση".

Ζούμε τη ζωή μας κάτω από την τριπλή κυριαρχία της πατριαρχίας, του κεφαλαίου και του κράτους. Αυτή η σεξουαλική, οικονομική, και πολιτική υποδούλωση, που βιώνουμε κάθε στιγμή διέπεται κατά βάση από μια κοινή αρχή: την εξουσία. Δηλαδή, την αυθαίρετη άσκηση δύναμης και την ύποταξη μας σ' αυτήν. Κάθε μορφή σχέσης στην κοινωνία του 20ού αιώνα χαρακτηρίζεται απ' αυτό το πρωταρχικό πρότυπο κυριαρχίας και ύποταξης. Η ζωή υποβιβάζεται... σε άλλοτρωση, ή δραστηριότητα σε κατανάλωση, ή σκέψη σε θέαση. Παντού ένα πράγμα μας άπαιτείται βασικά: η ύποταξη μας. Παντού μαθαίνουμε να φοβόμαστε την ελεύθερη έκφραση και να υποκρινόμαστε. Ο αναρχισμός σαν έναλλαγή σ' όλα αυτά είναι η οικοδόμηση μιας ελεύθερης κοινωνίας. Ο αναρχισμός είναι η δημιουργία μιας κοινωνίας όπου οι ίδιοι οι άνθρωποι αναλαμβάνουν την οργάνωση και τον καθορισμό της ζωής τους. Ο αναρχισμός είναι η απόρριψη όλων των ιεραρχικών και κυριαρχικών μορφών σχέσεων και η αντίστασή τους με συνεργατικές μορφές και συλλογική οργάνωση. Αντίθετα μ' ό,τι πιστεύει η κοινή λογική-παραλογία, ο αναρχισμός δεν απορρίπτει την οργάνωση, αλλά είναι μια θεωρία οργάνωσης. Ο αναρχισμός είναι ταυτόχρονα τόσο μια κριτική των εξουσιαστικών μορφών οργάνωσης που υποβάλλουν τη χειραγώγηση... και την παθητικότητα, όσο και μια θεωρία ελευθεριακής οργάνωσης. Δομές που οργανώνονται από κάτω και όχι από πάνω, από μέσα και όχι απ' έξω. Η βάση μιας τέτοιας οργάνωσης είναι η αυτόνομη ομάδα που δημιουργείται στη βάση του κοινού τόπου (κολλεκτίβα), της δραστηριότητας (ομάδα "συγγένειας") ή της δουλειάς... (συνδικάτο). Αυτές οι ομάδες δημοκρατικοποιούνται μεταξύ τους, για να σχηματίσουν ολοένα περικτικότερα δίκτυα χωρίς να χάνουν την αυτονομία τους. Μια τέτοια οργάνωση είναι άντισυγκεντρωτική και μη ιεραρχική, βασισμένη στην ιδιότητα ενός όριζόντιου δικτύου κι όχι στην ανισότητα μιας πυραμίδας.

Η συνέπεια της αναγνώρισης του γεγονότος ότι πίσω από την πατριαρχία, το κεφάλαιο και το κράτος βρούκεται η ίδια αρχική εξουσία, η σχέση δύναμη/ύποταξη, είναι η κατάληξη στο συμπέρασμα πως η σεξουαλική-κοινωνική επανάσταση δεν μπορεί να υφίσταται έφσον υφίσταται η εξουσία μ' οποιαδήποτε μορφή της. Συνεπεται ότι η εξουσία δεν μπορεί να καταστραφεί από κανένα κίνημα που κι αυτό βασίζεται στην εξουσία. Ότι η πατριαρχική... καπιταλιστική και κρατική εξουσία δεν μπορεί ποτέ να ανατραπεί από οργανώσεις που είναι κι αυτές ιεραρχικές κι εξουσιαστικές. Απεναντίας, η επαναστατική οργάνωση πρέπει να αντανακλά την οργάνωση του μέλλοντος. Τόσο οι αναρχικοί όσο και οι μαρξιστές υποτίθεται πως πιστεύουν στην ίδια τελική κοινωνία, τον ελεύθερο κομμουνισμό. Αλλά η έπιμονή των αναρχικών ότι υπάρχει κάποια στενή σχέση ανάμεσα στην οργάνωση για την πραγμάτωση ενός ελεύθερου μέλλοντος και στον τρόπο με τον οποίο οργανώνεται η μελλοντική κοινωνία χαρακτηρίζει το δόγμα σήμερο διαφοροποιήσεις με την άριστερα. Ένώ πολλοί σοσιαλιστές διακηρύττουν την αναγκαιότητα κατάληψης της εξουσίας για το σχηματισμό μιας εργατικής κυβέρνησης, οι αναρχικοί πιστεύουν στην κατάλυση της εξουσίας, έπειδή όπου υπάρχει το κράτος, η ύπαρξη του συνηγορεί για την αυτοδυναμία της καταπίεσης. Η ιστορία αποδεικνύει ότι όταν δεν καταστρέφεται καταπίεση. Η ιστορία αποδεικνύει πως όταν δεν καταστρέφεται η εξουσία καταλαμβάνεται άλλως από μια νέα ομάδα, και η αυθεντική επανάσταση γίνεται πολιτική επανάσταση: Ρωσία, Κίνα, Κούβα... Για τους αναρχικούς το μέσο είναι ο σκοπός όχι μόνο έπειδή όταν διαχωρίζονται τα μέσα από τους σκοπούς, διαστρεβλώνεται ο σκοπός, αλλά κι έπειδή για τους αναρχικούς η επανάσταση είναι μια συνεχής διαδικασία όπου οι όροι "μέσα" και "σκοπός" χάνουν το ξεχωριστό τους νόημα. Η επανάσταση δεν έχει καμιά συγκεκριμένη άρετηρία κέρα από την κάθε στιγμή στην ιστορία που η εξέγερση αντικατέστησε την ύποταξη. Και κανένα τέλος στο μέτρο που η ελεύθερη κοινωνία θα μεταβάλλεται και θα αναπτύσσεται άμεσα σύμφωνα με τη δική της δυναμική. Στο μέτρο που το μέσο της επανάστασης είναι η επανάσταση, η επαναστατική δραστηριότητα δεν είναι τίποτ' άλλο από την πραγμάτωση της επαναστατικής κοινωνίας τώρα. Αυτή είναι η βάση της έπιμονης των αναρχικών ως προς τη βίωση ενός επαναστατικού τρόπου ζωής και ως προς την άμεση αυτόνομη δράση, δηλαδή τον αυτοδυναμωμένο αγώνα.

ΑΝΑΡΧΟΦΕΜΙΝΙΣΜΟΣ

"Ο φεμινισμός εφαρμόζει αυτό που διακηρύττει ο αναρχισμός. Θα μπορούσαμε να ισχυριστούμε ότι οι φεμινίστριες είναι οι μοναδικές από τις ύφιστάμενες επαναστατικές ομάδες που μπορούν έντιμα να ονομαστούν αναρχικές στην πράξη." (Λύν Φάρρουο. "Ο φεμινισμός σαν Αναρχισμός.")

Η επαναστατική φεμινιστική προοπτική είναι ουσιαστικά αναρχική. Κι όχι μόνο επειδή ο επαναστατικός σοσιαλισμός προϋποθέτει με τον επαναστατικό φεμινισμό αλλά επειδή ο φεμινισμός είναι αντίεξουσιαστικός τόσο στη θεωρία όσο και στην πρακτική του. Με την από μέρους του απόρριψη της εξουσίας, της ιεραρχίας και της ήγεσίας, ο φεμινισμός εφαρμόζει την αναρχική θεωρία. Παρόλα αυτά σ' αυτό το σημείο ο φεμινισμός ξεπερνάει τον αναρχισμό επειδή ο φεμινισμός αποδεικνύει τι είναι πραγματικά η εξουσία, η ιεραρχία και η ήγεσία: δομές άσκησης της αντρικής δύναμης.

Όσο, στο θέμα της οργάνωσης και της δράσης οι γυναίκες, πιο πολύ, προσέγγισαν τον αναρχισμό. "Ε'δω τη χώρα άρχισαν να λειτουργούν ανεξάρτητες ομάδες γυναικών χωρίς τη δομή, τους ήγέτες και τους άλλους συντελεστές της αντροκρατικής άριστερας, δημιουργώντας ανεξάρτητα και ταυτόχρονα, οργανώσεις παρόμοιες με κέντρα των αναρχικών... Δέν είναι τυχαίο κι αυτό." (Κάθου Ληβ-άλν. "Η Τυραννία της Τυραννίας.") Η έμφαση στη μικρή ομάδα σαν τη βασική οργανωτική μονάδα, ή με δημοκρατικό τρόπο συνένωση για διάφορες καμπάνιες και συνδιασκέψεις, ή περσόωση ότι οι απόψεις θά πρέπει να είναι συλλογικές, ή έμφωνη στην άμεση αὐτόνομη δράση, ή συγκέντρωση της προσοχής στον τρόπο με τον οποίο ζούμε την καθημερινή μας ζωή, ή ανάγκη για ομάδες που παρέχουν αὐθόγητη υποστήριξη και αναπτύσσουν την έννοια της αγάπης και της εμπιστοσύνης: όλα αυτά είναι παραδείγματα του γεγονότος ότι οι γυναίκες κατέβηκαν από μόνες τους σε μια αναρχική θέση. "Ο φεμινισμός από την αρχή υπήρξε άσυνειδητα αναρχικός. Τώρα πιά είναι ανάγκη να συνειδητοποιήσουμε τη σύνδεση ανάμεσα στο φεμινισμό και τον αναρχισμό." (Πέγκυ Κόρντνερ. "Αναρχισμός ο φεμινιστικός Σύνδεσμος.") Ο αναρχοφεμινισμός απαιτοκοπέ στη συνειδητοποίηση, την έκφραση και την πραγμάτωση του αναρχισμού που είναι ενδογενής στο γυναικείο κίνημα. Ο αναρχοφεμινισμός σημαίνει να αναγνωρίσουμε τον αναρχισμό του φεμινισμού και να τον αναπτύξουμε.

Παρά το γεγονός ότι οι αναρχικοί τόνισαν στο παρελθόν τη βασική σημασία της σεξουαλικής πολιτικής, οι αναρχικοί (άντρες) παραμένουν ελάχιστα καλύτεροι από τους άλλους άντρες ως προς.. την καταπίεση που επιβάλλουν στις γυναίκες. Αντιμέτωπη με το φεμινισμό ή μαρξιστική άριστερα ανταποκρίθηκε Sac' και εκπαιδύνας να έρμηνεύσει την καταπίεση των γυναικών προεκτείνοντας την κλασική μαρξιστική ανάλυση - ή αναπαράγει θεωρείται μια μορφή παραγωγής - και προσδιορίζοντας την καταπίεση των γυναικών με βάση μια παραδοσιακή ταξική ανάλυση. Μ' αυτό τον τρόπο ο φεμινισμός απομονώνεται από την ταξική πάλη. Στην πραγματικότητα, ή καταπίεση των γυναικών ξεπερνάει τα ταξικά όρια. Με τον υποβιβασμό του φεμινισμού ο μαρξισμός αποκαλύπτει τις θεωρητικές αδυναμίες του και την ουσιαστική του ασυμφωνία με το φεμινισμό. Από την άλλη μεριά, ο φεμινισμός και ο αναρχισμός χαρακτηρίζονται από θεωρητική αντίστοιχία. "Όντας μια θεωρία που βασίζεται στην αυτοδιεύθυνση και την άμεση αυτόνομη δράση, ο αναρχισμός δέν έχει κανένα κίνητρο να κατελλώσει το φεμινισμό" σέβεται και υποστηρίζει την αυτονομία του γυναικείου κινήματος. Ένω όμως θεωρητικά ο φεμινισμός μπορεί να αντιμετωπιστεί σαν... διευρυμένος αναρχισμός, πρακτικά ή αντιμετώπιση του φεμινισμού

από τον αναρχισμό βρούκεται πολύ πίσω σε σύγκριση με την άσυντηρά σαν σύνολο. Η αντίφαση είναι διπλή. Οι αναρχικοί όχι μόνο δέν κατάφεραν να αναγνωρίσουν τον αναρχισμό που αναπτύσσεται δίπλα τους, τον επαναστατικό φεμινισμό, αλλά και το αναρχικό κίνημα είναι σεξιστικό και αντροκρατούμενο. Άκόμα και άλλα και θεμελιικά πράγματα όπως ή οργάνωση παιδικών σταθμών, το να επιτρέπεται στις γυναίκες να βγαίνουν μπροστά στις συγκεντρώσεις, ή αντιμετώπιση του σεξισμού στη γλώσσα και ή έσφαλμένη της δυνατότητας συμμετοχής των γυναικών που έχουν παιδιά δέν αντιμετωπίζονται με σοβαρό τρόπο από την πλειονότητα των αναρχικών άντρων. Πως δημιουργήθηκε αυτή ή αντίφαση; Από δύο κυριλικές απόψεις ή απάντηση φαίνεται πως βρούκεται στο μέτρο σύμφωνα με το οποίο οι αναρχικοί πρόβρασαν να δικαιολογήσουν το σεξισμό τους παρερμηνεύοντας τη θεωρία τους, αντί να την αποδεχτούν όπως είναι. Ένω ο αναρχισμός, με την πλατιά του έννοια, αφορά αναμφέβολα την άπελευθέρωση των ανθρώπων, ο αναρχισμός... δέν είναι φεμινιστικός. Παρόλα αυτά ή άποψη ότι οι συνέπειες... της άπελευθέρωσης των γυναικών μπορούν να άγνοηθούν επειδή ο αναρχισμός σημαίνει την άπελευθέρωση των ανθρώπων κυριαρχεί. "Ο δεύτερος τρόπος με τον οποίο οι αναρχικοί άντρες ένδυσχυσαν λόλογοικά το σεξισμό τους βασίζεται στην από μέρους τους σύγχυση της πολιτικής διεκδίκησης με την άρσενική κατηγορηματικότητα (δογματικότητα). Η δικαιολόγηση της σεξιστικής συμπεριφοράς με βάση την αναρχική έπιμονή στην άτομικότητα και ή ύποστήριξη αντιφεμινιστικών κειμένων με βάση την έλευθερία του λόγου είναι φανόμενα έξίσου οικεία.

Η αναρχική πρακτική έρχεται σε αντίφαση με την έδωα την αναρχική θεωρία με το να μην είναι ενεργά φεμινιστική. "Ο αναρχισμός πρέπει να αναγνωρίσει το φεμινισμό σαν μια ριζοσπαστική προέκταση της δικής του πολιτικής, πέρα από την κριτική του έντιμα στο κεφάλαιο και το κράτος πρέπει να συμπεριλάβει και την κριτική ένάντια στην πατριαρχική καταπίεση, και πρέπει να βασώσει κάθε μελλοντική κριτική και πρακτική στην αναγνώριση... αυτού του γεγονότος.

Δέν θέλουμε παρά πλήρη έλευθερία - τη σεξουαλική-κοινωνική επανάσταση. Τη δημιουργική καταστροφή της τριπλής κυριαρχίας... της πατριαρχίας, του Κράτους, και του κεφαλαίου. Άπ' αυτή τη στιγμή ο αναρχισμός έχει μια έλλογή: ή να γίνει συνειδητά και ενεργά φεμινιστικός... ή να πάψει να ύφίσταται. "Αυτό που ζητάμε δέν είναι παρά ή άπώλυτη και ολοκληρωμένη επανάσταση, ή επανάσταση που οι μορφές της δημιουργούν ένα μέλλον άπαλλαγμένο από την άνισότητα, την κυριαρχία ή την άδυστορία για την οικολογική των άτόμων - με λύγα λόγια, ή φεμινιστική-αναρχική επανάσταση. Πιστεύω πως οι γυναίκες έξέρουν καλά πως να κινηθούν προς την κατεύθυνση της ανθρωπίνης άπελευθέρωσης" το μόνο που χρειαζόμαστε είναι να άποτινάξουμε τον άσφυκτικό λυγό των αντρικών πολιτικών μορφών και έπιταγών και να συσπειρωθούμε γύρω από τη δικιά μας γυναικεία αναρχική ανάλυση." (Πέγκυ Κόρντνερ. "Αναρχισμός ο φεμινιστικός Σύνδεσμος.") Αυτόνομη Αναρχοφεμινιστική Κολλεκτίβα Zero.

Anarchos Gazette, 3

"Εκτός από ένλλακτικές λύσεις στο άδελφόδο του διεθνούς καταταλισμού - ύστερα από το μεταπολεμικό ύλολογοικό καταράκωμα των φιλοσοβιετικών ΚΚ-τα μαοϊκά σκυλολόγια (μ-λ) έξελίχθηκαν τελευταία σε άνοιχτούς χαφιέδες. Συγκ. κριμένα... πρόκειται για το ΕΚΚΕ μια και ο "σύντροφος"-καταδότης-Καρβαζάκης πήγε στην Ασφάλεια, όπου παρέα με άστυνομικούς έν στολή "αναγνώρισε" - σε νέος δασάλογος - τους Γ. Λέτσο και Μ. Πρωτοφάλητη, που είχαν άδηγηθε εκεί, σαν κριτεργάτες του "έμπρομο" των τώως γραφεών της ΑΑΣΠΕ, τον Οκτώβριο 1977. "Ο "σύντροφος" έλεε πως ένεργε εν όνόματι του ΕΚΚΕ - ο ύδιος είναι στο ΚΕ της ΑΑΣΠΕ-και ότι δέ νιώθει ένδοιασμούς επειδή έχει να κάνει με κοινούς πράκτορες της ασφάλειας. Τά γεγονότα όμως μιλάνε μόνα τους και οι ύποτιθέμενοι "πρόκτορες" εκτός από το ότι έχουν καταπάνω από δύο δίκες ο καθένας στην κλάτη του, ο μέν ένας είχε προφυλακιστεί τον περασμένο Οκτώβριο με την... κατηγορία της ήθλικής άουτογίας, ο δέ άλλος έχει άδηγηθε έκαυελιμένα στην Ασφάλεια. Άυτόως λοιπόν κάρφωσε ο "σύντροφος" Καραβαζάκης, παρόλο

που δέν βρούκονταν εκεί στη διάρκεια του έν λόγω γεγονότος, και τώρα κοιμάται ήσυχος, που έκανε το καθήκον του. Κάκου έλδε τις φάτσες τους και του ήτανε γνωστές. Έτσι λοιπόν τους φάρτωσε και την κατηγορία του έμπρησμού. Η έξουσία βέβαια δέν χάνει ούτε αυτές τις εύκαιρίες, όποτε κι όπως τις δύνονται. Έκείνο που προξενεί κατάπληξη είναι πως οι "επαναστάτες" μας για να λύσουν τις διαφορές τους... χρησιμοκοιούν με άσύλληπτη άνεση αυτό που ισχυρίζονται... ότι πολεμάνε. Ένω δέν έχουμε δει καμιά και ποτέ χρήση του κρατικού μηχανισμού από αναρχικούς που θέλουν να λύσουν τις διαφορές τους με άλλα ύλολογοικά σήματα, έχουμε αντίθετα "μαρξιστές-λενινιστές"... που δέ χάνουν εύκαιρία να άποκαλύψουν τις άντιδραστικές... τους διαθέσεις. Στην προκειμένη περίπτωση φωνάζουν τ' άδέρφρα τους σε βοήθεια. Άδριο δά τους κάνουν ίσως και στην ύπηρεσία τους... όταν θα καταλάβουν την έξουσία. Δέν δά συμβεί δά και πρώτη φορά στην ύστορία... (Ρωσία-Ισπανία). Άκό το περιοδικό: HAEMORRAGIA.

ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ
Ένάντια στα Άφεντικά και το Κράτος
Διμηνιαίο Περιοδικό - No 1 - 1/5/1978
Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο:
Νίκος Μπαλής, Δερβενίων 17, Άθήνα.

Τό σχολείο είναι ή ταγκόσκια έκκλησία μιὰς τεχνολογικήσ κοιν-
ωνίας, πού ένσωματώνει και μεταδίδει τήν ιδεολογία της, δια-
πλάθοντας τά μυαλά τών ανθρώπων έτσι ώστε ν'άποδεχτούν αυτή
τήν ιδεολογία και καθορίζοντας τό κοινωνικό στάτους ανάλογα
μέ τήν άποδοχή της.

Υπάρχουν πολλοί τρόποι ύποδούλωσης. Ήλάχιστοι όμως τρώ-
ποι γιά τήν κατάκτηση της άληθινής γνώσης και της έλευθερί-
ας. Ή τεχνολογία μπορεί νά σκοτώνει μολύνοντας τό περιβάλ-
λον, προκαλώντας πολέμους, έντεινοντας τόν υπερπληθυσμό. Ή-
χει τή δυνατότητα νά ύποδουλώνει άλυσοσσοδένοντας τούς άνθρώ-
πους σέ άέναους κύκλους άνταγωνιστικής κτανανάλωσης, έπιβάλ-
οντας τήν άστυνομική βία, προκαλώντας τήν έξάρτηση από τρώ-
πους παραγωγής πού μακροπρόθεσμα δέν είναι βιώσιμοι. Δέν ύ-
πάρχουν συγκεκριμένοι τρόποι γιά νά δραπετεύσουμε από τήν ά-
πειλή αυτών τών κινδύνων. Δέν μπορεί νά ύπάρξει όμως κανέν-
ας τρόπος δραπετεύσης όσο οι άνθρωποι παραμένουν ύπόδουλοι
σέ μιá μονολιθική ένκόσμια όρθοδοξία. Ή μεγαλύτερη άπειλή
ένάντια μας είναι τό παγκόσμιο μονοπώλιο της κυριαρχίας πά-
νω στά μυαλά τών ανθρώπων.

Έβερρετ Ρέιμπερ.

1. Συνήθως, στους κύκλους τών εκπαιδευτικών
λειτουργών (των δασκάλων και των καθηγητών,
όπως τούς λέμε κοινά) όταν αναφέρονται στην
εκπαιδευτική διαδικασία πού λευκοτενεί μέσα
στά πλαίσια του θεσμοκρατισμού σχολείου άρ-
χίζουν νά ύπονοηθεί ή ύπαρξη μιås λανθάνουσ-
ας ιδεολογίας πού άντιμετωπίζει τήν εκπαί-
ευση σάν μιá βιομηχανία, μέ τή συνακόλουθη
βέβαια ύποκρέση νά ύκασοποιεί τς άνάγκες
της αγοράς - στην προκειμένη περίπτωση έκ-
είνο πού ένδιαφέρει είναι ή σταθερή παραγω-
γή άτόμων πού έχουν διαμορφωθεί κατάλληλα
ώς νά παίξουν κειθήνια τό ρόλο τους στό έρ-
γασιακό πρός και τήν κοινωνική έσραχία.
Πράγμα πού άποκαλύπτεται γλαφυρότατα μέ τή
φράση ενός λουδρέου δασκάλου: "Έλλη τή βι-
ομηχανία είναι άπαραίτητη ή ταξινόμηση (βα-
θμολόγηση) τών προδύτων." (1)

Τά χαρακτηριστικά της έργασίας πού έκτε-
λούν άπό παράδοση οι εκπαιδευτικοί λειτουργοί
πρέπει όπωσδήποτε και νά έπηρεάζουν αυτό
πού είναι ή γέννηση. Δέν μπορεί νά περάσ-
ει όλόκληρη τή ζωή σου ύποκρένοντας τούς
μαθητές και τόν έαυτό σου νά ύπακούει στις
έξοτρικές τών άνωτέρων "συναδέλφων" σου και
τών ύπυθύνων τού συστήματος χωρίς νά γίνε-
σαι κάτι σάν ένας κλασικός μανδάρνος, ένας
τυπολάτρης τού σχολείου.

Οι διάφορες σχέσεις πού άναπτύσσονται μέ
βάση τή διαδικασία της διδασκαλίας - τού τε-
λεμα δέν είναι τίποτ' άλλο άπό άπρωκλυτική.
Ιδεολογική παραγωγή - έχουν οι αυτές τήν συ-
χολογική τους πλευρά, όπως και οι σχέσεις..
πού άναπτύσσονται στη βιομηχανική παραγωγή-
δηλαδή, στην άμεση παραγωγή έντοκορευμάτων.Κι
όμως, στό μέτρο πού γιά όλους τούς μισθώ-
τους έργασζόμενους, πού λειτουργούν στόν άμε-
σο ύμάντα της κοινωνικής παραγωγής, είναι
θέμα δικής τους θέλησης και μόνο τό νά με-
μορφώσουν ριζικά τήν κοινωνική πραγματικό-
τητα - αυτό άλλωστε άποτελεί και τή βασική
προϋπόθεση της άνθρώπινης ύπόστασής τους -
οι εκπαιδευτικοί λειτουργοί συγκεκριμένα θα
έπρεπε κι αυτοί νά προσπαθούν νά έπιβάλλουν
ένα είδος ριζικής μεταμόρφωσης στις κοινωνι-
κές συνθήκες ύπαρξης τού γένους όμως μπορεί-
νέ νά ύποστηρίζουμε ότι τό πωθός πώς ύψί-
στανται τήν εκμετάλλευση και τόν έξουσιασμό
άποτελεί δικαιολογία γιά νά εκμεταλλευθούν
και νά εξουσιαζούν άλλους. Έτσι κι άλλως,
αυτοί πού ύψίστανται τήν εκμετάλλευση και
τόν έξουσιασμό και είναι και οι ίδιοι εκμε-
ταλλευτές και έξουσιαστές δέν είναι λιγότε-
ρο άπ' ό,τι όλοι οι άλλοι. Σε τελευταία άνά-
ληψη δέν έξουσιαζονται από τούς σκλάβους...
τους.

Δέν θα τομώσουμε βέβαια νά προτεινουμε..
τήν κλασική λύση της αυτοειδέυθυνας και σέ
αυτή τήν περίπτωση (έννοούμε τούς δασκάλους
γιατί στην περίπτωση των μαθητών πιστεύουμε
πως είναι ή μοναδική λύση), μιá και ή αυτο-
ειδέυθυνα μας φαίνεται άδιάνοχη πού μπορεί
νέ έφαρμοστεί σέ τομεις παραγωγής πού, μέ
μιá έκανάσταση, στόχος είναι νά καταργηθούν.

Έκείνο πού βασικά μας άσασοχλετ άτ' αυτή
τὴν άποψη είναι ότι οι δασκάλοι και οι καθη-
γητές άποκαλύπτεται συνήθως ότι είναι ύδι-
αίτερα συντηρητικά άτομα, ένσωματώνοντας...
στη ζωή τους όλες τες συντηρητικές άξέσεις της
ύψιστάμενης κοινωνίας (πρόγραμμα πού ίσχυει ά-
κλυτα και γιά τούς λεγόμενους "προοδευτικί-
ους" εκπαιδευτικούς λειτουργούς, αυτούς πού
υποτίθεται ότι δέν θέλουν νά μας παραφουσκώ-
νουν τά κεφάλια με νεκρές γνώσεις). Πράγμα
πού βασικά όφείλεται στην ζεία τήν ιστορική
έξέλιξη τού θεσμοκρατισμένου εκπαιδευτικού συ-
στήματος. Οι δασκάλοι πού λειτουργούν μέσα
στό θεσμό τού σχολείου είναι συνήθως ταυτι-
σμένοι μαζί τού, είναι μέρος αυτού τού θε-

σμού, ίσως μάλιστα τό πιο σημαντικό. Ή
Ιστορία τού σχολικού συστήματος έχει διαμορ-
φωθεί από τούς δασκάλους, στό μέτρο βέβαια
πού έχει διαμορφωθεί και από τούς διευθυντι-
ές τους και τούς πολιτικούς. Άλλάς μέ τήν
άπό μέρος τους καθητική άποδοχή των κυρία-
ρχων έξείων της κοινωνίας, οι δασκάλοι "έργ-
αζαν Ιστορία", συνεχώς και άνεμπόδιστα, τήν
Ιστορία της όλοκληρωτικής ύποταγής μας. Συγ-
χνά άγκυλιζόμενοι πρόβλημα αυτές τες άξέσεις και
γίνονται ένθερμοι προσληπτικές πρός θέλους
της κοινωνικής ιδεολογίας. Έφύρανε τρομα-
κτικά συστήματα διαγνώσεων και βαθμολογίας
περίπλοκος μηχανισμούς τυμωρίας και κοινο-
νικό έλέγχου, κι όλα αυτά γιά νά έξασφαλύ-
σουν τό θρίαμβο της ύποταγής και γιά νά συ-
σχετύνουν τήν εκτιθετικότητα στόν άνταγωνι-
σμό.

2. Τά περισσότερα σχολεία λειτουργούν μέ
βάση τού χειρισμό τού φόβου. Ο φόβος είναι τό
πρωταρχικό ύποκνητής και τό θεσμικό "θευ-
έλιο", άκόμα κι άν κάτι τέτοιο δέν άνεργου-
ρίζεται ή άγνοείται έντελώς άπό τούς ένθεου-
σώδεις θιασώτες τού συστήματος.

"Προτιμώμε τά παιδιά πού μας φοβούνται...
λυγάκι, πού είναι ύτάκωα και δείχνουν σεβ-
ασμό, μολοντί δέν μας άρέσει νά μας φοβού-
νται. τίνον πολύ άποτε νά άκούγεται ή έκείνα
πού ύπάρχει γιά μας, ότι είμαστε ήλιόδη εγ-
γενικό, άξίμαγέπητο άνθρωπο, πού δέν ύπάρ-
χει λόγος νά μας φοβούνται. Είναι έλάνικά
έκείνα τό "καλά" παιδιά πού μας φοβούνται
τόσο μόνο όσο χραιδέεται γιά νά κύνουν ό,τι
θέλουμε, χωρίς νά μας κύνουν νά νιώθουμε ό,τι
τό φόβος είναι αυτό πού τούς παρακινεί ως
τό κύνουν." (2)

Είη συνέχεια τό παιδία έφαρισζουν τοικιλ-
μορφες τακτικές και στρατηγικές εξαιτίας..
τού φόβου τού και ύδατα σάν άντίδραση
πρός όσα ένδέχεται νά άποκληθούν ή τστανούτα
των σωστών άπαντήσεων".

"Είη ούσα διελήσση κύνουμε μέσα στό σχο-
λεία έχει σό στόχο νά διαμορφώσε τά παιδία
πρός τήν κατέυθυνση των σωστών άπαντήσεων.
Άρχικά οι σωστές άπαντήσεις άνταμείβονται.
Τά σχολεία είναι κάτι σάν νάος λατρείας των
"σωστών άπαντήσεων." (3)

Ή σταθερή παραγωγή σωστών άπαντήσεων αρ-
αίρετ από τό δασκάλου τή δυνατότητα έλέγχε-
σης τού γεγονότος ότι άκόμα και οι "καλύτεροι"
μαθητές στην ούσα δέν καταλαβαίνουν...
τίποτε άπό τήν ύλη πού διδάσκονται. Έκείνο
πού παραμένει σάν ή έσχατη άλήθεια είναι τό
τεράστιο άγέφυρωτο χάσμα άνύμωσα στην άλη-
τη κτανάνοξη και τήν "καταγγέλιση άποστη-
ήθηση". Είμαστε συνήθως μόνο νά ταυτίζουμε
αυτά τά δυό και, ως ένα βαθμό, μέσα στό ύ-
ψιστάμενο σύστημα, ό αυτοσεβασμός ενός δασκά-
λου έξαρτάται από μιá τέτοια ταύτηση. Γρά-
φοντας γιά ένα βιβλίο τού Πάλ Γκούντμαν, ό
Τζέω Χόλτ σημείωνε πώς ό Γκούντμαν "ύποστη-
ρίζει τήν πολύ σημαντική και σκύνια κτανο-
πητή άποψη ότι τά σχολεία έχουν γύνει ένβλα-
βετές θεσμοί άκόμα και γιά κύνους πού τά
"καταφέρουν" μέ τά μαθήματα". (4) Ένας ά-
πό τούς λόγους πού γύνεται κάτι τέτοιο είναι
και ή ύπαρξη των διαγνώσεων και της βαθ-
μολογίας: αυτός είναι ό άκρωνισμός τους της
έκείνης εκπαιδευτικής στρατηγικής. Πρά-
γμα πού συνεφέρει σημαντικά στην αυτοε-
κύνω τού δασκάλου, προσφέρει χειροπραστές..
άποδέξεις κατά πόνου "έχει έπιφέρει άποτε-
λέσματα".Κι εκτιλέω, οι διαγνώσεις άποτε-
λοδν ένα παντοδύναμο μέσο έλέγχου. Τελικά,
ό,τι όνομάζεται "έργασία" στό σχολεία (και
στην κοινωνία γενικά) άποτελεί άπό κάποια..
άποψη τό πρωταρχικό όπλο της κτανάρχιας.

3. Κανένας σήμερα δέν μπορεί νά ίσχυριστеет
ότι οι δασκάλοι και οι καθηγητές είναι άκ-
ούσα όργανα τού συστήματος. Για πόλο λόγος

Οι έκπαιδευτικοί νεκροθάφτες

λοιπόν είναι άόλαμασθήρητα και σχεδόν πάντα
οι ένθουσιώδεις φορείς των κατεστημένων ιδε-
ών;

Πρώτα άπ' όλα, γιάτί όντας καταπιεσμένου..
μισθώτο έργαζόμενοι σ' ένα σημαντικό τομέα
της ιδεολογικής παραγωγής της ύψιστάμενης..
κοινωνίας, και άποτελώντας και οι ίδιοι ρό-
λους-κλειδιά στη διαδικασία άστικοποίησης..
των μισθωτών γενικά, έχουν τήν τση νά έρω-
νεύουν τς ίδέες της κάθε κυρίαρχης έλίτ..
και τελικά νά τς προσαρμόζουν στό συμφέ-
ρόν τους. Τό άμεσο ύλικό τους συμφέρον είναι
ά βέβαια ή άξηση των κοινωνικών ύφελήμα-
των τους πετυχαίνοντας μιάν άμεση συνεργασία
μέ τό κατεστημένο. Ή ύποταγή, ή εύταξία,..
και ή κτανάρχια θεωρούνται κατάλληλες και έν-
τεβλημένες άρχες γιά όλους τούς νέους άν-
θρώπους. Ή έλεγχόμενη εκτιθετικότητα και ό
άνταγωνισμός θεωρούνται κάτι ύδαίτερα πολύ-
ύτιμο γιά τ' άγρία ένω γιά τό κορίτσια ά-
μώσει ή εργατικότητα και ό αυτοέλεγχος. Τό
συμφέρον τους, δηλαδή ή συνεργασία μέ τό κα-
τεστημένο στη διαδικασία ιδεολογικής παραγω-
γής, θεωρείται ότι είναι τό "συμφέρον της
κοινωνίας". Έχουν τήν τση νά πιστεύουν σ'
ένα είδος "κοινωνικού συμβολισμού", στη δια-
δικασία κοινωνής αναδύσεως, στην "κόσμια και
σταδίακή" μεταμόρφωση των ύψιστάμενων κα-
ταστάσεων.

4. Όλα αυτά τούς προσδίδουν σάν μιá συ-
γκεκριμένη βαθμίδα της κοινωνικής έσραχίας
μ' ένα παραγωγικό ρόλο πού χρησιμοποεί σάν
τρίτη τού ύλη τς νεαρές άνθρώπινες ύπάρξ-
εις πού έχουμε όνομάσει παιδία. Πράγμα πού
όδηγει στη συνολική αντίληψη γιά τή λεγόμε-
νη "παιδεία ήλικία". Ή αντίληψη αυτή άπο-
τέλει βασική κοινότητα στην κοινωνία πού..
ζούμε: τό τεράστιο θεσμικό σύμπλεγμα πού πε-
ριλαμβάνει αυτό πού όνομάζεται εκπαιδευτικό
σύστημα, τούς λεγόμενους παιδικούς σταθμούς,
τά άνωορωτήρια, τά δικαστήρια άνηλικών,..
τούς παιδοφυλάκτους, τά κατηχητικά σχολεία
κι ένα σπόό άλλα πρόγραμμα, ένσωμεί τήν ύ-
δίση πού έπικρατεί γενικά ότι τά παιδία ά-
ποτελούν ένα ύμωφορητικό είδος ότων άπό...
τούς άνηλικούς. Είη συνέχεια, αυτό τό θεσμι-
κό σύμπλεγμα έξοκλέζεται μέ "προσωπικά", μέ
ύκαλληλους πού έχουν "έπαγγελματική εκπαί-
ευση" και κύριο καθήκον τους τή διδασχία...
των νέων ανθρώπων, τήν έπιλογή τους γιά εί-
δική (θετική ή άρνητική) μεταχείριση, τήν έ-
κτιθηρη της όμαλης συμπερφοράς τους και
τήν έξέλιξη τους. Τελικά, όλος αυτός ό κυκ-
λώνας εκτελοτεται μέ τήν "ιδεολογία των ύ-
καλλήλων", μέ βάση τς ύποτιθέμενες γνώσεις
πού κατέχουν γιά τά λεγόμενα παιδία, και τς
θεωρίες γιά τήν παιδεία ήλικία, τήν κοινωνι-
κοποίηση/κοινωνική ένσωμάτωση, τήν όμαλίτη-
τα και τήν παρεκτροπή, πού νομοιοποιούν τς
ένέργειές τους και τούς προσδίδουν εκτιθη-
νικό κύρος.

Ήν μπορούσαμε νά διαλύσουμε τς προκατα-
σκευασμένες αντίληψεις γιά τά λεγόμενα παι-
διά μπορούμε ν' άρχίσουμε νά καταλαβαίνουμε
τόν τρόπο μέ τόν όποιο ή κοινή λογική σε...
συνέγραψε μέ τήν έπστημονική θεωρία δημο-
οργάνων ένα άντιανθρώπινο κώδικα άντιμετώπι-
σης των κοινωνικοστρωμικών καταστάσεων. Οι
θεωρίες γιά τήν κοινωνικοποίηση/κοινωνική..
ένσωμάτωση πού συγκεκριμένα τήν προσοχή...
τους στην τση μέ τόν όποιο έσωτερικεύονται
οι άνθρωποι, οι άξέσεις, τά ήθη, τά πρότυπα,
κλπ., στην τση μέ τόν όποιο αναυδένονται...
οι ρόλοι και στην τση πού μέ τόν όποιο λει-
τουργούν δέν είναι κριτική έσραχία γιά
τί άπλως ύλλαμβάνουν μιá πλευρά τού παρόν-
τος και κωδικοποιούνται σάν καθολικευμένη..
άλήθεια γιά τό μέλλον και γιά πάντα.Κι όμως
άν έννοουμε σοβαρά τήν εκτίευση κάποιας ρι-
ζικής άλλαγής στους θεσμούς μέ τούς όποιους
ζούμε, τώρα είναι πού χρειαζόμαστε μιá κρι-
τική θεωρία. Χωρίς αυτήν άπλως θα κύν-
ουμε έρωννεες της πραγματικότητας,..
δέν θα μπορούσαμε νά έπιφέρουμε τό κοινωνι-
κικό ρήγμα.Οι "εκπαιδευτικοί νεκροθάφτες"
θα έχουν μέντε άταφους γιά πάντα και ή
νεκρή γνώση τού παρελθόντος και τού παρόν-
τος θα βαρύνει πάνω στις ζωντανές γενιές...
τού μέλλοντος.

- (1) New Left Review, No. 29.
- (2) John Holt, "How Children Fail", Penguin Books.
- (3) John Holt, στό έζο.
- (4) Peace News, 2 Άπριλίου 1965.

ΤΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΜΑΥΣΩΛΕΙΟ

1. Τά σχολεία λειτουργούν σαν ένα σύνολο έμμεσων έπιρροών που εφάρμοζονται έμμεσα από την καπιταλιστική οικονομία, το θεσμό της κυβέρνησης (που προϋποθέτει το διαχωρισμό εκτελεστών και ύποτακτων) και την άστυνομία ("θεσμός που τιμωρεί την κοινωνική παρεκτροπή διασφαλίζοντας την ύπαρξη των ατόμων που όδήγησαν σ' αυτήν") με αποκλειστικό σκοπό τη διατήρηση της ύφιστάμενης κοινωνικής τάξης πραγμάτων. Δηλαδή, τά σχολεία εκτελούν το έργο της διαλογής, της άγωγής, της διαμόρφωσης, και της άστυνομίας όσον άφορά τό άμεσο ύλικό τους: τά παιδιά που άποχωρίζονται (σ' ένα ποσοστό) ένα οικογενειακό περιβάλλον διαμορφωμένο έξέσου ήθικοπλαστικά από μιά άνάλογη εκπαιδευτική διαδικασία.

Οί δάσκαλοι γενικά σαν έκπρόσωποι των άτιθέων του στότου κβδ, ύποστηρίζουν σθεναρά αυτό τό έργο εκτελώντας τό άμεσα στή διάρκεια της διδασκαλίας και έκνεύοντας σ' αυτό όλες τές άπαιτήσεις επιθυμίες και φιλοδοξίες τους - οί άπαιτήσεις τους για την τήρηση συγκεκριμένων προτύπων συμπεριφοράς, (προτύπων που συμβαδίζουν με την ύποταγή ύπόσταση των περισσότερων ανθρώπων στό εύρύ κοινωνικό πεδίο) άναφέρονται στίς συγκεκριμένες ψυχολογικές εκνεύσεις της καθαρά... προσωπικής τους ζωής: ή άπαύτηση του δάσκαλου νά άπολαμβάνει τό σεβασμό των μαθητών του ένδεχεται νά προέρχεται από ένα άτομο που νιώθει στήν ύπόλοιπη ζωή του πλήρως ύποταγμένο και άναγκασμένο νά δείχνει σεβασμό στός άνωτέρους του - στό σχολείο αυτό δέ είναι ο άνώτερος.

Η δίδασκαλία που διανέμεται μέσα στός χώρους του εκπαιδευτικού θεσμού είναι ταξινουμένη σύμφωνα με τές ανάγκες της εύρύτερης κοινωνικής παραγωγής, καί πιστή σέ μιά συγκεκριμένη ύδεολογία που μ' αυτό τον τρόπο (με τό διδασκείν) διακωλύεται μέσα στό μιλιά και τές καρδιές έλλυδοφόρων άκόμα ανθρώπων δυντων, που δέν έχουν άόλυτα παγίωθει σέ κάποιον κοινωνικό ρόλο κέρα απ' αυτόν του μαθητή: ρόλος-προθάλαος της αύριανής επαγγελματικής ειδικότητας" με λόγια λόγια, μέσα άπό τή διαδικασία της διδασκαλίας (έπεξεργασία της έξειδικευμένης γνώσης, διαλογή με τό σύστημα των βαθμών και των εξετάσεων), οί δάσκαλοι λειτουργούν σαν στρατολόγοι για τές ανάγκες της διοίκησης... και της βιομηχανίας.

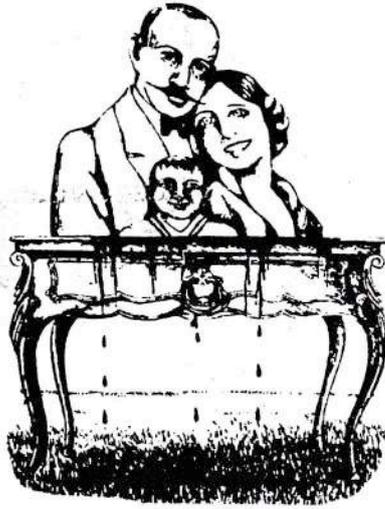
2. Τά σχολεία λειτουργούν σαν ένα σύνολο ένδογενών έπιρροών που εφάρμοζονται άμεσα ή έμμεσα από τους δασκάλους, που κέρα από τό συνηθ έδιδασκαλικά τους καθήκοντα ένεργούν και σαν χωροφύλακες της νεότητος, σαν γραφελοκράτες που επιβάλλουν ένα κρυφό και παράλληλο πρόγραμμα μαθημάτων, σαν ταξινουητές ανθρώπων δυντων με βάση την ηλικία, και σαν υπάλληλοι έκπρωτισμένους με την άνάπτυξη των ειδικότητων και της γνώσης.

1.α. Τό έργο της άστυνομείας. Αρχικά έχει θεθεί ότι ιστορικά τά σχολεία... λειτουργήσαν άποσκοπώντας νά άνταποκριθούν, ή νά εκπλύσουν πλεστικά κοινωνικά προβλήματα ή συγκεκριμένες κοινωνικές κρίσεις, λ.χ. για νά άνασχέσουν την άδολότητα, για νά βοηθήσουν στήν κατακολέμηση της έγκληματικότητας και της κοινής άνηλικότητας, και για νά άνασχέσουν τές πολιτικές άναταραχές που θεωρήθηκαν ότι συνόδευαν την έλευση του Νέου Βιομηχανικού Κράτους. Έχοντας ταυτιστεί ή μάρωση με τον έξευγενοισμό και την πολιτισμένη ζωή θεωρήθηκε ότι ή άσφαλότερη μέθοδος για την άνοδο των έκμεταλλευόμενων και καταπιεσμένων μαζών θά ήταν ή εισδοχή τους σ' αυτόν άκριβώς τό χώρο της μάρωσης του έξευγενοισμού και της πολιτισμένης ζωής. Άπό τού του τελικά δέν όδήγησε παρά μόνο στην έκκλιση της έκμετάλλευσης και καταπίεσής τους.

Μέ την πρόφαση ότι πραγμάτωναν ένα πρόγραμμα κοινωνικής δίδωσης για τη νεότητα, ή σπηρική μεταβιβάστρες στή λειτουργία των σχολείων και αυτή ή μαυτικιστική πίστη στίς μαγικές θεραπευτικές ύδότητες του σχολείου εξακολούθησε άκόμα και όταν νά διαπερνά την εκπαιδευτική σκέψη. Όπως έξέρουμε οί περισσότεροι, τό δνευρο που άνατέθηκε στό σχολείο, τό δημιουργήσε δηλαδή μιά νέα κοινωνική τάξη πραγμάτων, άπέτυχε παταγώς, και ή στερεότυπη άντακρίση του εκπαιδευτικού θεσμού στήν όποιαδήποτε κοινωνική κρίση της πόδας, κατάληξε νά είναι ή τροκοκόπηση της ύλης και ή εισαγωγή κάποιου νέου μαθήματος, (λ.χ. στίς άνεπτυγμένες καπιταλιστικές χώρες, ή σεξουαλική διαπαιδάγωση, ή μελέτη των προβλημάτων του λεγόμενου Τρίτου Κόσμου, των προβλημάτων των νέγρων, ή ύποκτισμός, ή ύπερκεληθυσμός, ή ρόλος των γυναικών, ή οικο-

λογία, ή κυβερνητική, κλπ.) ή κάποια άλλαγή σέ διοικητικά πλαίσια. Μόλις άνακαλύψει τό σύστημα ότι ή νεολαία παρουσιάζει κάποια ύδαιυτρη ένσυχλση με τό σεξουαλικό ζητήματα, ελσάγει στό σχολείο ένα πρόγραμμα σεξουαλικής διαπαιδάγωσης" άν θεωρήσουμε τό σεξουαλικό πρόβλημα σαν άμεση άπόρροια των ήθικων άναστολών και των σεξουαλικών άπαιτήσεων που παρόντων από αυτό καθαυτό τό ύφιστάμενο σύστημα ύεραρχίας, τότε ή μόνη λύση θά λέγαμε ότι είναι ή κατάργηση αυτού... του ύδου: πράγμα βέβαια που δέν μπορεί νά κάνει, γι' αυτό και καταφεύγει στή μέθοδο... της άπομείωσης - ελσάγοντας τη σεξουαλική... διαπαιδάγωση έξασφαλίζεται ή συνεχίζόμενη ύπαρξη και έκκλιση των ήθικων άναστολών, και των σεξουαλικών ταμπού. Σε μιά άλλη περίπτωση, μόλις έμφανιστεί κάποια άδύχτη άτιμςφαλα έξέγηση στίς κοινωνικές του ζώμε, θεσμοθετείται ή λεγόμενη "έλεύθερη και άνοχητή" τάξη και τό "έλεύθερο" σχολείο. Μ' αυτό τον τρόπο, ή ύφιστάμενη κοινωνική τάξη πραγμάτων παραβλέπει τές κοινωνικές συνθήκες που δημιουργήσαν τό πρόβλημα ή τές περιστάσεις που επέτρεψαν την άνάπτυξη του. Προσπαθεί νά εκπλύσει τό έκάστοτε πρόβλημα επιβάλλοντας από τό πάνω "νέες" διεξόδους, λειτουργώντας καταστατικά άπέναντι στήν κάθε παρεκτροπή, "άναμορφώνοντας" τό άτομο με μιά έδουση της διανευμένης διαπαιδάγωσης από τό σχολείο, άστυνου μείοντας, δηλαδή, τό χώρο όπου προκύπτουν οί προβληματικές καταστάσεις.

1.β. Τό έργο της άγωγής. Τά σχολεία προσπαθούν νά ύκανοποιήσουν ή νά προβλέψουν και νά προκάθαρουν τές μελλοντικές επαγγελματικές άπαιτήσεις του μαθητή. Η διατύπωση είναι όπωσδήποτε άπαλή: προσπαθούν νά επιβάλλουν τές επαγγελματικές άκασχολήσεις του μαθητή, νά έξασφαλίσουν τη μεταπο-

κή του σέ συνεπή παραγωγική μονάδα, και καθωσπρέκει (βλέπε καθυποταγμένο) μέλος της κοινωνικής ζωής. Κατά καιρούς έχουν βέβαια έκφραστεί όρισμένες άμφιβολίες για την ύπυχία του σχολείου όσον άφορά την προετοιμασία των ατόμων για την κοινωνία μέσα από τό μονοπώλιο που άσκει στό επαγγέλματα και στίς προφερόμενες θέσεις εργασίας. Τό συμπέρασμα στό όποιο καταλήγουν όλοι αυτοί του ύδου οί άμφισβητικές είναι τό εξής: δέν είναι άπαράτητο νά εοδέψει κανείς δεκάετη χρόνια από τη ζωή του για νά εκπαιδευτεί σέ διάφορες άκασχολήσεις που έχουν έλάχιστη ή καμιά σχέση με τές άκαδημαϊκές σπουδές, και εκπλέον όλοι αυτοί που έγκαταλείνουν τό σχολείο και τους άλλους κοινωνικούς θεσμούς ύποταξής μπορούν νά τό καταφέρουν σ' όια τό επαγγελματικά επίπεδα έξέσου καλά με τους άπορούτους των εκπαιδευτικών ύδρυμάτων. Η διαπίστωση αυτή θά πρέπει νά ληφθεί ύπόψη... σέ άμεση σχέση με τό συμπεράσματα στό όποιο καταλήγουν ύδφορες κρατικές έπιτροπές που μελέτησαν τό θέμα των έκτετυγμάτων των μαθητών στό διάφορα σχολεία των δυτικών χωρών' οί έπιτροπές αυτές άποκαλύπτουν ότι τά σχολικά έκτετυγματα των μαθητών δέν έχουν κανένα άπολύτως σχέση με τές πραγματικές τους δυνατότητες στή ζωή.

Παρόλα τό στοιχέια που δείχνουν ότι ή άκαδημαϊκή μάρωση δέν έξασφαλίζει σέ καμιά περίπτωση και την έκτυχία στόν τομέα της ζωής, έχει αλσθθεί ή έκπνοη από μερους των γονιών, των εκπαιδευτικών και των διευθυν-

των της βιομηχανίας, έτσι που ή διεύθυνση των δυνατότητων του εκπαιδευτικού θεσμού νά άποτελεεί τη μοναδική άπάντηση στό πρόβλημα της ύκανοποιητικής προετοιμασίας του ατόμου για την ελσός του στόν κόσμο της εργασίας. Άν για κάμποσο καιρό άκόμα δέν μπορούσαμε νά ύπονομησουμε την κοινή άποδεκτή πεποίθηση... ότι τό άτομο που φοιτά σέ σχολείο άποσκοπεί ύπερβλημένα στήν άπόκτηση της κάρτας... εργασίας, καί άν έπομένως ό άρούθος των "έκπαιδευμένων" άνέργων εξακολούθησε ν' αιδύεται με τό σταθερό σημερινό ποσοστό στό σύγχρονο βιομηχανικό κόσμο, ένδέχεται πολύ σύντομα νά άναγκαστούν οί γονείς νά πληρώνουν τό παιδί τους για νά πάνε σχολείο.

1.γ. Άμεσα συνδεδεμένη με τη λειτουργία άγωγής που έκτελούν τά σχολεία είναι και ή λειτουργία της συγκράτησης: οί αιδυμένες δυνατότητες συγκράτησης, που έχουν τά σχολεία, έξασφαλίζουν στόν κάθε νέο τη δυνατότητα νά όλοκληρώσει τό πρόγραμμα... σπουδών με τό όποιο ύποτίθεται ότι θά άξιολογηθεί σαν άτομο, καί έπομένως έξασφαλίζεται ή συγκράτηση έξω από την άγορά εργασίας των, σ' άλλη περίπτωση, δυνητικών μισθωτών... έργατών. Η ύποκειμενική φοίτηση άποσκοπεί... στό νά άποκαρύνει "τίς μάζες των νέων, σέ μιά κρίσιμη περίοδο της ζωής τους και για κάμποσο χρονικό διάστημα, από τό προεξέστης παραγωγής, και γενικότερα από τούς θεσμικούς θεσμούς με την ύπόλοιπη κοινωνία". (1). Τόν τελευταίο καιρό στίς μεγάλες βιομηχανικές χώρες της άσης άρχισαν νά εφάρμοζονται νέα πανεπιστημιακά προγράμματα που βρούσαν ύουλεϊά στίς φοιτητές για την περίοδο του καλοκαιριού' μ' αυτό τον τρόπο ένυχοιεται ή λειτουργία συγκράτησης: δύνουν στό άτομα αυτό την εύκαιρία νά κερδίσουν μερικά χρήματα για νά συνεχίσουν τές σπουδές τους τον έλάμενο χρόνο, και ταυτόχρονα διεκουλούν την άποσυμάρωση μιας ύπερβολικά έκταραμένης... οικονομίας. Αύτή ή σταδιακή εισαγωγή στόν κόσμο της εργασίας έξυπηρετεί και μιά άλλη ψυχολογική άνάγκη του φοιτητή που σαν "ύπό έτοιμασάν" ρόλος άδμονετ νά άναλαβεί άρση σ' έναν κόσμο που τον κερμύνει σαν "ωαίτηρα": νά του δώσει τη βεβαιότητα ότι "τά καταφέρνει", ότι μόνον αυτός θά μπορεί νά κατακτατεί με τό "μεγάλο πρόβλημα" που κερμύνειν έκτύση, νά τον συμπληρώσει με μιά πραγματικότητα ζωής στήν όποια θά καίξει άναμφύβολα τό ρόλο του ύπερβλημένο τή σύστημα έξασπυρίζοντας όποιαδήποτε κοσμητική εύτυχία μπορούσε νά έχει σαν άτομο. Μιά άλλη σειρά μαθημάτων που έχει εισαχθεί τελευταία, πάλι στίς βιομηχανικές χώρες - ή άνάπτυξη και ή καλλιέργεια των κλίσεων του... σπουδαστή για κάποια επαγγελματική άκασχολήση - έχει σά στόχο τη δημιουργία άποθεμάτων έφεδρικής εργασιακής δύναμης που μπορεί νά χρησιμοποιηθεί στήν κατάλληλη εύκαιρία.

2.α. Μιά άλλη από τές λαϊκά άνομοσες λειτουργίες του σχολείου φαίνεται νά έχει άμεση σχέση με τό μονοπώλιο που άσκει στήν έπιβράβευση των ανθρώπων ύκανοτήτων και στή διανομή του έκάστοτε κοινωνικού ρόλου: τό διαπιστευτήριο ή αυτές της έπιβράβευσης... έμφανίζονται με τ' όνομα πτυχίου, δίπλωμα, κλπ. Μετά από τη διαδικασία των βαθμών και των άναγωνιστικών εξετάσεων τό σχολείο καταφέρει νά έκτελέσει τη στρωμάτωση της νεολαίας σύμφωνα με την άρχή της έκτυχίας. Η μορφή που έκτυμύεται νά άποκτήσει ή σύγχρονη κοινωνία είναι ή κενή ή εργασίας και αυτό το σχολείο σαν σύστημα δημιουργεί μιά άνεκπληρούμενη προφητία έτσι που ή τελική έξοδος των μαθητών από τό συγκεκριμένο θεσμό, ύπτερα από τη διαδικασία των εξετάσεων, νά ύσθυναίκε περίπου με τές αρχικές προσδοκίες. Η σπουδαίτητα των κερμοσμένων εύκαιριών έκτυχίας, των πολλών άποτυχιών, της αλσθησης του πρώτου μέσα στό σχολείο είναι τώσα και ζωτική για τη λειτουργία όποιουδήποτε... εκπαιδευτικού συστήματος.

2.β. Τά σχολεία παύζουν σέ πολλές περιπτώσεις τό ρόλο του δεσμοφύλακα ή της μέμηκυ-σύτερ, άν μς σκόραει ή πρώτη διατύπωση. Με τό πρόσχημα ύδαιυτρη της προοδευτικής έκπαίδευσης έχουν καταφέρει νά άκασχολήσουν τον περισσότερο από τό χρόνο του παιδιού και μ' αυτόν τον τρόπο άνακοήσουν πολλούς "βασανισμένους" γονείς από τό θλιβερό καθήκον νά άναφύξουν και νά διαπαιδάγουν τό παιδί τους. Έπιπροσθέτα, ή προοδευτική έκπαίδευση ένύχοιχε τό ρόλο του δεσμοφύλακα, που συνηθώς έταίρε τό παραδοσιακό... εκπαιδευτικό θεσμό, χόρη στίς προβλήματα... που δημιουργήθηκαν με την αύξηση της κοινωνιομορφίας και της ριζοσπαστικότητας της μάζας των σπουδαστών στή δεκαετία του 1960. Η άλλαγή του συστήματος έγκυλιεί στό ότι έγκυτέλει με τη μορφή του δεσμοφύλακα με τό... βούλοια και ύπόθεσης τη διαδίκασία σ' άφομοώωση, δηλαδή τό δεσμοφύλακα-σχολείο που έχει την τάση νά ένσωματώνει την όποια άμφισβήτηση, νά την άποδέχεται, νά μεταρρυθμίζεται αυτό τό ύδιο χωρίς νά καταργη-

εται και να διακωλύεται έτσι ο κοινωνικός διαχωρισμός και η σχέση υποταγής με νέα μορφή: το "έλευθερο" σχολείο και ο "μοντέρνος" δάσκαλος. Η ήττα των ριζοσπαστών φοιτητών της δεκαετίας του 1960 χαρακτηρίζεται από την απουσία τους μέσα στο σύστημα παραγωγής της γνώσης και της εξειδίκευσης που αυτού οι ίδιοι βελτίωσαν έντοποιώντας τις δυνάμεις του.

2.γ. Το κρυφό πρόγραμμα να είναι παρόμοιο με το επίσημο σχολικό πρόγραμμα. Διάφορες νόρμες (όπως η εργατικότητα, η ακριβεία, η αποδοτικότητα, οι επιτυχίες, και ο ανταγωνισμός) είναι άρρηκτα συνδεδεμένες με τη διαπαιδαγωγική διαδικασία και αποκωλύονται παρεμποδίζοντας όσο και διευκολύνουν την μάθηση και τη διαδικασία στο σχολείο. Οι νόρμες αυτές και οι αξίες φανερό ή κρυφό... θεσμοθετούνται από τα σχολεία και εσωτερικούνται από τους μαθητές. Με την εσωτερικεύση αυτών των αξιών που έτσι γίνονται νόρμες επέρχεται η κατατροφή του πλουραλισμού που είναι αναπόσπαστο στοιχείο της φυσικής ζωής του ανθρώπου, των διαφορετικών αξιών... και προτύπων συμπεριφοράς. Η τελευταία του σχολείου λοιπόν εκτός από το ότι επιβάλλει ένα σύνολο νορμών και αξιών, οδηγεί τους συμμετέχοντες στην εκπαιδευτική διαδικασία ανάλογα με τους ρόλους (δάσκαλοι-μαθητές). Οι κελύδες των σχολείων - "Το σχολείο πουλάει κύκλους μαθημάτων, αγαθά που έχουν παραχθεί με την ίδια διαδικασία και έχουν την ίδια δομή με άλλα προϊόντα"(2)- ανταμείβονται (με ύλικα κίνητρα, όπως και στον εργασιακό τομέα: έπαινος ή χρηματικά βραβεία) γιατί επενδύουν με χαρακτηριστικά καλών εργασιών τους γραφειοκρατικούς ρόλους... για τους οποίους ετοιμάζονται και γιατί... ταυτίζονται με τις εξωτερικές επιταγές του συστήματος (λ.χ. εκμάθηση επιθυμητών απαντήσεων στις κλασικές ερωτήσεις που τίθενται στη διάρκεια της διδασκαλίας). Γι' αυτό το λόγο δεν είναι άλλη σύμπτωση το γεγονός ότι

τούτες οι απαιτήσεις εμφανίζονται άμεσα συνδεδεμένες με τις απαιτήσεις της βιομηχανίας και του κόσμου των επιχειρήσεων, μέσα στη σύγχρονη κορπορατική οικονομική δομή: προσφέρεται ολοκληρωμένη ψυχολογική και τεχνολογική προετοιμασία για την οποία χρησιμοποιείται σαν βασικό όργανο το σχολείο. Με δεδομένη αυτή την κατάσταση είναι αρκετά δύσκολο να διαφραγίσουμε με την παρατήρηση του Ίβάν Ίλλιτς ότι "το σχολείο αποτελεί ένα τυπικό μήνυμα που εισάγει τον νεόστο στον κόσμο της προοδευτικής καταναλωτικής, ένα τυπικό εξευμενισμό όπου οι άκαθηματικοί λαμβάνουν ανάμεσα στην πιστό και τους θεούς των προνομιών και της εξουσίας".(3)

2.δ. Το σχολείο επιβάλλει τη δική του ταξινόμηση κατά ομάδες συνομηλίκων. Η σχολική τάξη με την ομογένεια, από άποψη ηλικίας, που χαρακτηρίζει τα μέλη της και τα σαφώς διαγράμμινα όρια της, καθώς και με τη διαδικασία βαθμολόγησης που λειτουργεί στο εσωτερικό της, προσφέρει τη βάση για μια κατάταξη σε κατηγορίες: πράγμα στο οποίο δεν μπορεί να την συναγωνιστεί ο κοινωνικός πυρήνας που ονομάζεται οικογένεια: "Πρώτο, αναθέτοντας ο'δλους τους μαθητές... μιας τάξης τα ίδια ή παρόμοια καθήκοντα, οι δάσκαλοι τους αναγκάζουν στην ούσα να αντιμετώπιζον το ίδιο σύνολο απαιτήσεων. Ακόμα κι όταν υπάρχουν παραλλαγές στον άφορο το περιεχόμενο των καθήκοντων, τα μέλη της τάξης εξακολουθούν να έχουν τον ίδιο δάσκαλο και τις υποχρεώσεις που τους επιβάλλει. Δεύτερο, η ομοιότητα ηλικίας δημιουργεί μια συνθήκη ομογένειας ανάλογα με το στάδιο... ανάπτυξης, μια βάρβαρη εξίσωση των μαθητικών ικανοτήτων ή οποία προσφέρει τη δυνατότητα στους δασκάλους να αναθέτουν παρόμοια... καθήκοντα. Τρίτο, με τη διαδικασία της κατάταξης προαγωγής από τάξη σε τάξη, οι μαθητές διασχίζουν τα όρια που διαχωρίζουν τη μία από την άλλη κατηγορία."(4) Ύστερα από συνεχείς προαγωγές, από συνεχή επεξεργασία των όρων, οι απόδοτες της μάθησης άρχονται στη γνώση ότι κάθε κατηγορία ηλικίας συνδέεται μ'ένα συγκεκριμένο σύνολο συνθηκών(λ.χ. νόμοι και απαιτητικοί δάσκαλοι, δυσκολότερα καθήκοντα, διαφορετική ύλη).(5) Ξέρουν επιπλέον ότι μπορούν να προχωρήσουν μπροστά... μόνο με την προαγωγή που λειτουργεί με βάση τις εξετάσεις ή την άλλη βαθμολόγηση (διαδικασίες όπου οι άλλοι προσδιορίζουν τους... μαθητές).

2.ε. Τελικά, από εκτέλεση όλων αυτών των λειτουργιών που αναφέρουμε, τα σχολεία καίγονται κάποιο ρόλο στην ανάπτυξη και την καλύτερη της εξειδικευμένης γνώσης και των πρακτικών ειδικοτήτων. Όρισμένοι εκπαιδευτές έχουν άμφισβητήσιμη τόν τελευταίο καιρό την αποτελεσματικότητα του σχολείου στον άφορο αυτό το καθήκον. 'Ο Τζων Κόλτ μάλιστα υπενθυμίζει ότι ελάχιστα παιδιά μαθαίνουν να διαβάσουν ή να γράφουν εύκολα και καλά στα

σχολεία, (6) παρόλο που όλα τα παιδιά μαθαίνουν να μιλούν άνετα και καλά, πράγμα βέβαια που το μαθαίνουν έξω από το σχολείο. 'Ο Πάβ Γκούντιαν έχει επίσης υποστηρίξει ότι αποδοτικότητα φυσολογικό καιρό μπορεί να μάθουν την ύλη των πρώτων 8 σχολικών χρόνων σε διάστημα 4 μηνών στα 12 χρόνια του.(7) Άλλοι μελετητές υποστηρίζουν ότι η ύλη που έχει διδαχτεί ένας άφορος γυναικόπουλο είναι θέμα 2 χρόνων φοίτησης και με λίγη πρόσθετη προσπάθεια, ενός χρόνου. "Αν η κριτική αυτή στον άφορο το ρόλο του σχολείου στη διανομή της γνώσης και των ειδικεύσεων είναι σωστή, θα μπορούσαμε να ισχυριστούμε πως υπάρχει... ελάχιστη ή καμιά σχέση ανάμεσα στις πνευματικές ικανότητες ενός άτόμου και στα προηγούμενα χρόνια εκπαίδευσης, ή ανάμεσα στην προσαρμοστικότητα του στην εργασιακή άσκηση και στο εκπαιδευτικό του επίπεδο. Από την άλλη μεριά, δεν είναι παρά άλλο λογικό σχήμα το ότι ένα άτομο που παραμένει στο σχολείο για όσοδήποτε χρονικό διάστημα τρέχει να αποκτήσει κάποια γνώση και εξειδίκευση,

εωση, αλλά και μόνο επειδή οι περισσότεροι άνθρωποι δεν μαθαίνουν λόγω της αποτελεσματικότητας του σχολείου αλλά ανεξάρτητα και ενάντια σ' αυτό.

3. Σ' αυτή τη γενική εισαγωγή στο θέμα, αναφέρουμε τούτες τις κριτικές διαπιστώσεις στον άφορο το σύγχρονο εκπαιδευτικό θεσμό με σκοπό να σκιαγραφήσουμε το γενικότερο θεωρητικό πλαίσιο στο οποίο κινείται κατά τη γνώμη μας η ριζοσπαστική εκπαιδευτική άμφισβήτηση. Δεν τρέφουμε την ψευδαίσθηση ότι, στην Ελλάδα, οι εκπαιδευτικοί λειτουργοί και οι γονείς που έχουν επενδύσει συμφέροντα στην υφιστάμενη κατάσταση θ' αποδεχτούν μ' ευχαρίστηση την όποια άμφισβητησιακή εκπαιδευτική πρακτική. "Τα σχολεία σαν θεσμοί προστατεύουν τις λειτουργίες τους και τους λειτουργούς τους. Στις βίαιες επιθέσεις που δέχονται, ανταπαντούν με τη σύγχυση, το δισταγμό, και τον πρόχειρο αυτοσχεδιασμό. Ενδέχεται... ακόμα και να υιοθετήσουν τη ρητορική των αντιπάλων τους" ακόμα και να ταυτιστούν μαζί τους... Η συστηματική και διαβρωτική σ' όλα τα επίπεδα αλλαγή περιμένει βασικές μεταβολές σε μίαν ολοκληρωμένη εποχή και μεταβολή... στις κυρίαρχες κοινωνικές διάσεις... Έρδουν εξακολουθεί να υφίσταται αυτή η κατάσταση, τα σχολεία ενδέχεται να χρησιμοποιήσουν τόσο τη ρητορική της άμφισβήτησης όσο και τη ρητορική της βιομηχανικής εξειδίκευσης... όλα αυτά όμως θα χρησιμοποιηθούν σαν ένα άδολοτα στυγνό καμουφλάς."(8) Το κατεστημένο σύστημα δεν μας έχει συνηθίσει σε δομικές μεταβολές που γίνονται άμαχητι. Οι έλλιδες μας δεν στρέφονται στους διευθυνόμενους την εκπαιδευτική διαδικασία αλλά στο έμψυχο ύλικό της: στα νεαρά ανθρώπινα όντα που διαφύονται για έμπεριές από την πραγματική ζωή... και που παρ' όλα αυτά συνδέονται στις συμπληγάδες μιας χωρίς ανθρώπινο περιεχόμενο εκπαίδευσης.

Κουτάξτε πως μεγαλώνουν τα παιδιά. Ποιός είναι υπεύθυνος για τούτη την κατάσταση; Μή φυσικά οι δάσκαλοι σ' όλα τα έπίπεδα. Κι όμως δλοι τους αντιδρούν στις σημερινές εξαλείψεις στον τομέα της εκπαίδευσης. Οι περισσότεροι άναπολούν μια έποχή που τα παιδιά... ήταν παρόντα και όρατα, αλλά που σε καμιά περίπτωση ή φωνή τους δεν γινόταν ν' άκουσται" που οι "μικροί καλικάντζαροι" έκαναν ό τι τους έλεγαν γιατί διαφορετικά θα "άκοιόμθαναν" βιτσιές, μαστιγώματα, θράς, και κάμποσες τέτοιες βαρβαρότητες" που δεν κυκλοφορούσαν "βλακείες" σαν τις σημερινές για τα παιδιά που πρέπει να άπολαμβάνουν το χρόνο τους στο σχολείο (συναίσθημα, κι όχι μυαλά κι άγαροι έγκέφαλοι, όπως θα έλεγε ο...

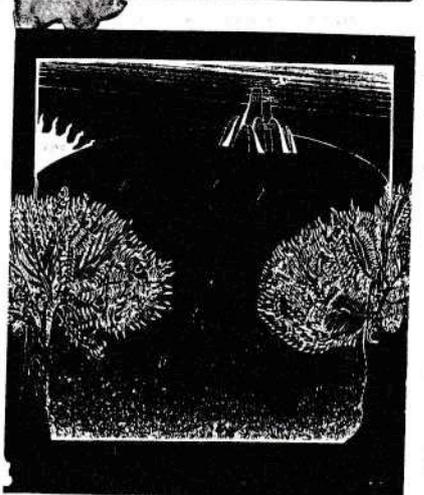
Νήλ)" που τα πρότυπα και οι νόρμες ήταν άρκετά καθωστρείει (πράγμα που σημαίνει ότι ο θεσμός διέθετε ένα καλοκατασκευασμένο φάτορο άπ' το όποιο διαβύζονταν οι λόγοι που έξεφευγαν από τη μεζέτια και την άθλιότητα για να καταλήξουν σε μια προομιακή κοινωνική... ομάδα: διανοούμενοι και εξειδικευμένοι δλων των έπιπέδων. "Όσο για τους υπάλοους, την σκαρταβούρα του φάτορου, θεωρούνταν πάντα κατάλληλο: για τις "βρωμικές δουλειές", για τις δουλειές που γίνονται με τα χέρια, θεωρούνταν κατάλληλοι για να "έλουτίσουν" την τάξη των σκλάβων. Οι περισσότεροι τ' οι τούς δασκάλους, αυτούς τους "καλλιεργημένους... γραφειοκράτες", εξακολουθούν να άνατολόν... έκελύν την έποχή της άπόλυτης υποταγής και της κυριαρχίας της ήθικολογικής εκπαίδευσης. Κι όμως στον αιώνα μας, και ιδιαίτερα, στο δεύτερο μισό του, τα πλοκάμια της εκπαιδευτικής άμφισβήτησης ελώχνησαν παντού, τόσο με τη μορφή άμφισβητήτων δασκάλων όσο και με τη ριζοσπαστικοποίηση της ίδιας της μάζας των μαθητών και των σπουδαστών που τώρα πια έμφανίζεται ν' άνοείται δυναμικότητα πλατιά διανοεμένη κοινωνική υποβολή.

Το ρήγμα έχει ήδη δημιουργηθεί στα "θεραυαστα" τεύχη του εκπαιδευτικού μουσικείου. Δικό μας χρέος να προσπαθήσουμε να προωθήσουμε διεξοδικότερα αυτό το ρήγμα, να το δομήσουμε στην εξέλιξη και την προοπτική του, να το αναλύσουμε και να το διευρύνουμε σαν μια ήδη ένυπάρχουσα έναλλαγή, την έναλλαγή της έλευθερίας.

- (1) C. Lasch, "The Agony of the American Left", New York, Alfred Knopf, 1969, σελ.177.
- (2) Ίβάν Ίλλιτς, "Κοινωνικά Χωρίς Σχολεία" Βέργος, Αθήνα, 1976, σελ. 59.
- (3) Ίβάν Ίλλιτς, στο ίδιο, σελ. 63.
- (4) R. Dreeben, "On What is Learned in School", Toronto, Addison-Wesley, Co., 1968, σελ.76-77.
- (5) Αναφέρεται από τον E.Reimer στο "Proposal for Educational Alternatives", Guernavaca, Mexico, Cidoc, 1968, 25 σελ.
- (6) John Holt, "Freedom and Beyond", New York, E.P. Dutton and Co., 1972.
- (7) Αναφέρεται από τον Bishop στο "An Essay on the Ideology of Schooling", LISTENING, V6, No.2, Άνοιξη 1971, σελ.94-103.
- (8) C.Greer, "The Great School Legend", New York, Basic Books, 1972, σελ. 73.

ΟΝΕΙΡΟΔΟΧΟΜΙΟ
ΚΩΤΗ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

"Η παραγωγή δεν παράγει απλώς τόν άνθρωπο σαν έμπορευμα, τó ανθρώπινο έμπορευμα, τόν άνθρωπο στό ρόλο του έμπορευματος" τόν παράγει προσαρμοσμένο σ'αυτό τό ρόλο σαν πνευματικά και φυσικά άπανθρωποποιημένο όν... Τό προϊόν της είναι τό αυτοσυνείδητο και άυτενεργό έμπορευμα... τό ανθρώπινο έμπορευμα."
Κ. Μάρξ, 1844.

Γιά τήν άρχουσα τάξη πολιτική είναι ή τεχνική έκείνη μέσω της όποιás διευθύνεται ή έμπορευματική κοινωνία: είναι ή όργάνωση τών βασικών άρχών γιά τή διεύθυνση της κοινωνικής πραγματικότητας από τς πατρές — μέσα σ'αυτή τήν "άρχουσα τάξη" — μέ διαφορετικά συμφέροντα. Εάν τεχνική της διεύθυνσης τών έμπορευμάτων είναι πανταχού παρούσα, άποικιοκρατεί τό χώρο και τό χρόνο. Είναι ταυτόχρονα άποτέλεσμα και διαιώνιση του διαχωρισμού του ανθρώπου από τόν κόσμο, άποτέλεσμα και διαιώνιση μιας κατακεραματισμένης έμπειρίας: μια άφηρημένη παράσταση που όμως έκτενεργεί και επέμβαίνει στόν κόσμο πραγματικός.

Τό πολιτικό πλαίσιο του πνεύματος είναι πολιτικό έπειδή άκριβώς ή σκέψη του δεν ξεπερνά ποτέ τά όρια της πολιτικής. Όλα τά υπόλοιπα έχουν δευτερεύουσα σημασία. Η όραση τοκοθετείται στην ύπηρεσία της πολιτικής όργάνωσης άντί ή στρατηγική νά είναι στην ύπηρεσία τών "ένστικτων" μας και τών πραγματικών αναγκών μας: οι άνθρωποι άεξελογοούνται μόνο σαν πολιτικούς άνθρωποι, άποξενώνονται από τήν ανθρώπιά τους και από τήν άληθινή έμπειρία τους. Στο μέτρο που οι ένασχολήσεις τών πολιτικών παραμένουν κατά κανόνα στό άφηρημένο έπίπεδο, δεν βρίσκονται... ποτέ σε καμία σχέση μέ τς ιδέες και τς πρακτικές της καθημερινής ζωής. Οι ένασχολήσεις αυτές άποτελούν σχεδόν πάντα μια προσπάθεια νά αναπλαστεί ό άνθρωπος σύμφωνα μέ τήν κυρίαρχη ιδεολογία, ένα πέλα που συσκοτεί τις ανθρώπινες σχέσεις.

Άφαιρτά για μια πραγματική έπαναστατική κριτική ενάντια στόν καπιταλισμό, για μια

Η ΤΣΙΤΑΤΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ

οικειοποίηση και έναν έπαναστασιακό της πολιτικής μέ τήν έφαρμογή της αυτοδιευθυντικής διαδικασίας στό λήψη τών αποφάσεων, δεν είναι ένα όποιοδήποτε έξωτερικό έρέθισμα... ούτε και ή συμμετοχή στην παραγωγή της πολιτικής, στόν κόσμο του "αυτοσυνείδητου και άυτενεργούτος έμπορευματος", αλλά ή ύποκειμενική έμπειρία όλων και του καθενός μας... για τήν άποξένωση (τό λήθαργο, τή στέρηση, τή μόνηση και τήν ταπεινώση). Δεν είναι ή μία ή ή άλλη όψη της ύφιστάμενης κοινωνίας που είναι τρομακτική, αλλά ή άσκληρωτική... κι άέδλυτη άβλύγτητα της ζωής. Η έπανόσταση είναι στην πραγματικότητα ένα παιχνίδι — όσο τουλάχιστον μας έκτερείται αυτή ή κοινωνία νά διακρίνουμε κάτι τέτοιο — που τό... παίζει κανείς άλλως για νά τό παίζει, γιατί αυτή καθαυτή τήν εύχάριστη του παιχνιδιού. Κάτι τέτοιο δεν μπορεί σήμερα παρά νά σημαίνει τήν άσκληρωτική καταστροφή του κόσμου της έξουσίας.

"Αν ή έπανόσταση νικήσει τότε θά κατακλύσει τήν κοινωνία σαν ένα παιχνίδι που μπορεί νά τό παίζει ό καθένας.

Ζωή και έπανόσταση θά έρευρεθούν ταυτόχρονα ή καθόλου. Στο μεταξύ στόχος μας θά... πρέπει νά είναι νά άναγνωρίσουμε όλα όσα έμποδίζουν μια ζωή χωρίς άναστολές και νά τά καταστρέψουμε χωρίς όλκτο.

"Ας ξαναθυμηθούμε τή ρήση του Σίλλερ: "Ας ελπίσει μια για πάντα ότι ό άνθρωπος... μπορεί και παίζει μόνο όταν είναι άνθρωπος μέ όλη τή σημασία της λέξης και είναι άνθρωπος μέ όλη τή σημασία της λέξης μόνο όταν μπορεί και παίζει."

" Η κοινωνική ζωή από τήν όποια άποκλείεται ή εργάτης είναι μια κοινωνική ζωή πολύ διαφορετική τόσο σε μορφή όσο και σε περιεχόμενο από τήν πολιτική ζωή. Αυτή ή κοινωνική ζωή, από τήν όποια τόν άποκλείει ή ίδια του ή εργασία, είναι ζωή αυτή καθαυτή, φυσική και πολιτιστική ζωή, ανθρώπινη ήθική, ανθρώπινη δραστηριότητα, ανθρώπινη άπόδλαση, πραγματική ανθρώπινη ύπσταση. Η ανθρώπινη ζωή είναι ή άληθινή κοινωνική ζωή του ανθρώπου. Όπως άκριβώς αυτός ό άδιόρθωτος άποκλεισμός από τούτη τή ζωή είναι πολύ περισσότερο άπόλυτος, άπόρητος, τρομακτικός και άντιφατικός άπ' ό,τι ό άποκλεισμός άπό τήν πολιτική ζωή, έτσι και ό θερματισμός αυτού του άποκλεισμού (έστω και μια περιορισμένη αντίδραση: μια έξέγερση ενάντια του) είναι θεμελιωότερος: στό μέτρο που ό άνθρωπος είναι θεμελιωότερος από τόν πολίτη, ή ανθρώπινη ζωή (έχει προτεραιότητα ως προς) τήν πολιτική ζωή. Η βιομηχανική έξέγερση ένδέχεται έπομένως νά είναι περιορισμένη, ώστόσο έχει καθολική και παγκόσμια σημασία. Η πολιτική έξέγερση ένδέχεται νά είναι καθολική, αλλά κρύβει μέσα στην γιγαντιαία μορφή της καθαρή στενομαλιά."
Κ. Μάρξ, 1844

Πρόκειται σαφώς για έρωνεα της εποχής, τό ότι οι περισσότεροι σημερινόι μαρξίστες δεν κατορθώνουν νά άναγνωρίσουν τή σημασία αυτού του άποσπάματος από τόν Μάρξ. Δεν είναι σε θέση νά άντιληφθούν τήν άμεση άναφορά του στην καθημερινή ζωή μέσα στόν εργασιακό χώρο ή νά συλλάβουν τήν έπαναστατική δυναμική μιας τέτοιας κατάστασης.

Σήμερα σχεδόν όλοι οι μαρξίστες άντιμετώπιζουν τόσο τήν κοινωνία όσο και τήν έπανόσταση βασικά σύμφωνα μέ πολιτικούς ή οικονομικούς (και όχι κοινωνικούς) όρους. Παταγαλίζουν μόνιμα για τήν "κατάληψη της έξουσίας", "τήν προδοσία τών ηγετών", τήν "οικονομική κρίση", κλπ. Οι εργάτες άντιμετωπίζονται ή σαν ψηφοφόροι ή σαν δίκποδα μισθωτά άνθρωποι. Η πολιτική τους βασίζεται σε έννοιες όπως "άγηση μισθών κι όχι αύθηση", "κάτω ό ίμπεριαλισμός", "άντιμονοπωλιακή ένότητα", και πάει λέγοντας.

Κι όμως όποιοδήποτε ζει ή γνωρίζει τς εργασιακές σχέσεις ξέρει πως ένώ τά μισθολογικά αλήγματα έχουν πάντοτε κάποια "όλική σημασία" και είναι "όημοελη", ή έπαναστατική τους δυναμική είναι μηδανική. Στη σύγχρονη κοινωνική πραγματικότητα, ό άγώνας για μισθολογικές αύξήσεις δεν κρωθεί τή μαζική

έπαναστατική όραση που άποσκοπει στην άλλαγή της ζωής και τή θεμελίωση μιας νέας... κοινωνικής τάξης πραγμάτων. Ό άγώνας αυτός μπορεί νά άφουμισθεί (και άφουμισνεται πάντα) από τό ύφιστάμενο σύστημα. Όσο για τό σύστημα "κάτω ό ίμπεριαλισμός" σημαίνει έλαχιστα πράγματα για τήν καθημερινή πραγματικότητα του μισθωτού εργάζόμενου. Η άδυναμία του νά κινητοποιήσει τους εργάτες για τήν άνάληψη έπαναστατικής κάλης στις βιομηχανοποιημένες χώρες έχει πιά άποδειχτεί.

Σύμφωνα μέ τά βασικά κείμενα του Μάρξ, για τήν κοινωνία και τήν έπανόσταση, οι εργάτες έμφανίζονται σαν μια έπαναστατική ύφανη όχι μόνο λόγω του άριθμού τους, της υλικής άβλύγτητας ή της παραγωγικής λειτουργίας τους, αλλά βασικά έπειδή ή μεταβαλλόμενη τεχνολογία της παραγωγής έκτεβάλλει νέες κοινωνικές σχέσεις ο'όλους έκείνους που συμμετέχουν άμεσα στό παραγωγικό προτσές. Η νέα τεχνολογία της παραγωγής δημιουργεί νέες κοινωνικές σχέσεις (από τς όποιες άμεσα έπηρεάζονται οι εργάτες) και αυτές οι νέες σχέσεις άποτελούν τή βάση της νέας κοινωνίας. Σύμφωνα μέ τόν Μάρξ, αυτές άκριβώς οι σχέσεις άποτελούν τήν πηγή όλων τών άλλων... ανθρώπινων σχέσεων. Έκείνοι που έπηρεάζουν

ται άμεσα και πρωταρχικά από τς νέες σχέσεις θά έρθουν σε σύγκρουση μέ τς κυρίαρχες κοινωνικές σχέσεις που δημιουργήθηκαν από τς προηγούμενες εποχές, και που στό σύνολό τους άποτελούν τήν ύφιστάμενη κοινωνική τάξη πραγμάτων.

Μπορούμε νά παρατηρήσουμε στό βλαστικό... πως αυτή ή κλασική θεωρία δεν άναγνωρίζει... άλλα κοινωνικά στρώματα σαν δυναμικά έπαναστατικές δυνάμεις. Έπίσης δεν θεωρεί ότι έχουν κάποια έπίδραση στην κοινωνία αυτά καθαυτά τά προτόνια. Σύμφωνα μέ τόν Μάρξ δεν είναι τό τυ παράγεται που μετρεί αλλά τό πως παράγεται. Έπομένως, κάμπολλο σύγχρονο τομέας παραγωγής άποτελούν άντικείμενο της μαρξιστικής θεωρίας μόνο στό μέτρο που άσχολείται μέ τόν τρόπο παραγωγής τους. Πράγμα που σε μας τουλάχιστον φαίνεται άνεπαρκές.

Όπότσο, σκοπός μας δεν είναι νά άσχοληθούμε μ'αυτά που ύπονοει και στοχεύει μια θεωρία που δημιουργήθηκε πριν από ένα αιώνα και θεμελιείται από τήν εποχή της, τουλάχιστον. Έκείνοι που μας ένδιαφέρει είναι εκείνοι οι "έπαναστάτες" που ζουν και "ένεργουν" στις σύγχρονες βιομηχανοποιημένες χώρες και ή δραστηριότητα τους έπηρεάζεται από τήν συνεχή προσημοή κάποιας "οικονομικής κρίσης" ή της "κατάρρευσης" του καπιταλιστικού συστήματος. Η πάλι, κολλού ά'αυτούς, ζουν μέ τήν έλπίδα κάποιας πολιτικής κρίσης, ής επτάσης κάποιου ήγέτη, ενός κόμματος ή ενός συνδικαλισμού. Όλοι αυτοί φαίνονται άνύπανοι άναγνωρίζουν τή διαρκή κοινωνική... κρίση που συτελείται μπροστά στα μάτια τους, τήν κρίση που μνημονεύει ό Μάρξ στό άπόσπασμα που παραθέσαμε. Είναι άυτή ή άκριβώς ή κρίση του καπιταλιστικού συστήματος που μπορεί νά άτελευθερώσει μια έπαναστατική ένεργητικότητα και μαζική δραστηριότητα πέρα ά' ότιόποτε κινητοποιήθηκε μέχρι τώρα μέ βάση καθαρά οικονομικά ή πολιτικά... αλήγματα. Σ'αυτή ή άκριβώς τήν κοινωνική κρίση θέλουμε νά συγκεντρώσουμε τήν προσχή μας.

Παραθέτουμε τρία σχόλια για τήν εργασία τους που έκαναν βιομηχανικοί εργάτες. Τό πρώτο άνήκει σ'έναν άνθρωπο που δουλεύε για 27 χρόνια σ'ένα εργοστάσιο της θρόντος: "Ό εργάτης ιδιαιτέρως είναι γεμάτος συνασθήματα, από προτιμήσεις ή από πράγματα που σκαίνονται, όλα αυτά τά συνασθήματα κρύβονται μέσα στον δούλεψο σ'ένα εργοστάσιο. Δεν έχει έπαση μέ τς άλλους άνθρώπους. Οι άλλοι μπορούν νά βλέπουν τόν ούρανό, βρί-

25/3/78. ΗΘΙΚΗ ΑΥΤΟΥΡΓΙΑ. — Οι κατηγορούμενοι για ήθική ατοσύργια στίς διαδηλώσεις που έγιναν στήν 'Αθήνα στίς 18 καί 19 'Οκτωβρίου 1977, μέ σκοπό τήν καταγγελία τής δουλοπαροικίας τών τριών γερμανών επαναστατών τής RAF Μπάντερ, 'Ενολιν, Ρόσσε, μέσα στά κελιά τους, άπό τους κρατικούς λακέδες του δυτικού γερμανικού καπιταλισμού. (Νικόλαος 'Ασιμος, συνθέτης — τραγουδιστής, Κυριάκος Βασιλειδής, εκδότης του άναρχικού περιοδικού ΕΑΗ ΚΑΙ ΤΡΑ, 'Ηρώδης Μπακογιάννης, εκδότης του άντιεξουσιαστικού περιοδικού ΣΟΛΙΑΙΣΜΟΣ 'Η ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑ, ... Νίκος Μκαίης, εκδότης του άναρχικού περιοδικού ΟΤΑΝ, Μιχαήλ Πρωτοφάλης, εκδότης του άναρχικού περιοδικού Ο ΚΟΚΚΟΡ-ΑΕ, καί Γιάννης Φελήνης, εκδότης τής τεταρτοδευθυσιακής έ-

φημερίδας ΤΟ ΟΔΟΦΡΑΓΜΑ) —ένω άποδείχτηκε ότι είναι άσυστατες καί έντελώς άναληθεις οι κατηγορίες που τους άπευθύνθηκαν —ένω, άπό τήν πρώτη μέρα τής άναρχικής διαδίκασίας μέχρι καί σήμερα, δέν παρουσιάζηκε κανένα στοιχείο ένάντια τους —ένω οι ίδιες οι κατηγορίες, άποδείχνουν τό παράλογο τής δίωξης τους μέ τόν άπερύγραπτο χαρακτηρισμό που περιλαμβάνουν, ότι είναι δηλαδή ήθικοί ατοσύργιοι για γεγονότα που έγιναν στο έξωτερικό (στήν τελευταία πρόταση του κατηγορητήριου περιλαμβάνεται ή φράση: "ή άφ πράξεις έτελεσθήσαν καί εις άλλα μέρη τής 'Ελλάδος καί άλλοδατων χωρών εις εκόκλιον άπό τόν θάνατον Γερμανών ή άλλων άλλοδατων άναρχικών.") —ένω οι συνεχείς αυθαιρεσίες τών κρατικών οργάνων ένάντιόν τους (έχουν ήδη καταγγελεθε.

τόσο διά τής 'Νομίου όδοι"όσο καί διά του τύπου) άποδείχουν σκοπιμότητα καί μεθοδευση κλίματος πογκρού ένάντιόν κάθε επαναστατικού κινήματος —ένω έχει γίνει περύτερα καταφανές ότι ή ύπόθεση εξακολουθεύ ά παραμένει άνοιχτή... για να διευκολυνεται τό έργο τής 'Ασφάλειας που προσπαθεύ νά έλέγξει τά επαναστατικά... κινήματα στήν 'Ελλάδα μέ τή μέθοδο τής εκλεκτικής καταστολής, καί ή άποκάλυψη αυτού... τού στόχου συνηγορεύ παρακέρα ύπερ τής άπάλλαξης τών κατηγορούμενων —ένω πέρασαν τέτοι μήνες άπό τή αρχική δίωξη τους χωρίς νά προκύψει κανένα επιβαρυντικό στοιχείο — οι έξη κατηγορούμενοι για ήθική ατοσύργια εξακολουθούν νά παραμένουν ύπόλοικοι (μετά τή άποφυλάκιση τους μέ έγγυση) μέ συνέπεια νά τους έχει απαγορευτεί ή έξοδος άπό τή χώρα νά είναι ύποχρεωμένοι νά παρουσιάζονται στίς άναρχικές

χώρες κάθε 1 καί 15 του μήνα, νά δεσμεύονται σάν έγγυση ύπότροχα κοστή (15.000, 20.000, καί 30.000 δραχμές). ΕΠΕΙΔΗ είναι άγνωστο τί έξελίξη μπορεί νά έχει ή ύπόθεση τής "ήθικής ατοσύργιας", ένω είναι γνωστό ποιάς είναι ή σκοπός τής άσκοπούμενης δίωξης, έπειδή μόνον ή κινητοποίηση... όλων τών εργαζόμενων, όλων τών έλευθερωαν άνδρών, μπορεί νά αντίταχθει στήν άντίθεση τής κρατικής τρομοκρατίας ένάντια στή επαναστατική κινήματα, — επειδή ή έπαπειλούμενη θέσπιση του νέου τρομοκρατικού νομοσχεδίου άποσκοπεύ άκριβώς νά δυσχεράνει τή ζωή καθενός που δέν άνταπνέει σύμφωνα μέ τς επαναστατικές νόρμες, πρέπει νά έντάξεισεν κι αυτή τήν περίκλιση μέσα στά πλαίσια μιας γενικότερης δραστηριοποίησης ένάντια στήν τρομοκρατία του κράτους καί του κεφαλαίου. Μόνο ή δικιά μας ατόνομη δράση μπορεί νά υπερασπίσει άποταπεινωτικά κάθε δωκόμενο άπό τό κράτος σύντροφο.

σκονται στόν κόσμο, έξω. Τήν ώρα που δουλεύουν τήν πρέσα δέν έχουν χρόνο για τίς τό... άλλα πρά άπό τού δουλεύει τό μέταλλο καί τό μέταλλο δέν σου μιλάει, έτσι δέν είναι; "Όταν βλέπω κάτι δεκαοκτώρες τους λέω: έξω πρέπει νά βρυσκουσε. ν' άπολαμβάνετε τή ζωή. Έδώ πέρα σής κληρώμενος 20 λρες τήν έβδομάδα άλλα όταν έλασι έδώ, καί οι φίλοι σου είναι έξω δέν μπορείς νά κάνεις τίς τό τούτά μαύρες τς 20 λρες. Σ' ένα εργοστάσιο πρέπει νά πίνεις ένα κομμάτι μέταλλο καί νά τό βάσεις στήν πρέσα καί μετά νά πίνεις ένα άλλο κομμάτι μέταλλο καί πάλι λέγοντας. 'Ο έπιστάτης μήν τό ξεχνάς είναι εκεί νά σε βλέπει — πρέπει νά κάνεις τή δουλειά σου. 'Όσο είμαστε μέσα στό εργοστάσιο δέν είμαστε έλεύθεροι. δέν νιώθω καμιά πίστη στή φόρνη, άλλα μου... δένουνε ίκανοποίηση, μπορεί νά βάλω τό χέρι στήν τσέπη μου... Έλγούρα ναί, θά μπορούσα νά χρησιμοποιήσω βία ένάντια στό κράτος. δέν έπιδουκώζω τή δουή τής κοινωνίας μας. Τό 'Εργατικό Κόμμα έκανε περισσότερο ένάντια στούς εργάτες άπό ότι θά τό λουούσαν καί νά κάνουν οι Συντηρητικοί. Αν γινόταν μια επανάσταση ένάντια στό Κράτος θ' άρκασε ένα ατύπιατο, θά ήθουνα εύτυχής νά τό κάνω." ("Evening Standard", 28 Μαρτίου 1969).

Τό τελευταίο σφάλμα αρμένο άπό τό βιβλίο "Work: Twenty Personal Accounts", Penguin, 1968. "δουλεύω σ' ένα εργοστάσιο. 'Όκτώ ώρες τήν ημέρα, κέντε μέρες τήν εβδομάδα, άποτέλώ έξαφρηση του κανόνου ότι ή ζωή δέν μπορεί νά ύπάρξει σέ κέντ. 'Η δουλειά για μένα είναι κέντ, καί τευχουνησμαι καθε μέρα. 'Ο χρόνος είναι αυτό που πουλάει ο εργοστασιακός εργάτης: δέν πουλάει εργασία, ούτε ειδοσκευή, άλλα χρόνο, αυτό τό φοβερό χρόνο. Αυτό τόν άπελισμένο εργοστασιακό χρόνο που πουλάει τόσο άργά σέ σύγκριση μέ τό καλύτερο δευτερόλεπτα του λατοκυράκου. Τό πουλόν τής δευτέρας άρχίζει μ' ένα άναστεναγμό, καί ή ύπόλοιπη βδομάδα δουλεύει περνάει μέ τόν πόθο νά φτάσει τό βράδι τής Παρασκευής. 'Όλοι φαίνονται πώς θέλουν νά χάνουν τή ζωή τους. Καί τί χάνουν — τήν χαρίζουμε, τήν πουλάει στά φρακοφορεμένα άφεντικά... Τά εργοστάσια μπορεί νά διαφερόνται, άλλα σου δουλεύουν σ' αυτά άπερνούμε τήν ίδια βιομηχανική άσθένεια. Έίμαστε όλοι έξαστήματα σε σχέση μέ τς μηχανές..."

σουν τότε σέ μερικά ερωτήματα. Στο σοσιαλισμό, όπως τόν άντιλαμβάνονται, πώς θά άπαλαγορν οι άνθρωποι άπό τήν άλλοτρύωση στήν παραγωγή; πώς δραματούονται τά "σοσιαλιστικά εργοστάσια"; 'Η 'έννοια τής έλευθερίας" θά επαιξηθεύ άμέσως μέσα στήν παραγωγή — ή καί τίς τόσο άπό γίνε μόνον μέ μια μείωση τής εργάσιμης μέρας; Ποιάς θά παύρνει τς άποφάσεις που άφορούν τήν παραγωγή; Οι ίδιους οι παραγοί; 'Η οι "άντικερασμοί" τους έξω άπό τήν παραγωγική διαδίκασία; 'Αν, όπως έλεγε ο Μάρξ, "κάθε άνθρωπική δουλειά συμπεριλαμβάνεται στή σχέση του έργατή μέ τήν παραγωγή, καί όλα τα είδη δουλειάς δέν είναι παρά τροποποιήσεις ή συνέπειες αυτής τής σχέσης", τς είδος κοινωνικών σχέσεων μπορεί νά περιμένει κανείς από μια κοινωνία που ο εργαζόμενος δέν είναι έλεύθερος (αυτός που ταίρνε τς αποφάσεις) στήν παραγωγή;

Τούτα τά λόγια θά έπρεπε νά βάλουν σέ σκέψη όλους αυτούς τους "σοβαρούς επαναστάτες"; πώς γίνεται οι αυτός ο βαρύνος εργάτης, που ίχυρίζεται πώς παύρνε λογική ίκανοποίηση μέ τό μισθό του, νά θέλει καρδια αυτά νά ανατρέψει τό κράτος, καί μάλιστα με τή βία; Ποιά είναι τό κίνητρο αυτής τής προθυμίας του;

'Ο εργάτης που παραθέσαμε παραπάνω δέν είναι ούτε άνεργος, ούτε παραπονούμενος για τό μυθολογικό του αλήματα, καρλό που άναμφύβολα δέν θά τόν δυσχεροουσε άκουσήριτο αύξηση. 'Εκείνου που τόν βαρύνει είναι ή κούφτητα τής εργοστασιακής ζωής, ένάντια σ' αυτό έξεχειρεται.

"Αν, άραγώς, άπορρώδουμε τήν άποψη ότι οι παραγωγικές σχέσεις καθορίζονται "μοναδικά" καί "ανεξάρτητα" άπό τήν άνθρώπινη έλληψη" — άπό τς "ύλικες παραγωγικές δύναμεις", καταλήγουμε σέ διαφορετικά συμπεράσματα. 'Αν άποδεχτούμε ότι οι παραγωγικές σχέσεις, ο τρόπος παραγωγής, ή τεχνολογία, ή έπιστήμη, καί όλα όσα είναι φτιαγμένα άπό τόν άνθρωπο μπορεί νά διαμορφωθούν καί έξαρτάνται άπό τήν άνθρώπινη έλληψη, τότε δέν ύπάρχει τίς τος τό "άντικειμενικό" καί τό "φυσικό", καταλήγουμε σέ διαφορετικές σχέσεις. Μέ τό νά τς άντιλαμβάνουμε μέ τέτοιο τρόπο συλλοφώρουμε άλλως σέ μια νέα μυθολογία. 'Επιπλέον, ή άποψη αυτή προϋποθέτει ότι ο εργαζόμενος μπορεί νά άτελειωθωθεύ στήν παραγωγή, μπορεί νά γίνε αυτός που παύρνε άμεσα τς αποφάσεις στόν τομέα τής παραγωγής. δέν ύπάρχει λοιπόν καμιά "άντικειμενική" δικαιολόγηση για τήν κοινωνική κρηση που έπικρατεί στόν εργασιακό χώρο. 'Η καταναγκαστική καί μονότονη άγγαρεία, ή άπογοήτηση, τό άσθημα ότι χάνεται ή ζωή, ο άκριτρησιασμός του σώματος τής ψυχής καί του πνεύματος άποτελούν τς πηρήσεις πραγματικότητα τών μισωμένων και μπορεί νά άποτελέσουν τήν άκμή τής κλητήριου δύναμη για τήν άλλαγή τής άποψη τής δημιουργία μιας νέας τάξης πραειών έπατομυρία εργαζόμενων, ιδιαίτερα νεών, μπορεί νά έπηρεάσει νά άποκηνησθον άπό τούτο το κίνητρο για νά βάλουν ένα τέλος στήν καθημερινή τους άποστήρηση. Οι επαναστάτες δέν δημιουργούνται άπό άντικειμενιστικές θεωρίες. Κάθε θεωρία είναι φτιαγμένη άπό άνθρώπους, είναι εργαλειό του άνθρώπινου πνεύματος. Στο μέτρο που ή θεωρία δέν άναγνωρίζεται σάν τέτοια, θά κυριαρχεί στούς οκαδούς της. Οι επαναστάτες άποφουρουν, καί κολύ σωστά, όλες τς "άντικειμενικές" επαναστατικές" θεωρίες.

Τό δεύτερο σφάλμα προέρχεται άπό έναν εργάτη στή Βελγία: "Η δουλειά μου είναι τυπικό παράδειγμα για τό πώς καταστρέφεται τό νόημα τής εργασίας. δέν βλέπω καί τό τελειωμένο προϊόν για τό όποιο δουλεύω. δέν κάνω τίς τος που νά είναι δημιουργικό μέ κανένα τρόπο. 'Οπωσδήποτε τό περιβάλλον του τόπου δουλειάς δέν προσφέρει καμιά εύκαιρία για νά είσαι καί τόσο δημιουργικός. Τό πιο σημαντικό άπό όλα είναι ότι δέν έχω κανένα λόγο για τή γενικότερη κατεύθυνση τής παραγωγής. Τύ πρέπει νά στυάχεται, σέ τούτα ποσότητα, καί για τούτα χρηση. ... Ρωτήστε άποπυνησμοί στο εργοστάσιο που δουλεύω άν πιστεύετε πραγματικά πώς κρηκεται για τήν καλύτερη μέθοδο κι άν τού άρεσει όλη αυτή ή κατάσταση, νά κένει τό ίδιο καταραμένο πράγμα 35 φορές τήν ώρα, κέντα ώρες τή μέρα, κέντε μέρες τής βδομάδα, κένητα εβδομάδες τό χρόνο. 'Όλοι θά σεις ώσουν τήν κατάλληλη άπάντηση... Μολοντι οι περισσότεροι άνθρωποι τόσο στή βιομηχανία όσο καί έξω άπό αυτήν, έχου άμεση έμπειρία του γεγονότος ότι άσκοπο ή μη άμεση έλεγχος στή λήψη τών αποφάσεων, δέν έχου όλοι άμεση έμπειρία για τήν πραγματικότητα τής παραγωγής, για τό γεγονός ότι ο ρυθμός καί ή ποσότητα τής εργασίας τους επιβάλλεται μέ έλάχιστες προκτικες νά μεταβληθει χωρίς τήν άνάληψη άμεσης ατόνομης άρσης." ("Solidarity", Τόμ. 5, Νο 7.)

Τά τρία σφάλμα που παραθέσαμε παραπάνω έκφραζουν άποφάσεις άπέπολυτον βασιική κοινωνία για τούς περισσότερους άνθρώπους... που συμμετέχουν στήν μαζική παραγωγή. 'Η εργασία είναι μια βαρετή καί μονότονη άγγαρεία που άπεχθάνονται. Είναι ένα πρωτόξ πάνω στο όποιο δέν έχου κανένα έλεγχο καί τό όποιο τόσο άναγκάζει νά άναλβθουν ή σύγχρονη κοινωνία για καθαρά οικονομικούς λόγους. Ποιά είναι ή επαναστατική σημασία αυτής τής διαδεδομένης στάσης άπέναντι στήν εργασία στή σύγχρονη καπιταλιστική κοινωνία;

δεν ύπάρχουν άντικειμενικά κρητήρια για νά άποδείχθει ή όρθότητα άποσώδησε θεωρίας. Τό μόνο άελο λόγου κρητήριό για μια επαναστατική θεωρία (καί πρακτική) είναι ή ίκανότητα της νά κινητοποιήσει τά εκατομύρια τών καταπιεσμένων σ' έναν επαναστατικό άγώνα για τή θεμελίωση μιας νέας κοινωνίας.

"Έχουμε μπροστά μας μια βαθιά δυσάρεσκεια για αυτή καθ αυτή τήν κούφτητα τής ζωής. είμαστε σύγυροι ότι αυτή ή θεμελιωκή κρητική γυ' αυτή τά ζητήματα δέν ύπάρχει κινανότητα νά άπαλυθεύ άν κερύσει κάποια μυθολογική αύξηση.

δεν μπορεί νά δοθεί καμιά "άντικειμενική άπάντηση" σ' αυτό τό ερώτημα. 'Εξαρτάνται πάντες άπό τήν άποκειμενική άνάληψη που κένει κανείς για τς κοινωνικές σχέσεις. 'Αν αυμωμεν κανέναν μέ τόν Μάρξ ότι ή τεχνολογία τής παραγωγής καθορίζει "μέ μοναδικό τρόπο" καί "ανεξάρτητα" άπό τή θέληση τους" τή συμπεριφορά, τή νοοτροπία, καί τς σχέσεις μεταξύ τών άνθρώπινων όντων που συμμετέχουν στήν παραγωγή, τότε ύπάρχουν έλάχιστα που μπορεί νά κάνει κανείς για τήν άπελευθέρωση τών άνθρώπινων όντων άπό τό ζυγό που τούς επιβάλλεται μέ μια δευόμενη τεχνολογία τής παραγωγής. Μέ βάση αυτή τή άποψη, ή άπογοήτηση καί ή ψυχοδυναμική άδελότητα που ύφίστανται εκατομύρια εργοστασιακοί εργάτες σήμα (ή διαρκής κοινωνική κρηση στόν τομέα τής παραγωγής σέ κάθε βιομηχανοποιημένη χώρα) δέν έχει σχεδόν καμιά επαναστατική δυναμική. θεωρείται άναπώφευκτη για ένα δεδομένο εκύπεδο τής τεχνολογίας. θεωρείται ότι δέν μπορεί νά άποτελέσει τήν κλητήριου δύναμη που θά κρηωθείσει εκατομύρια εργάτες νά ανατρέφουν τό ύπυστάμενο κοινωνικό σύστημα καί νά θεμελιώσουν μια τάξη πραγμάτων που θά έχει καταργήσει κάθε είδος άδελότητα.

"Όσοι άποδέχονται αυτή τήν άποψη (καί ο Μάρξ ήταν ένας άπό αυτούς) πρέπει ν' άναπνέ-

ΑΠΟΛΟΓΟΥΝΤΑΙ ΣΗΜΕΡΑ ΟΙ ΤΡΕΙΣ

Είμαστε ἀναρχικοί ἀλλά ὄχι βομβιστές

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ: ΚΑΜΙΑ ΠΡΟΟΔΟΣ

ΣΗΜΕΡΑ, θά ἀπολογηθῶν οἱ τρεῖς ἀναρχικοὶ στὸν τακτικὸ ἀνακρίτη κ. Χρ. Μαιωρογιάννη, γιὰ τὴς ἑξι μήνες ἐπιπέρας, ποὺ βρέθηκαν, ὅπως ἀνεκαίρως ἡ ἀστυνομία στὰ σπῆματα τους.

Η ΕΝΑΝΤΙΟΝ τὸς ἀσκηθῆσα ποινικῆ δόξη (παρασκευῆ, κατοχῆ καὶ διάθεσι ἐκρηκτικῶν ὕλων) ἐπιφέρει ποινὴ προσωρινῆ καθειρέως (5 - 20 χρόνια), γιὰ τὴ παραβάσεις εἶναι σὲ βαθμὸ κακοεργήματος.

... Τέλος, ἐδῶ καὶ πέρα κολῶ καιρὸς, ἡ ἐκάνσταση βροσκοιται στὰ κράθυρα τῶν τόκων τῆς κλήθης μας, τῶν μολυσμῶν κλέων καὶ τῶν ἀκατηλῶν καλιτωῶν μας. Ἀρκετὰ ὀυστῆκαμε τὴν ἐργασία, τὸς ἡγέτες, τὸ νεκρὸ χροῖνο, τὰ βδάσανα, τὴν τακεῶνωση, τὸ ψέμα, τὸς μκάτσοος, τ'ἀφεντικὰ, τὸς κυβερνήσεις, τὸ κράτος. Ἡ τόσο καιρὸ συγκρατημένη ἀνεκμονησοῖα ὄθηγετὶ στὴν τυφλὴ βία, στὴν τρομοκρατία, στὴν αὐτοκαταστροφὴ, φευκὰ, ἔχουμα καλύτερα περὶ τα νὰ κάνουμε γιὰ νὰ σώσουμα τοῦς ἑαυτοῦς μας ἀκαὶ μὲ κουνυνὰ καὶ αὐτοκτονετ, καρὰ νὰ καρυστάνουμε τὸ καικιὰκι, βάζοντας σὲ στόχο ἡνα σύσταση μκάτσω, μὲ μκουκὰ ἐκισκόπους, ἢ ἕνα σουβλὰκι ἀκὸ ἀφεντικὰ, στρατηγούς καὶ κολιτικούς... Οἱ ὄρες ὄμως καὶ κυλοῦν χωρὶς τῆ ζωῆ ἐλναι φρικτότερες ἀκὸ τὸ θάνατο. Ἀρκετὰ διάρκειο ὃ "τελικὸς ἀγῶνας" μας. Τῶρα ἔχουμα ἀνάγκη ἀκὸ τῆ νῆκῆ!...

... Ἡ μισθωτὴ ἐργασία ὑκοβιβάζει τὸ ἀτομο σ'ἕνα ἀριθμὸ μέτα στὰ βιβλιὰ τῶν ἐκχειρήσεων. Ἀκὸ τῆ σκοπιὰ τοῦ κακιταλισμοῦ, ὃ μισθωτὸς δέν ἐλναι ἕνας ἀνῶθρωπος ἀλλὰ ἕνα δεδοῦμένο τοῦ κόστους παραγωγῆς καὶ μὲ κάποια ἀγροαστική δύναμη στὴν κατανώωση.

β) Ἡ μισθωτὴ ἐργασία ἐλναι ἡ βάση τῆς γενυκὴς ἐκμετάλλεσης, τόσο ἀναμφισβήτητα ὄσο καὶ ἡ ἀλλοτριωμένη ἐργασία καὶ ἡ παραγωγή ἐμπορευμάτω ἐλναι ἡ βάση τοῦ θεατατικῶ-ἐμπορευματικῶ συστήματος. Νὰ καλύτερέφουμε... τῆ μισθωτὴ ἐργασία σημαίνει νὰ καλύτερέφουμε... τὴν ἐκμετάλλεση τοῦ προλεταριάτου ἀκὸ τῆ γραφειοκρατικῆ-ἀστική τάξη. Μποροῦμα τὴν καταστρέφουμε.

γ) Ἡ μισθωτὴ ἐργασία ἀπατεῖ μὲ περισσότερο ἀκὸ ὀκτῶ ὄρες τῆς ἐργασίας, μὲ ἀντάλλαγμα ἐκείνου τοῦ ποῦ δέν καλύπτει καρὰ ἕνα ἀκὸ τοῦς προσφερόμενης ἐργασίας, ἔνω τῶν ὄρων ἀποτελετ τὸ κέρδος τοῦ ἀφεντικῶ.Κι αὐτὸ τὸ ποῦ πρέπει νὰ ἀνταλλαγετ μετῆ σευρὰ τοῦ μὲ προτόντα μολυσμένα καὶ νοθευμένα, μὲ οἰκιακὲς συσκευές κληρωμένες στὸ δεκακλάσο τῆς τιμῆς τους, μὲ ἀλλοτριωτικὰ ρετιχοποιημένα ἀνετικέμενα...

... Ἐκ τῶν πραγμάτω, βαρεθῆκαμε νὰ ζῆτε τὸ μεγαλύτερο μέρος τοῦ χροῖνου σὲ συνδραση μετῆ τοῦ χρήμα, νὰ ἐλσαστε κινύδα τῆς διατηροῦς τοῦ οἰκονομικοῦ, νὰ ἐκβινῶνε χωρὶς νὰ ἔχετε τὴ δυνατότητα νὰ ζῆτε μετῆ κῶθος. Ἀγανυέστε ἡδῆ, συνεοηθῆτ ἢ ὄχι, γιὰ μὲτα κατανουμή τῶν χρήσιμων ἀγαθῶν καὶ δέν ἰθ' ἐξαρτάται ἀπὸ τοῦς ὄμους τοῦ κέρδους καὶ ὃ ἀνταποκρίνεται σὲ τις πραγματικὲς ἀνάγκες τῶν ἀνῶθρωπων...

... Ἐκ τῶν πραγμάτω ἀγανυέστε ἡδῆ γιὰ μὲτα κουνυνὰ χωρὶς καταναγκασμὸ ὄτε θυσία, ὄπου ὃ καθένας ἐλναι κύριος τοῦ ἑαυτοῦ τοῦ, καὶ ζετ σὲ τέτοιες συνθήκες καὶ δέν μπορετ νὰ χρησιμοκοποιετ ἕνα ἄλλο ἀνῶθρωπο σὲ σκλῆβο"

Μέχοι στὴ γῆ πάντως καὶ σύμφωνα μετῆ ὑπάρχουσες κληροφορετὶ τοῦ εὐτος Κυρίτη φερταται τὴς κατηγορίας καὶ ἡ ἀστυνομία δέν ἐβγαλε τίποτα περὶσσότερο ἀπὸ τὴν ὑπόθεσι (ὄτε διασυνδέσεις ὄτε συναργούς).

Δικαστικὸς παράγων μίλησε χθές, γιὰ ἐπιθέσεις τῆς ὑπόθεσης καὶ ὄθησε νὰ ἐνοηθῆ, ὄτι ὑπάρχουν πολὰ ἐρωτηματικά, σχετικά μετῆς πραγματικῆς διαστάσεις τῆς ὑπόθεσης.

- Συγκεκριμένα παρατηρεται ὅτι:
  - α) Στὰ σπῆματα τῶν κατηγοροῦμένων δέν βρέθηκαν ἢ κ ρ η κ τ ι κ ε βρέθηκαν ἔνω ἀπὸ τῆς ἐπιπέρας (τὸ ζῶνος τοῦλάχιστον τὸ ἀρκείσει) πετρελαιο, οἰκόνημια καὶ κερκίτη. Αὐτὰ ὄμως τὰ ὕλικά, δέν μποροῦν νὰ χαρακτηρισθοῦν σύμφωνα μετῆ τὸν κῶδικα ἐκρηκτικῶ ὕλης. Καὶ σὸ σπῆμα οὐτὸ τὸ κατηγορητήριο καὶ συντάζετ ἡ ἀσφάλεια πῶσαι.
  - β) Δέν ἀμφισβηθῆκα ἡ συνθήκη διαθέσης ἐπί τῆς περιπέρας αὐτῆ, ἀλλὰ ἐπισημαίνεται ὅτι ἡ διακογρησία ἐπιτέθει ἀπὸ τὴν ἀσφάλεια ἐπὶ τὴν Εἰσιγγελία χ ρ ι ε νὰ σταλοῦν καὶ καὶ οἱ κατηγοροῦμενοι. (Ἐπισημαίνεται ὅτι σὲ παρόμοιες περιπτώσεις — Καλεντήρης, Κασαδός καὶ ἄλλοι νεοφασίστες — οἱ κατηγοροῦμενοι ὀδηγοῦντο ἐπὶ τὴν Εἰσιγγελία, καὶ μετῆς διακογρησίας).

Μετὰ τὴν πρώτη ἐπικοινωνία, ποὺ εἶχε χθές ὃ συνήγορος κ. Μ. Δολιάνης μετῆ τὸ ζῶνος, ἔγινε γνωστὸ, ὄτι οἱ κρατούμενοι δέν ἀνοιῶνται ὄτι ἐλναι ἀνερχικοί. Ἀνοιῶνται ὄμως ὄτι κατασκεῦασαν ἐπιπέρας. Γιά τὸ μπιπὸ τῆς ἑξουσίας καὶ τὸ στυλιὰ ποῦ βρέθηκαν σπῆματα τοῦς ὑποστηρίζου ὄτι τὰ εἶχαν γιὰ ἐπαγγελματικὸς λόγους: Ἐπρόκειτο νὰ ἀνοιῶν ἐργαστήριο ποῦ θά ἐκφοροῦζον διάφορα ἀντικείμενα, γιὰ τοῦς τωριστές.

γιὰ μὲτα κουνυνὰ χωρὶς τάξεις, ὄπου οἱ δικαιώσοος καὶ ἔχουν ἀνατεθετὶ στὰ συμβούλια ἀσκῶνται κατὰ ἂπ' τὸ ἄργουνο βλῆμα καὶ μετῆ τῆ θέληση τοῦ κάδε ἀτόμου χωριστὰ...

... Ἡ γενυκευμένη αὐτοδουλεύωση ἐλναι ἡ κουνυνική ὀργάνωση τῆς ἔξουσίας καὶ ἔχει ὃ καθένας πῶμα ὀτὴν καθημερινὴ τὸ ζωὴ καὶ καὶ ὀκαλετα ἄμεσα ἐτε ἀπὸ τὰ ὄλια τὰ ἀτομα ἐτε ἀκὸ τῶς συνελῶσεις αὐτοδουλεύωσης.

2. Ἡ γενυκευμένη αὐτοδουλεύωση ἐμφανῶσθη, μέτα στὴν ἐπέρας τοῦ ἐργατικῶ κινήματος... κάδε φορὰ καὶ ἡ βάση θέλησε νὰ ἐκβιβάσει καὶ νὰ πραγματοποιησε τὸς ἀποφάσεις τῆς χωρὶς νὰ ἐγκαταλεῖπει τὴν ἔξουσία τῆς σὲ ἡγέτες καὶ χωρὶς νὰ ἀκολουθῆσει μετῆ ὀκαλοδῆκτο ἐδεολογία.

3. Ἡ γενυκευμένη αὐτοδουλεύωση νικῆθηκε ἀκὸ τὸ συνυασμένο ἀκὸτέλεσμα τῆς συστατικῆς τῆς ἀδυναμίας, τῆς ἀναποφασιστικότητας καὶ τῆς σύγχυθῆς τῆς, τῆς ἀπομῶσφῆς τῆς, καὶ τῶν ἡγετῶν ποῦ ἔχανε τὸ σφάμμα νὰ δώσει ὄτὸν ἑαυτοῦ τῆς ἢ νὰ ἀνεχθετ καὶ καὶ τὴν ὀδηγησαν σὲ χαμὸ τῆς προσκοῦσμένου ὄτε ἠδελαν νὰ τῆ συντονῶσιν καὶ νὰ τῆ δυναμωῶσιν...

4. Δέν ὑπάρχει καθόλου ἐκάνσταση ἐξω ἀπ' τὴν ἐπέρας, τὴν ὀρατική ἐνδραση καὶ τῆ διεσθῆ ἐπέκταση τοῦ κινήματος τῆς γενυκευμένης αὐτοδουλεύωσης.

5. Τὸ κίνημα τῆς γενυκευμένης αὐτοδουλεύωσης γενυκεται μέτα ἀπὸ τῆ λειτουργία τῶν συνελῶσεων καὶ τῶν συντονιστικῶν τους συμβουλῶν.

6. Ἡ κῆλ τῶν τῶσεων ἐλναι ἐκένυη καὶ γενυνάει τῆ συνέλευση τῆς γενυκευμένης αὐτοδουλεύωσης. Κι αὐτὴ ἐκφορῆ μετῆ τὸν καὶ ἀπὸτρόπο τῆ θέληση τοῦ προλεταριάτου νὰ ἀφανῶσει... τὴν ἀστική τάξη καὶ νὰ καταλεθετ τὸ ὄλο σῆν τάξη τὴν ἀποφασί του νὰ μὴν παρακοῦθετ σὲ θεατῆς τὴν ὄλια του τὴν καταρρῶωση καὶ τῆς ψευδῆς ἀναπαράσεως καὶ τὴν ἀκοκρῶπτου... κακῆν-κακῶς τὴν ἀποφασί του νὰ μὴν ὑφίσταται καὶ τὴν ἱστορία ἀλλὰ νὰ τὴ δημιουργετ γιὰ τ' ὄφελος του καὶ γιὰ τ' ὄφελος ὄλων.

... 26. Ἡ γενυκευμένη αὐτοδουλεύωση δέν ἔχει ὄτε μόνωμοῦ ὄτε μῆλτωμοῦ πρόγραμμα. Ἡ τύχη τῆς ἐλναι δεμένη μετῆ τὴν τύχη τῆς συνελῶσεων, μετῆ τῆ συνεντική τους ἀνάπτυξη ἢ μετῆ μαρσοῦ τους. Μερικὲς ἀδιαχώριστες καὶ ἄμεσα ἐφαρμοσόμενες πραγματοποιήσοος μῆς ἐπιτρέπου νὰ καταλάβουμε τὴν ἐκτυχία ἢ τὴν ἀκτυχία... τῆς: ἡ κατάλυση κάδε κρατικῆς ἢ παρακρατικῆς ἔξουσίας, ἡ οἰκηροποίηση ἀπὸ τοῦς παραγωγούς ὄλων τῶν μέσων παραγωγῆς, τὸ τέλος τῆς ἐργασίας μέσω τῆς συλλογικῆς ὀμησης ὀργάνωσης, τὸ τέλος τῆς ἀνταλλαγῆς μέσω τῆς γενυκευμένης... ὄμως, τὸ τέλος τῆς ἐκβίωσης καὶ τοῦ θεάματος μετῆ τὴν ἀστική οἰκοδόμηση τῆς καθημερινῆς ζωῆς...

Ratgeb: ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΓΡΙΑ ΑΛΕΡΓΙΑ ΣΤΗ ΓΕΝΙΚΕΥΜΕΝΗ ΑΥΤΟΔΟΥΛΕΥΣΗΝ

Ο ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΕΡΦΗΣ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ 6 ΜΗΝΕΣ ΦΥΛΑΚΗ ΜΕ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΜΕΝΗ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ.

Ὁ Γιάννης Σεर्फῆς, ἕνας ἀπὸ τοῦς καλῶς ἀγανυέτες τοῦ αὐτόνομου ἐργατικῶ κινήματος, βροσκοιται σὲ τις φυλακὲς Κορυβαλλοῦ, ἀπὸ τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1977, κροφυλακισμένος μετῆς κατηγορίας τῆς δολοφοῦς τοῦ ἀγανυετῆ τῆς ἐπαναστατικῆς ὀμάδας "ἀνεπαστατική Ἄλληλεγγυή" Χρήστου Κασύρη.

- Παρὰ τὸ ὀλοφάνερο ἀβάσιμο τῶν κατηγοριῶν καὶ τῆς ἀνυπαρκῆς στοιχεῶν ἐναντία τὸν Γιάννη Σεर्फῆ, ἡ ὑπόθεση μεθοδευετα συνεχῶς καὶ ἀνευλόγητα, μὲ καὶ δέν ἔχει ἐπιλοδοποποιεσει τόσο κολλούς ἀνῶθρωπος καὶ μόνον αὐτοῦ μετῆς κινητοκοῦσῆς τους ὄτε μποροῦσαν νὰ ἀποτεροῦν τὴν καταδίκη του. Εἰλομα σῆγορο ὄτε ὃ Σεर्फῆς καὶ ἡ αὐτόνομη ἐκαναστατική ὀμάχη τοῦ δέν βολεῖται γιὰ τὴν ἐξασφάλιση τῆς ἀλληλεγγυῆς τῶν παραδοσιακῶν πολιτικῶν συνυνεωτῆς ἀριστερῆς. Ἀς ἐλπῶσουμε ὄτε οἱ αὐτόνομες ἐκαναστατικὲς συνυνεωτῆς ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα θά συνυλεδοποκοῦσιν τὴ σημασία τῆς ἀλλαγῆς τοῦ Γ.Σεर्फῆ.

Στῆς 10 Ἀπριλοῦ 1978, ἡ ἀσφάλεια συλλαμβάνει τὸν Πέτρο Λυνάρδο, μετῆς κατηγορίας τῆς "ἠθικῆς αὐτοεργασίας" γιὰ τῆς διαοδῶσεως καὶ ἔγλυων ἐπὶ τὴν Ἀθήνα, στῆς 18 καὶ 19 Ὀκτωβρίου 1977, γιὰ τῆς καταγγεῖλια τῆς δολοφοῦς τῶν ἐπαναστατῶν τῆς RAF Μπάντερ, Ἐυσῶν καὶ Ράσκε... μέτα στὰ καλιὰ τους σὲ τις φυλακὲς Σταυριάτου.

Μετῆ τῆς φαειρότητα τῶν ἐξελίξεως τῆς ἐκχερῶσης "ἀνακλῶρη τρομοκρατιῶν", ἡ ἀστυνομία ἐξῆρα μετῆς ἐπισημῆνη ὑπόθεσι, ὀλοαδῆ, τὴν "ἠθικὴ αὐτοεργασία", τὴν ὄρα καὶ ὄλοι οἱ φυσικὸς αὐτοεργού ἔχουν ἀπώθετ καὶ οἱ πέπετε πρώτοι "ἠθικὸς αὐτοεργού" - ἐκδῶτες "ἀνακρηκτικῶν ἐντύπω" - ἔχουν ἀποφυλακιστετ. Ὁ Πέτρος Λυνάρδος συλλαμβῶνεται σὲ τῆς ἠθικῆς αὐτοεργίας τὴν ὄλια μέρα καὶ ὃ τελευταῖος "φυσικὸς αὐτοεργός", ὃ Γιῶργος Ποαχιτῆρης, ἀδωνάεται (ὄστερα ἀπὸ παραμονὴ σὲ τις φυλακὲς γιὰ 6 μήνες). Τὸ κατηγορητήριο σπηρεῖται σὲ τῶ γεγονῶς ὄτε ὃ Πέτρος Λυνάρδος ἦταν ὑπεθύτος τῆς τρομοκρατικῆς ἐφημεροδίας "ὀδοφράγμα" μεχρὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ 1977, ὀλοαδῆ ἀρκετῶος μῆνες πρὶν νὰ γῶνουν οἱ διαοδῶσεως, κι ἐνῶ ἔχουν κεράσει μῶλις 2 μῆνες ἀπὸ τῆς ἀποφυλάκιση τοῦ Γ. θελέκη, ἐκῶσος κατηγοροῦμενο γιὰ τὴν ὄλια ὑπόθεσι καὶ σῆν ὑπεθύτου τῆς ὄλιας ἐφημεροδίας.

Στῆς 26 Ἀπριλοῦ 1978, ὃ Πέτρος Λυνάρδος ἀποφυλακιστηκε μετῆς ἐγγύησης 30.000 δραχμῶν καὶ μετῆ τὸν ὄρο νὰ κερουσιδέεται σὲ τις ἀρχῆς κάδε 1 καὶ 16 τοῦ μηνός. Παράλληλα τοῦ ἔχει ἀκαγορευετ ἡ ἔξοδος ἀπὸ τὴ χώρα.

1. Τη νύχτα της 31/3-1/4/77, σ' ένα προσέτιο της Στοκχόλμης, συνελήφθηκε ο γερμανός αναρχικός Νόρμπερτ Κρόχκερ, που βρισκόταν κρυφά στο σουηδικό έδαφος κι ήταν στον κατάλογο των καταζητούμενων "τρομοκρατών" της δυτικογερμανικής "άντιτρομοκρατικής άστυνομίας", σάν μέλος του "Κινήματος 21 Ιούνη".

2. Τήν Παρασκευή, 1/4/77, τὰ ξημερώματα, ή σουηδική μυστική άστυνομία στήνει έκτακτα μένα μελόκα σε διάφορες περιοχές της πόλης και κάνει εφόδους σε σκέτια που θεωρείται ότι κατοικούν αναρχικοί καθώς και άλλα "ύποκτα στοιχεία"... Χωρίς τό σχετικό έντάματα και μέ τήν άπειλή των έπιλων ύποχρέωσαν όλοιον έκριναν ύποπτο να τούς άκολουθήσει στο άρχηγείο της άστυνομίας όθεν για μέ "τυεική άνάκριση" που για μερικους διάρκειε μέχρι και 7 μήνες και μάλιστα σε άσπτηρή άκομώωση μέσα σε "λευκά κελλά" τύκου Σταρχάιμ. Αύτή τήν Παρασκευή συνελήφθηκαν περίπου 40 άτομα. Μερικά άπ'αυτά άφείθηκαν ελεύθερα τό έδιο βράδυ χωρίς να μείθουν κατέ γιατί πιόστικαν μ' αυτό τόν τρόπο.

3. Τήν έδια μέρα, Παρασκευή, οι σουηδικές έφημερίδες άφείρωσαν ολόκληρες σελίδες για τήν σύλληψη του "κίό έπικύνδου ανδρώκου στον κόσμο", του Νόρμπερτ Κρόχκερ, για τήν "ανάκαλυψη τεράστιου μυστικού όκλοστάσιου", για τή σύλληψη και "πολλών άλλων έπικύνδων τρομοκρατών".

4. Η μυστική άστυνομία έδωσε στη δημοσιότητα μόνο 6 άνδματα, άπό τές δεκάδες άτομα που είχαν συλληφθεί: Νόρμπερτ Κρόχκερ, Άντουμέτ, Άλαν Χάντερ, Άρμάνδο Καρύγιο, Μαρία Κορέα-Καργίλο, Τόμας Όκουνές. Καί οι 6 ήταν ξένοι. Οι δύο γερμανοί ο Κρόχκερ και ο Άντουμέτ, άελάθηκαν άμέσως, μέσα σε 24 ώρες, και παραδόθηκαν στις δυτικογερμανικές άρχές. Για τούς ύπολοιπους, που όδηγήθηκαν σε ύποφωρητικές φυλακές και σε άσπτηρή άκομώωση, ή άστυνομία ζήτησε με άπτηση της στήν κυβέρνηση τήν άμειση άέλαση τους γιατί τούς θεωρούσε "έκπαιτους συμμετοχής στην προετοιμασία σαμποτάζ και άταγωγής". Στο μεταξύ συνεχίστηκαν οι συλλήψεις.

5. Η άστυνομία εξαπλώνει τήν τρομοκρατία της, και χάρη στο ύπερβολικά μέτρα "προστασίας" του κράτους και τή συστημικά διαστορεβλιτική καμπάνια του τύπου, δημιουργείται τό κατάλληλο κλίμα για τήν παραέρα άνάπτυξη της καταστολής.

6. Στην πρώτη φάση συλλαμβάνονται τὰ μέλη της θεατρικής ομάδας "Tur-Teater". Η ομάδα αυτή είχε έπανελημμένα ένοχλήσει τήν άστυνομία με κά και παρουσάες έργα "άκατάλληλα για τούς εργάτες" μέσα στα έργαστάσια. Στη συνέχεια, συλλαμβάνονται πολλά μέλη της "Προσφυγικής Οργάνωσης Στοκχόλμης", που έχει σαν κύριο έργο της τήν παροχή βοήθειες στους πολιτικούς φυγάδες που θέλουν να πάρουν πολιτικό άσυλο στη Σουηδία. (Για τὰ μάτια του κόμου ή "φιλελεύθερη" Σουηδία παραχωρεί πολιτικό άσυλο σ' όσους τό χρειάζονται, αλλά ταυτόχρονα καταβάλλονται τρομακτικές προσκλήσεις να έμκοδιστεί συστηματικά ή έσοδος των πολιτικών φυγάδων μέσα στη χώρα.)

7. Τη Δευτέρα, 4/4/77, συλλαμβάνονται σε μελόκο στο δρόμο, άλλα τρία άτομα. Δέν όύνεται κανένα όνομα στη δημοσιότητα.

Πρόκειται για τήν Άννα Μαρουφίδου, τήν Πία Λάσκαρ, και τόν Χουάν Μαρτινές. Η τακτική της μή άνακούωσης των όνομάτων συνηθίζεται πολύ στη Στοκχόλμη. Οι δύο κοπέλλες και ο Μαρτινές όδηγούνται στις φυλακές και ζητείται από τήν κυβέρνηση ή άέλαση της Μαρουφίδου σάν "ύποκτες για συμμετοχή σε σαμποτάζ" και του Χουάν Ματινές, με τήν ίδια κατηγορία. Τές έπόμενες μέρες συνελήφθηκε άλλος ένας πολιτικός φυγάς από τήν Άφρική. Η τύχη του άγνοήθηκε για πολύ καιρό.

8. Από τήν αρχή της σύλληψης, οι κατηγορίες που άπαγγέλλονται ένάντια στους "τρομοκράτες" καραμείνουν άσαφείς και άφηνόμενες με έντονη πρόθεση να κατασκευαστούν στη συνέχεια. Σε μερικούς ή κατηγορία προσδιορίζεται σάν "συμμετοχή σε προετοιμασία για σαμποτάζ". Δέν γίνεται καμιά διευκρίνιση για τό ύποτιθέμενο σαμποτάζ ή για τό τί έννοείται με τή λέξη σαμποτάζ. Στους υπόλοιπους ή κατηγορία γίνεται συγκεκριμένη. "Συμμετοχή στην προετοιμασία της άταγωγής της κρίση ύποργού Άννα-Γκρέτα Λέζον". Τά στοιχεία στα όποια ύποτίθεται ότι στηρίζονται οι κατηγορίες είναι κάποιες σημειώσεις του Κρόχκερ (αναφέρεται τό όνομα της Λέζον και περιλαμβάνονται τά σχέδια για τήν άταγωγή — σύμφωνα πάντα με τήν άστυνομία), τά δακτυλικά άποτυπώματα κάποιου κάνω σ' ένα τοπίο στο σκέτι που έμενε ο Κρόχκερ, τά δακτυλικά άποτυπώματα του Κρόχκερ στο σκέτι κάποιου άλλου, και πλεί λέγοντας. Στο μεταξύ οι έφημερίδες άποκάλυψαν ότι στην πραγματικότητα δέν άνακαλύφθηκε κανένα όκλοστάσιον, έκτός από ένα μαχαίρι ψυμυλό στο σκέτι του Καρύγιο και τό όποιο κρατήθηκε σάν "πειστήριο όκλοκατοχής".

9. Οι φυλακές στις όποτες όδηγήθηκαν οι συλληθέντες είναι κατασκευασμένες σύμφωνα με τά γερμανικά πρότυπα. Οι κρατούμενοι βρίσκονται διαρκώς σε άσπτηρή άκομώωση. Δέν εκτρέφεται ούτε για μέ στιγμή ή συνάντηση με όποιονδήποτε άλλο κρατούμενο. Δέν εκτρέφεται... έκισκεπήριο εκτός από τό δικηγόρο (δν ύπόκει δικηγόρος) Άκαγορεύεται ή άνάγνωση έφημερίδων και περιοδικών. Τές πρώτες μέρες δέν εκτρέπονται τό σκέτι μέσα στο κελά. Όταν θέλει κανείς να κανύσει ή να κεί στην τουαλέτα κατάει ένα κουμπι μέσα στο κελά με τό όποιο ειδοποιείται ο δεσποφύλακας. Κάθε μέρα εκτρέφεται... ένας μοναχικός περιπάτος μισής ή μιας ώρας άνάλογο, στην ταράτσα της φυλακής με τά... κλουβιά, μέσα σ' ένα προάυλιο-έξέλινο κλουβί σκεπασμένο με συμπατόπλεγμα (καθένας μόνος του και άπαγορεύονται οι συνομιλίες μέσα από τά έξέλινα κλουβιά). Μέσα στο κελά ύπόάρχει μόνιμα δυνατό λευκό φως και τά παράθυρα είναι μονωμένα ειδικά με γυάλινα άνοιχτές τόσο μόνο για να καταβαλύνει κανείς αν είναι μέρα ή νύχτα. Η άνάνωση του άέρα γίνεται με τεχνητά μέσα και ύπόκει μόνιμος όθρυβος. Τά δικλανά κελλά ή έχουν άλλους άνθρώπους που ούρλιαζουν συνέχεια... (και τό ούρλιαχτό μεταδίδονται με τό σύστημα μεγαφώνων που συνδέει όλα τά κελλά) ή είναι άδεια. Οι άνακρίσεις γίνονται συνεχώς και άσταμάτητα. Τό έδιο και οι έρευνες, τόσο των κελιών όσο και οι σηματικές. 10. Στις 14/4/77, ή κυβέρνηση

άποφασίζει τήν άέλαση του άγγλου Άλαν Χάντερ, (μέλους... της Προσφυγικής Οργάνωσης... Στοκχόλμης), του μεξικανού Άρμάνδο Καρύγιο (καταζητούμενου "άνάτροτη των κόλεων" στο Μεξικό και ήδη καταδικασμένου από τά μεξικανικά δικαστήρια, σε 40 χρόνια φυλακή), της χιλανής εξόριστης Μαρία Κορέα-Καργίλο, και του έπίσης μεξικανού Τόμας Όκουνές.

11. Η ύπόθεση της άέλασης του Χουάν Μαρτινές και της Μαρουφίδου εξακολουθε να εκρημίζεται ενώ και οι δύο παραμένουν κρατούμενοι χωρίς να έχουν άνακουωθεί τό όνοματά... τους. Η ύπόθεση εξακολουθε να παραμένει άτόρητη. Οι δικηγόροι άπαγορεύεται να συναντηθούν ή να συζητήσουν δημόσια τήν ύπόθεση. Όλοι όσοι άφείθηκαν ελεύθεροι άπαγορεύεται να μιλήσουν κι όλα αυτά σύμφωνα με τό σχετικό νόμο που είναι γνωστός σάν "νόμος της σιωπής".

12. Όλο αυτό τό διάστημα, οι έφημερίδες βοηθούν τήν άστυνομία δημοσιεύοντας τό κατάλληλο κλίμα για τήν έξόνηση των "κίό έπικύνδων τρομοκρατών" που "κατέκλισαν τή Σουηδία"... Μιλάνε καθήμενα για τεράστιες ποσότητες δυναμίτη που... κανείς δέν έχει δετ, για σχέδια που άνακαλύφθηκαν αλλά δέν έφαρμίστηκαν κατέ. Προετοιμάζεται έτσι ή δίκη των σουηδών και ή άέλαση των ξένων.

13. Στις 5/5/77 ή κυβέρνηση άποφασίζει... Ο Χουάν Μαρτινές θα καραμείνει στη Σουηδία, μονώντι μέχρι σήμερα ή θέση του είναι έπισφαλής γιατί βρίσκονται υπό συνεχή παρακολούθηση, και ή άστυνομία έπιμένει στην άέλασή του. Η Άννα Μαρουφίδου, μέλος της Προσφυγικής... Οργάνωσης Στοκχόλμης, άελαύνεται στη χώρα άκριβώς που ζήτουμε να μην άελαθε, στην Έλλάδα.

14. Άπ' όλους όσους διώχτηκαν τότε: ο Άλαν Χάντερ βρίσκεται ελεύθερος στην Άγγλία. Ο Κρόχκερ και ο Άντουμέτ βρίσκονται φυλακή στη Δυτική Γερμανία. Ο Άρμάνδο Καρύγιο και ή Μαρία Κορέα-Καργίλο μαζί με τόν Τόμας Όκουνές βρίσκονται στην Κούβα, άπ' όκου είχαν άπειλαθε καλύτερα και δέν έχουν όσως σημετα ζωής. Ο πολιτικός φυγάς από τήν Άφρική, κείναν άργότερα κάτω από μυστηρώδεις συνθήκες. Η άστυνομία τόν είχε μεταφέρει σε ειδικό νασοκομείο και σε άσπτηρή άκομώωση, και δήλωσε ότι κείναν από "καρκίνο του αίμα-

τος", ενώ ήταν κάποτε υγιής κι έπικλονό δέν έπέτρεφε να γίνει νεκροφία και έπέβαλετήν άποτέρωση του πτώματος του. Η άμφελεγόμενη στάση που κράτησε στη διάρκεια της άνάκρισης όπως ύποστράφου κολλού σύντροφοί μας από τήν Αναρχοκομμουνιστική Οργάνωση Στοκχόλμης, ένισχύει τές ύπόνοιες για έσκεμμένη έρολδορροσή του από τήν άστυνομία. Η Άννα Μαρουφίδου βρίσκεται στην Έλλάδα.

15. Στις 5/5/77 ένα ειδικό τετραθέσιο αεροπλάνο της σουηδικής άστυνομίας προσγειώνεται στο αεροδρόμιο του Έλληνικού Η Γενική Ασφάλεια Άθηνών... έχει παρατάει τές δυνατότες... της και με "αυρες" και μονάδες κρονοφώνων, για να ύποδεχτεί τήν "έπικύνδου τρομοκράτρια" Άννα Μαρουφίδου. Ο μηχανισμός άρχίζει να κινείται, κι έδώ. Η Ασφάλεια είναι άπορατισμένη να κρατήσει στη διάθεσή της τήν Άννα Μαρουφίδου μέχρι να βεβαιωθεί ότι δέν άποτελεί "όμιση κίνδυνο". Οι σουηδοί άστυνομικοί έχουν άντιρροσεις. Σουηδοί κι Έλληνες κρατικοί λακές διαπραγματεύονται για τή "λεύα"... τους. Τελικά, ή Μαρουφίδου παραλαμβάνεται από τήν Ασφάλεια και όδηγείται στην άκομώωση. Η άπόφαση του Καραθανάση είναι να μείνει φυλακισμένη... σε άσπτηρή άκομώωση μέχρι να έρθει ο φακέλος της από τήν Σουηδία και ή έκθεση της Ίντερπόλ για τυχόν "διασυνδέσεις της με διεθνές τρομοκρατικό κίλυκο". Τελικά, με τήν παρέμβαση της Σουηδικής Προσβέας που βεβαιώνει ότι δέν κατηγορείται για τίποτα άετόκλινο στη Σουηδία, ή Μαρουφίδου άφίνεται ελεύθερη στις 6/5/77 τό βράδυ. Η ύπόθεση όμως δέν σταματάει έκει. Άκόφτε κι ύστερα άρχίζει ή συστημική παρακολούθηση των κινήσεων της Μαρουφίδου. Μία βδομάδα μετά "άγγωτοι" με πολιτικά τήν ευλοκοπονύ μέσα στο δρόμο. Στη συνέχεια άρχίζουν οι συστάσεις και οι κλήσεις... της Ασφάλειας. Πριν τρέεις έβδομάδες κλήθηκε για άνάκριση. Της άνακουώθηκε ότι ύπόάρχει έντολή της Ίντερπόλ να άποσταλεί στη Γερμανία για να άνακριθε "για ύπόθεση της"... Όταν ζήτησε να τής δεξύνουτό ένταλμα της Ίντερπόλ, άνάτησαν ότι λείκει ο άρμόδιος και δέν ξέρουν που είναι. Όλα δεύχοντο ότι πρόκειται για κατασκευασμένη ύπόθεση.

Οι "μαγειρεμένες" ύπόνοιες της ευρωπαϊκής άστυνομικής και κατασταλτικής συμμαχίας όδηγούν στη μεθόδευση της παρακίε διώξης της Άννας Μαρουφίδου. Όπως φαίνεται θα δοθίει συνέχεια. Πρέπει να έντάξουμε και αυτή τήν περίπτωση στις συνολικές μας προσκλήσεις να άντισταθούμε στην τρομοκρατία που εξακολουεί τό κράτος και τό κεφάλαιο ένάντια σ' αυτούς που τού άντιτίθενται. Η άλλαγή της Άννας... Μαρουφίδου από τόν ασφαλτικό κλοιδ είναι ύπόθεση όλων όσων ένδιαφερόνται έστω και για μία στοιχειώδη αυτόμαυνα ένάντια στις άπειλές των "τρομοκρατικών νόμων".

ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ

ΕΝΑ ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΟΠΟΙΗΜΕΝΕΣ ΑΝΑΡΧΙΚΕΣ
ΟΜΑΔΕΣ ΙΤΑΛΙΑΣ

ΝΟΑΜ ΤΣΟΜΣΚΥ

Ο ΑΝΑΡΧΙΣΜΟΣ

ΜΑΗΣ 1968

Η ΔΙΑΣΤΡΕΒΛΩΣΗ-ΙΔΙΟΠΟΙ-
ΗΣΗ ΜΙΑΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗΣ

ΕΚΡΗΞΗΣ

καρλος σεμπρουν μαουρα

ΣΕ ΑΥΤΟ ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ

ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΕΥΜΕΝΗΣ ΑΥΤΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ.....1	ΑΝΑΡΧΙΣΜΟΣ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ
Αυτόδιεύθυνση	ΚΑΙ ΟΧΙ ΑΤΑΞΙΑ.....11
ή Κοινοβουλευτική Δημοκρατία;.....2	Ο ΑΝΑΡΧΙΣΜΟΣ ΕΑ ΘΕΩΡΙΑ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ.....12
Η Γενικευμένη Αυτόδιεύθυνση	ΙΤΑΛΙΑ: Η ΑΝΟΙΞΗ
και ο αντιθεσμός του συμβούλιου.....3	ΤΩΝ ΟΔΟΦΡΑΓΜΑΤΩΝ.....13
Εθνική Ένότητα ή Ένότητα	Mujeres Libres.....14
των Καταπιεσμένων;	ΑΝΑΡΧΙΣΜΟΣ-ΦΕΜΙΝΙΣΜΟΣ.....15
Εθνική Απελευθέρωση ή	Anarchos Gazette 3.....16
Απελευθέρωση του Άνθρώπου;.....4	ΟΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΕΣ.....17
Η Ποιότητα της Καθημερινής Ζωής.....4	ΤΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΜΑΥΕΘΛΕΙΟ.....18
Anarchos Gazette 1	Η ΤΡΙΤΑΤΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ.....20
Κύμα Έρευνών, Συλλήψεων και Διώξεων.....4	Anarchos Gazette 4.....21
Η ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΕΑΝ ΜΟΡΦΗ ΠΑΛΗΣ	Anarchos Gazette 5.....22
Με άφορμή την κατάληψη του Πανε-	Anarchos Gazette 6.....22
πιστημίου Πάτρας.....5	Anarchos Gazette 7.....23
Anarchos Gazette 2.....6	
ΙΣΠΑΝΙΑ: Η CNT οργανώνεται.....7	
ΕΡΡΙΚΟ ΜΑΛΑΤΕΣΤΑ:	
ΜΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ.....9	

ΑΝΑΡΧΙΣΜΟΣ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ	11
ΚΑΙ ΟΧΙ ΑΤΑΞΙΑ.....11	
Ο ΑΝΑΡΧΙΣΜΟΣ ΕΑ ΘΕΩΡΙΑ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ.....12	
ΙΤΑΛΙΑ: Η ΑΝΟΙΞΗ	13
ΤΩΝ ΟΔΟΦΡΑΓΜΑΤΩΝ.....13	
Mujeres Libres.....14	
ΑΝΑΡΧΙΣΜΟΣ-ΦΕΜΙΝΙΣΜΟΣ.....15	
Anarchos Gazette 3.....16	
ΟΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΕΣ.....17	
ΤΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΜΑΥΕΘΛΕΙΟ.....18	
Η ΤΡΙΤΑΤΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ.....20	
Anarchos Gazette 4.....21	
Anarchos Gazette 5.....22	
Anarchos Gazette 6.....22	
Anarchos Gazette 7.....23	